

மகாத்மா
காந்தி
புகழ் பாடும்

புதிய
கொலஸ்ஸா
ரிகார்டு

கான ஸரஸ்வதி

D.K.பட்டம்மாள்

பாடிய

GE.6482:

...சாந்தி நிலவவேண்டும்...
கரம்சந்திர மோஹனதாஸ்காந்தி

ஸரஸ்வதி ஸ்டோர்ஸ், மதராஸ்.2.

மேற்கண்ட ரிகார்டுகள் எவ்வளவுடனும் கிடைக்கும்:
மேலவாஸ. குப்தா கார்ப்பரேஷன்
தபால் லெட்டி தெ. 35, 17-A/428, அருணாசல ஆச்சாரி தெரு, சேலம்
குப்தா எஜுகேஷன் நிருவகன்க்கேண்டி ஹைவாடு, மதராஸ்

10

காரணங்கள் :

நம்பர் டென்

முன்னணியில் இருக்க

1 அதில் சிறந்த வர்ஜீனியா டுகையிலை சேர்த்திருக்கிறது.

2 கைநீதித்தவர்களுக்கும் 'பென்ட்' செய்யப்பட்டது.

3 தங்குடைய 'பாக்' செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

4 தம்மதா கைநீதித்தில் கைநீதிப்பட்டிருக்கிறது.

5 மூலக் கைநீதி நிலையில் தயாரிக்கப்பட்டது.

6 தொண்டைக்கு செஞ்சி செய்யப்பட்டது.

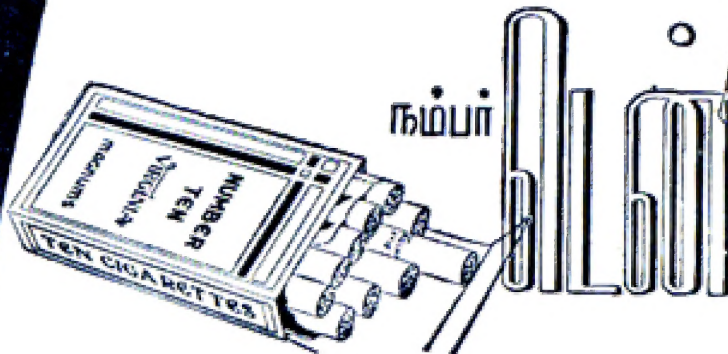
7 எல்லா கைநீதிக்கான நிரந்தரமான தட உபயோகிப்பவர்களுக்கும் அனுபவத்தைக்கொண்டு பெயர் பெற்றது.

8 பெயர் போன கைநீதி கம்பெனியைக் கைநீதிக்கப்பட்டது.

9 பணத்திற்குத் தகுந்த மதிப்பைக் கொடுத்தது.

கூடுதலாகச் சேமிப்பதற்கும் தம்மதா குடிசைகளில் தயாரிப்பதும்

10 அதன் வகையில் அருமையான தலைநீதித்த கொடுத்தது.

தலை யில்

தலை மயிர் தெரிகிறதா, அல்லது அடித் தலை தெரிகிறதா? அடித் தலை புலப்படும் பசுத்தில், உதிர்ந்த கேச ராசிகளுக்குப் பதில் புதுக் கூந்தல் முளைக்க வில்லை என்பது நிச்சயம். அச்சமயம் கேசவர்த்தினியைக் கொண்டு பரிஹரிக்காமல், பாதி வழக்கையைப் பூரண வழக்கையாக விடுவானேன்? வழக்கையால் ஏற்படும் கிழத் தோற்றத்தையும் அனுபவிப்பானேன்?

உதிர்ந்த இலைகள் மறுபடி முளைத்து விடும், ஆனால் சில சமயங்களில் உதிர்ந்த கூந்தல் கிசிசை யில்லாமல் முளைப்பதில்லை. அச்சமயங்களில் கேச வர்த்தினியை உபயோகித்து மயிர் உதிர்வதை நிறுத்தி, இளம் கூந்தலையும் இளமையும் ஒருங்கே பெறுங்கள்.

கேசவர்த்தினி

கூந்தலைப் பாதுகாப்பது வீருத்தி செய்வது அழகு படுத்துவது

விலை அனா 12

(மேற் செலவு வேறு)

எல்லாக் கடைகளிலும் கிடைக்கும்
தயாரிப்பவர் :

தேன் இந்திய ரஸாயன சாலை
ஆர். எஸ். புரம். கோயமுத்தூர்.

“லங்கர்” மார்க்
வாசனை பாக்குத்துள்

★

அசல்

பாதாம் எண்ணை

★

ரோஜாப்பூ

குல்கந்து

★

ரக்ஷிக்லால் & கோ.,
கோவிந்தப்ப நாயக்கன் தெரு
மதராஸ் - 1

சரல் குலைக்கட்டிகளுக்கு
ஜம்மியின் “லிவர்க்யூர்”

அறிவிப்பு

மத்திய மாகாணத்தில் எமது வாடிக்கைக்
காரர்களின் தேவையைப் பூர்த்தி செய்யவும்,
சகலவிதமான சேவைகள் புரியவும் எமது
டாக்டர், குழந்தைகளின் சரல் குலைக் கட்டி
சிபுணரின் நிர்வாகப் பொறுப்பில் கீழ்க்
கண்ட விலாஸத்தில் எமது கிளை ஸ்தாபனம்
திறக்கப் பட்டிருப்பதை மகிழ்ச்சியுடன்
தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

நெ. 76, மோஹன் நகர்
கலாஸி லைன்ஸ், நாகப்பூர்

ஆலோசனை நேரம்:

காலை 8 முதல் 11 மணி வரை

மாலை 4 முதல் 6 மணி வரை

ஞாயிற்றுக்கிழமைகளில்

காலை 8 முதல் 11 மணி வரை மட்டும்

(இது நேரங்களில் வைத்தியர் உரிதப்படி)

ஜம்மி வெங்கடரமணய்யா & சன்ஸ்
மயிலாப்பூர் — மதராஸ்

அவன் ஆடைகள் எப்பொழுதையும்விட
அதிக வெண்மையாகக் காண்கின்றன

அது ஸன்லைட்டி-னால்
தான் !

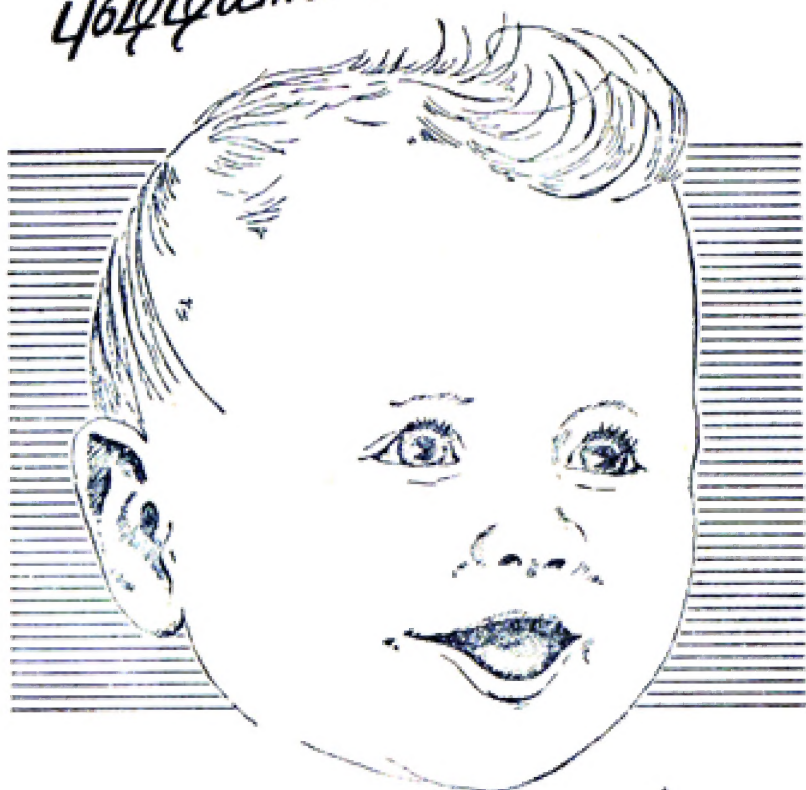
**ஸன்லைட்
சோப்**

அடித்துத் துளவக்காமலே துளிக்கிற
வெண்மையாகத் துளவசெய்கிறது

S. 98-111 TM

Glaxo

கிளாக்ஸோ குழந்தைகளை
புஷ்டியாக வளர்க்கிறது

என்னைப்போல!

இந்தியாவிலும் பாலினதானாகவும் பிரதேச பிரதேசங்களிலும் —

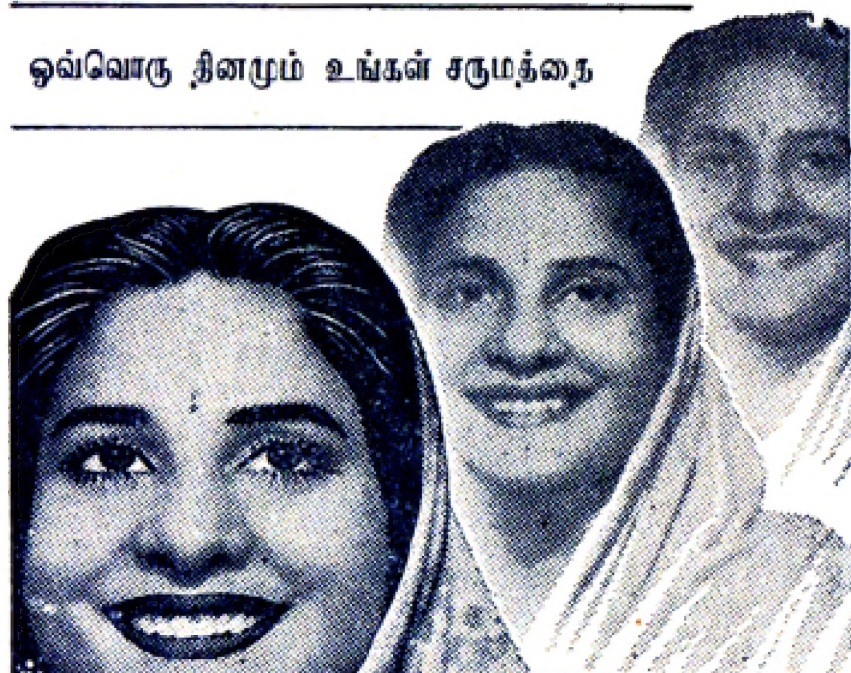
மெர். ஜே. பாண்டர் - அனாடு கம் பைன், லிமிடெட்,

பம்பாய் - கல்கத்தா - மதராஸ் - ஸ்ரீரங்கம்.

குழந்தை உணவு கொள்ளுமளவு வளர்ந்த பிறகு
அதன் முதல்திட ஆகாரம் "கிளாக்ஸோ"வுடன் "பார்க்கஸ்"

ஒவ்வொரு தினமும் உங்கள் சருமத்தை

அதிக அழகுபெறச்செய்யும்

கேடில் கடைத்த சோப் ரெக்ஸோனா ஒன்றே. அது உங்கள் சருமத்திற்கு புத்துவீரலிக்கும்; பரிசுத்தத்தையும் புதுப்போலிவையும் தரும்.

தவறாமல் ரெக்ஸோனா சோப் உபயோகித்து மேலிணை கத்தல் செய்து கொள்ளுங்கள். வெகு சீக்கிரத்திலேயே சருமம் புதுசோபையைப்பெறும். சருமத்தைச் சுத்தம் செய்து, மிருதுவாக்கி, ஆரோக்கியமூட்டும் சக்தியாய்ந்த னைவங்களாகக் கிடுஞ்சாள் மூறைப்படி நயாசிக்கப்பட்ட கனப்பு மருந்து கேடில். இது உங்கள் சருமத்தை அப்பழுக்கற்றதாகவும், நிடமாகவும், ஆரோக்கியமூட்டையதாகவும் செய்ய உதவுவதுடன் எப்போதும் பூர்வாய் போலிஷன் வைத்துக் கொள்கிறது.

கேடில் ரெக்ஸோனா இதைச்செய்கிறது!

ரெக்ஸோனா
சோப்

RP. 40-172 TM

அமுதசுரபி

தமிழ் இலக்கிய மாதப் பத்திரிகை

பாயல் ஆக்டோபர் (9½" x 6½")

100 பக்கங்கள்

தனிப் பிரதி அனு 8

ஆண்டு சந்தா ரூ. 6

பிரதி மாதமும்

முதல் தேதி வெளியாகிறது

முதல் இதழ் 1-4-48-ல் பிரகடம்

முக்கிய அம்சங்கள்

அழகிய மூலக்கிரமம் "சார்பு ரூடன்" பிரபல எழுத்தாளர் கருடைய கதைகள், கட்டுரைகள், கவிதைகள், உயர்த்த விமர்சனங்கள் முடியியவற்றைத் தாங்களும் கவரும் சித்திர வரைபுடையதாய் பரிக் பெற்றப புகழ் படைப்புகள் கொண்டு ஏராள முதல் தேதியி விருந்து பிரதிமாதமும் வெளியாகும்.

சிறந்த கவி சிந்தி

பர்மா, மலேயா, ஆப்பிரிக்கா, ரெனோனுக்கு ஏஜன்டுகள் தேவை

அமுதசுரபி - 7, சுங்குராமை செட்டித் தெரு - மதராஸ்

நல்ல ஆரோக்கியம்

அடைவதின் ரகசியம்!...

உங்களின் குடல் சரிவர வேலை செய்து மலச்சிக்கல் ஏற்படாதிருந்தாலே, அதுவேதான் நீங்கள் நல்ல ஆரோக்கியம் அடைய மார்க்கம். மலச்சிக்கலின்

காரணத்தால் சரீரத்தில் விஷமேற்பட்டு உங்களுடைய திரேக ஆரோக்கியத்தைக் கெடுத்துக் கொள்ளாதீர்கள்.

கூலபமாக
மலமிளக்கும்
உன்னத சஞ்சிவி

போனோமின்ட்
லாக்ஸெடிவ் குயிங் கம்

ரூ. 1-2-0, ரூ. 0-7-0 ஆகிய இரு சைன்களில் எங்கும் கிடைக்கும்

சென்னை மகாராஜாவுக்கு கிறிப்திஸ் ஏஜன்டுகள்:

ஒரியண்டல் மர்க்கண்டைல் ஏஜன்ஸி, 99-A, அரமணக்காரத் தெரு, மதராஸ்

கலைக்கீ

பொருளடக்கம்

மார்ச் 7 இதழ் 34	மார்ச் 21	செவ்வது இ பங்கு 8
என்ன சேதி?	...	11
திரை கடலிலே	...	15
வ. உ. சி. கப்பல் தீர்ப்பம்	...	17
இசை அரசின் இசைத்தட்டு	...	19
மாத்தருக்குள் ஒரு தெய்வம்	ரா. கி.	21
வளரும் தமிழ்	...	28
திகழ்ச்சிச் சித்திரம்	சாஸ்திரி	29
காலகேசயம்	...	32
அதிர்ஷ்டசாகி!	வி. என். சதாசிவ ராவ்	34
பாப்பா மலர்	கிச்சு	41
தேறாட்டல் புராணம்	ஸோமான்	43
கமலாவின் கடிதம்	எஸ். ஆர். கிருஷ்ணன்	44
திருவாக்கு	கந்தா	51
சந்திரஸாரம்	பிரேம்சந்த்	52

"கவி"யில் வெளியாகும் கதைகளில் உள்ள பெயர்களும், சம்பவங்களும் கற்பனை.

நவீன கால தேவைகள்

ரேடியோ

இன்விக்டா, ஆர். வி. ஏ.,
பெற்காஸ் 5, 6, 7, 8, 11
வால்வுகளில் ரேடியோ
சேட்டுக்கள் கண்கவர்
அமைப்புகளில் ஏராளமாக
வந்துள்ளன.

இன்விக்டா 5 வர்ஷ்
Ac/Dc-475/-
ஆர். வி. ஏ. 5 வர்ஷ்
Ac/Dc-395/-
பெற்காஸ் 8 வர்ஷ்
Ac-575/-

ரேடியோக்கள்
கத்திரவாத்துடன்
சீர்ப்பேர் செய்யப்படும்.

ரீஸ்டு வாட்ச்

எனிடா, ஸைமா, ரியர்ன்,
மெடோக்ஸ், எடோனிவா,
எரிபோ, ரிசெங்கா, ஓரீன்,
லிங்கா, லிங்கா, லூசு,
கடம்ஸ், மெண்டார்,
கூபோ, டெல், ரோமர்
முதலிய. ரோல்ட் கோல்ட்,
கிரோரியம், ஸ்டீம், 15, 17
ஜூவன்களில் ஸ்விஸ் ரீஸ்ட்
வாட்ச்கள் நூற்றுக்கணக்கான
கூலிகள் கிடைக்கின்றன.
லிங்கா க்ரூதர்
கப்பட்டு விட்டது.

பெனண்டன் பேனா

பார்க்கர் '51' கோல்ட் கார்,
மெஜர், ஜூனியர், எவர்
ஷாப் கோல்ட் கார்,
ஸ்மர் கிளர், ஸ்கைலர்,
ஸ்வான், ஸ்பர்ன், ராஜா,
விளஸ் பிரிடெண்ட்,
மெண்டோர், அக்ரோ,
இட்டர், எவர்ஸ்ட்,
வென்டெண்டு, ஸ்கெட்டர்,
ரீக்கார்டு முதலிய புது ரக
பெனண்டன் பேனாக்கள்
கண்கவர் கண்களில் ஏராளமாக
வந்துள்ளன.

மனித விட

ஆயிரக்கணக்கான ரகங்கள்

ஒரு முறை வந்து பார்வை யிடுங்கள்

அஜந்தா ஆர்ட் & கம்மெர்ஷியல் ஏஜன்ஸீஸ்
ரேடியோ, ரீஸ்ட் வாட்ச், பெனண்டன் பேனா வியாபாரிகள்
159, மேல விதி
செதம்பம்

CaOCl₂

ப் னீ ச்சி ன் ப வு ட்

1774ம் ஆண்டும் குளேரின் வாயு தாவர சத்து களையான சாயாக கிடைக்கக் கண்டு பிடித்தவர் இதைத் தொடர்ந்து ஆராய்ச்சிகள் நடத்தினர் அதே நூற்றாண்டின் இறுதியில் கண்ணாடிக் குளேரின் களையும் நுறை அறிவிக்கப்பட்டது. குளேரின் கலக்க கண்ணாடிப் ப் னீ ச்சி ன் ப வு ட் கும். ப் னீ ச்சி ன் ப வு ட் கண்ணாடி குளேரின் கலக்க மிகவுடனடியாகப் பயன்படுகிறது. தனித்து குளேரின் தூண்டுதல்களை அழிக்கும் சத்தியைத் தரும்.

ப் னீ ச்சி ன் ப வு ட் தன் மட்டிலுடன் அதனுடன் குளேரின் வாயு வெளிப்பாடு அருகிலுள்ள கைவினை தாமை செய்து விடுகிறது.

ஆகவே ப் னீ ச்சி ன் ப வு ட் சிறந்த கருமி தாமை செய்க உபயோகப் படுகிறது. ப் னீ ச்சி ன் ப வு ட் இன்று அனைத்துக் கண்ணாடி உற்பத்தி தொழில்களிலும் பயன்பாடில் படுகிறது. பருத்தி உடைகள் வெளுக்க கார்பனிடம் அச்சிட, வெள்ளை நெயர் தயாரிப்பு, பெட்ரோலியம் சுத்தம் செய்ய, குளேரோபாரம் உற்பத்தி காகதா மாதுகாம்பு ப் னீ ச்சி ன் ப வு ட் இவ்வுகலில் வெகுவாகப் பயன்படுகிறது.

28 முதல் 32 சத விதம் குளேரின் கொண்ட கைவினை தாமை

ப் னீ ச்சி ன் ப வு ட், 28-98, 150 பவுண்டுகள் அளவில் கிடைக்கிறது. திருச்சி நெயர் தாமை செய்யப் படுகிறது.

வெளிநாடுகளுக்கும் :

மேட்ரி கெமிக்கல் & இண்டஸ்ட்ரியல் கார்பொரேஷன் ஸ்மிடெட் மேட்ரி அனை, சேனம்.

மாணாபுரம் அருகிலுள்ள :

சேஷசாயி ரிதர்ஸ் ஸ்மிடெட், திருச்சி நெயர் தாமை

பூண்டி நெயர் தாமை அருகிலுள்ள :

அனைட் இண்டஸ்ட்ரியல் டிஸ்ட்ரிப்யூட்டர்ஸ் ஸ்மிடெட் தலைமை ஆபீஸ்: 120, அரண்மனைக்காரத் தெரு, மதராஸ் - 1

இதன் ஆபீஸ்கள் :

மேஜராடர், கோயமுத்தூர், கன்னிக்கோட்டை, கும்பகோணம், கன்னியாகுமரி, மேட்ரி அனை, சேனம், திருச்சி நெயர் தாமை, திருவனந்தபுரம்.

என்ன சேகரி?

இந்தியா இல்லையா?

இந்திய சர்க்காரின் பிரதம மந்திரி ஜவாஹர்லால்ஜி விசாகப்பட்டினத்தில் 'ஜல உஷா' கப்பல் விழாவுக்கு விஜயம் செய்திருந்தபோது, அந்த விஜயத்தைப் பல மீதாபனங்கள் உபயோகப்படுத்திக் கொண்டன. அதனால் பண்டித ஜவாஹர்லால்ஜி உணர்ச்சி தழும்பிய பல சொற் பொழிவுகள் கமக்குக் கிடைத்தன. நேரில் கேட்டவர்கள்போல ரேடியோயில் பலர் கேட்டார்கள்: பத்திரிகையிலும் படித்தார்கள்.

சந்தர்ப்பத்தைப் பயன்படுத்திக் கொண்ட மீதாபனங்களில் ஆந்திர மாகாண காங்கிரஸ் கமிட்டியும் ஒன்று. ஆந்திர மாகாண காங்கிரஸ் கமிட்டியார் ஜவாஹர்லால் அறைந்தார்கள்: உப சரித்தார்கள்: உபசாரப் பத்திரம் அளித்தார்கள்: பதில் சொல்லும்படியும் கேட்டார்கள்.

அவ்வளவுதான்: ஜவாஹரின் பதில் வந்தது. "ஜவாஹரின் சாட்டை!" "பிரதம மந்திரி கொடுத்த சவுக்கடி!" "நேரு வெளுத்துத் தன்னி விட்டார்!" "ஆந்திர மாகாணக் காங்கிரஸுக்கு ஜவாஹர் கொடுத்த குடு!" என்றெல்லாம் தலைப்புகள் கொடுப்பதற்குத் தகுதியாக அவருடைய பதில் வந்தது.

"உங்களுடைய உபசாரப் பத்திரத்தைப் படித்தால் 'இந்தியா' என்பதாக ஒரு தேசம் இருப்பதாகவே தெரியவில்லையே? இந்தியாவை அடியோடு மறந்து விட்டார்களா? இந்தியாவின் கேமத்தில் உங்களுக்கு அக்கரையே யில்லையா? ஆந்திராவைத் தவி ராஜ்யம் ஆக்கப்போகிறீர்களா? ஏன் இவ்வளவு குறுகிய புத்தி கொண்டு விட்டார்கள்? ஆந்திர மாகாணக் காங்கிரஸ் கமிட்டி இவ்வளவு கேவல நிலைமையை அடைந்து விட்டதே! அடாடா! ஆந்திரர்களுக்கு என்ன வந்து விட்டது?" என்று நேருஜி சங்கைப்போடு போட்டு விட்டார்.

ஆந்திரம் எதற்கு?

ஜவாஹர்லால்ஜியின் மீது பலர் பல குறைகள் சொல்வலாம். ஆனால் மனநிலை என்னதென்று வைத்துக் கொள்ளக் கூடியவர் என்றோ, உள்ளத்தில் ஒன்று எண்ணி வெளியில் ஒன்று சொல்வக் கூடியவர் என்றோ யாரும் அவர்மீது குற்றம் சொல்ல முடியாது. மனநிலை எழுந்ததை உடனே வெளியில் கொட்டி விடுகிறவர். கொஞ்சம் யோசித்துச் சொல்வலாம் என்றுகூட இருக்க மாட்டார். ஜவாஹர்லால்ஜி மனநிலை சீர்ப்பதை அவருடைய வாய் பேசிக்கொண்டேயிருக்கும். இரைந்து பேசாத போதும் அவருடைய உதடுகள் படபடவென்று அடித்துக் கொண்டிருக்கும். உள்ளமும் உதடும் அப்படி ஒன்றுபட்ட உண்மையானவர் அவர்.

அத்தகையவரிடம் கம் ஆந்திர காங்கிரஸ் சர்க்காரர்கள் பெற்ற அத்தாட்சியின் போருட்டு அவர்களுக்கு கமது அநுதாபத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம். அற்ப கோக்களும் குறுகிய உள்ளமும் தமிழ் காட்டில் இருந்தாலும் கேவலத்தான்; ஆந்திராவில் இருந்தாலும் கேவலத்தான். கேரளம் கேவலம் மிகச் சிறு காடாகையால் கேரள காட்டார் கொஞ்சம் குறுகிய மனப்பான்மை காட்டினால் போனால் போகிறதென்று காம் அநுதாபப்படலாம். ஆனால் பழைய காலத்து ஆந்திர மகா சாம்ராஜ்யத்துக்கும் பிரகாசத்து விஜயகர சாம்ராஜ்யத்துக்கும் வர்ணனைகளாயுள்ள ஆந்திரர்களுக்குக் குறுகிய கோக்களும் வீண் ஆந்திரமும் எதற்காக?

இந்தியாவிலுடைய பெருமைதான் தங்களுடைய பெருமை. — இந்தியாவிலுடைய கேமத்தான்: தங்களுடைய கேமம் என்பதை எண்ணிப் பார்க்கு ஆந்திரர்கள் வேறு தூரம் போக வேண்டியதில்லை. ஆந்திர காடு இந்தியா தேசத்துடன் ஐக்கியப்பட்டிருக்கின்றால், இன்று விசாகப் பட்டினத்தில் பல கோடி

ருபாய் செலவில் கப்பல் கட்டும் தொழிற் சாலை ஸ்தாபிக்கப் பட்டிருக்குமா? இன்னொரு பக்கம் திரும்பினால் நைஜாமின் கப்பல் வடிவம் வயிற்றிலே வாயை வைத்துக் கொண்டு இரண்டு கைகளையும் நீள நீட்டிக் கொண்டு 'அபக்காய் வ்வாஹா' செய்வதற்குக் காத்துக் கொண்டிருக்கிறது. இந்திய சர்க்காரின் உதவியின்லாமல் நைஜாம் கப்பலின் ஆக்கிரமிப்பைத் தற்சமயம் ஆந்திரர்களால் சமாளிக்க முடியுமா?

கதந்திர இந்திய சர்க்கார் சென்ற ஆறு மாதத்தில் எவ்வளவோ மகத்தான நெருக்கடிகளையும் இன்னல்களையும் சமாளிக்க வேண்டியிருந்தது. இன்னமும் கதந்திர இந்தியாவின் மூன்றாம் மகிழ்வுபெற்ற அபாயங்கள் நிரண்டு நிற்றின் தன. எனவே சிலகாலத்துக்கு உண்மையான தேசபக்தர்கள் இந்தியப் பேரரசின் பாதுகாப்பைக் குறித்தே அதிக கவனம் செலுத்த வேண்டும். சிறிய கயநல மாகாண நவ ரோக்கங்களைப் பெரிது படுத்தக் கூடாது.

ராஜாஜி மண்டபம்

பிப்ரவரி மாதம் மூதல் வாரத்தில் ஒரு தினப் பத்திரிகையில் பின்வரும் செய்தித் தலைப்பு காணப்பட்டது:—

சென்னை அரசாங்க மானிகை விருந்து

மண்டபத்தின் மகத்தா அந்த தரிசனம்

மேற்கண்ட மூதையிலேயே வரிக்ல் அமைந்திருந்தன. பார்ப்பதற்குக் கண்ணை உறுத்தியதோடு விஷயம் மன திற் கு வேதனை தந்தது. 'பாங்க் வெட்டில் ஹால்' என்று தமிழில் எழுதுவதும் அச் சிறுவதும் படிப்பதும் சங்கடமா யிருப்பதன் காரணமாக, "விருந்து மண்டபம்" என்று மோதி சொல்கின்றதின் விளைவு மேற்கண்ட விபரீத அர்த்தம் தரும் தலைப்புகளுக்குக் காரணமாயிற்று.

சென்ற டிசம்பர் மாதத்தில் மேற்படி சென்னை சர்க்கார் மானிகையின் 'பாங்க் வெட்டில்' ஹாலில் ராஜாஜி ஜயந்தி மிகச் சிறப்பாகக் கொண்டாடப்பட்டது. அச் சமயம் ஸ்ரீ என். என். வரதாச்சாரி இந்த மண்டபத்தின் பெயரை "ராஜாஜி மண்டபம்" என மாற்றவேண்டுமென்று யோசனை கூறினார். இதைச் சபையோர் உற்சாகத்துடன் ஆமோதித்தார்கள். பிறகு பேசிய மராத்தி இலாகா மந்திரிகளும் பத்திரிகைகளும் இந்த யோசனையைப் பற்றிக் கவனிப்பதாகச் சொன்னார். அதன்படியே சென்ற வாரத்தில் பாங்க் வெட்டில் ஹாலின் பெயரை "ராஜாஜி

மண்டபம்" என்று மாற்றி விட்டதாகச் சர்க்கார் முடிவு வெளியாயிற்று.

இந்த கல்ல முடிவு குறித்துச் சென்னை மந்திரிமார்களை வாழ்த்துகிறோம். முக்கியமாக, மராத்தி மந்திரி கனம் பக்த வத்ஸலம் அவர்களைப் பாராட்டுகிறோம்.

லீக் நாடகம்!

இந்திய முஸ்லிம் லீக் சபையிலுள்ள கமார் நூற்றைம்பது அங்கத்தினரில் சென்னையில் நடந்த லீக் கூட்டத்துக்கு வந்திருந்தவர்கள் முப்பது பேர். அவர்களிலும் எழுவர், லீக் தொடர்ந்து இருக்க வேண்டும் என்பதற்கு விரோதமாக வோட் கொடுத்து விட்டார்கள். அன்னாம், மேற்கு வங்காளம், மிழ்க்குப் பாஞ்சாலம், ஒரிஸ்ஸா, பீஷார் இந்த ஏழு மாகாணங்களும் மேற்படி கூட்டத்தை அறவே பகிஷ்காரம் செய்து விட்டன. ஐக்கிய மாகாணத்தி் விருந்து தப்பித் தவறி வந்திருந்த ஒரு லீகரும் லீக் தொடர்ந்து இருக்க வேண்டும் என்ற தீர்மானத்துக்கு விரோதமாக வோட்டுக் கொடுத்தார். எனவே நூற்றைம்பது பேர்களில் ஆறில் ஒரு மடங்கு பேர்கள் கூட மேற்படி தீர்மானத்துக்குச் சாதகமாக வோட்டுக் கொடுக்கவில்லை. எனினும் "பெரும்பான்மையான" வோட்டுகளால் தீர்மானம் நிறைவேறியதென்று பெயர் செய்து விட்டார்கள்! இப்படியாக ஐனுப் ரகமது இன்மெயி லின் தலைமையில் இந்திய முஸ்லிம் லீக் நாடகம் நடந்து முடிந்தது.

அந்த நாடகத்துக்குப் பின், சென்னை சட்டசபை முஸ்லிம் லீக் கட்சியைச் சேர்ந்த பலர் அதிலிருந்து ராஜிநாமா செய்து விட்டனர். லீக் இன்னும் கூட வகுப்பு வாதத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட அரசியல் கட்சியாகவே இருந்து வருகிறதென்று கூறி அவர்கள் கட்சியிலிருந்து விவகிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். மகாத்மா காந்தியின் மறைவுக்குப் பின்னர் இந்தியாவிலுள்ள பெரும்பான்மை மூஸ்லிம்களும் வகுப்புவாதத்தின் விபரீதத்தையும் அதைத் தொடர்ந்து வருவதையும் ஏற்படுமி் விளைவுகளையும் அறிந்திருக்கிறார்கள் என்பது, சென்னையில் நடந்த லீக் கூட்டத்தைப் பெரும்பான்மையோர் பகிஷ்கரித் திருப்பதி லிருந்து சந்தேகமின்றித் தெரிகிறது. அப்படியிருக்க ஒரு சிலர் இன்னும் கூட மேற்படி வகுப்பு வாத ஸ்தாபனத்துக்கு உயிர் கொடுத்து வளர்க்க முற்படுவது, காட்டில் மறைந்து வரும் வகுப்புத் துவேஷத்தை மீண்டும் விளரி ஒற்ற மைக்கு உடிக் வைப்பதாகும்.

தண் பொருளையின் பாக்கியம்

திருநெல்வேலி நோய்க்களிக் பெரு முயற்சினும் காத்தி மகாநுடைய அனதியிற் ஒரு பகுதியைப் பெறுப் பாக்கியம் தாமிராவணி கூற்றுரு" இடைத் தது அனதி கலாத்தையுப் அனதி கைககர்யத்தில் எடு பட்ட நோத் நோண்டர்க்களும் பாத்திள கணமாம்

காந்தி மகான் திருப்புகழ்

காத்தி மகான் காணு சென்றது பத்திய பெருத் துபாத்தை ஸ்ரீ எம். கே. நியாகராஜ பாகவதர் அவர்களும், ஸ்ரீமதி D. K. பட்டம்மாணம் இரண்டு இதைத் தட்டுகளின் மூலம் வெளியிட்டிருக்கிறார்கள்.

காண சான்வதி பட்டம்மாள் பாடியிருக்கும் பாடல்களின் சாஸ்திய கித்தா ஸ்ரீ நோது மாதவராய். ஒரு பக்கத்தில் "காந்திதர் மோகனதாஸ் காத்திஜி! கணப் போக....." என்ற நோவையரானில் பாட்டு ஆரம்பமாகி, 'கெடுமதியானி கொடுமைகள் கடுத்தாய்' என்ற இடத்தில் வர்ணமெட்டாக மாறுகிறது. கடைசியில், "சுருபதி தாகவ" என்றும் சாமுனவர்களும் பாடப்பட்டிருக்கின்றன.

இன்னொரு பக்கத்தில் "சாத்தி நிலை வேகனும்" என்று தொடங்கும் பாட்டில் "கடையைய மறியும் அயர் கடன் தீர்ப்போம்" என்று திடம் கெடு கருக்கமா விருக்கிறது. காத்திமகான் பத்துக்கொடி குயாம் கடன் விட்டு விட்டுப் போயிருத் தானும் தாமே சம்ப தித்துத் தீர்த்துவிடலாம் என்று நோகுகிறது.

ஆனால் ஸ்ரீ எம். கே. நியாகராஜ பாகவதர் தமது பாட்டு ஒன்றைக் "கைம்மாறு செய்யவருகிறோ!" என்று ஆரம்பம் செய்கிறார். "நீண்டாமைப் பையக் குழி நோண்டிப் புதைத்தவர்களுக்குக் கைம்மாறு செய்யவருகிறோ!" என்று பாடியிருக்கும் சாஸ்திய கித்தா பாபநாசம் சுவம் அகரிகள் காத்திஜிக்கு தாம் கைம்மாறு எதுவும் செய்யமுடியாது. அவருடைய கடனை தாம் தீர்க்கவும் முடியாது என்று கருதுவ தாகத் தெரிகிறது.

இன்னொரு பக்கத்தில் ஸ்ரீ நியாகராஜ பாகவதரின் குரான்கு விசேஷமாய் எடுத்த செங்குட்டி சாக்தரின் "காத்தியைப்போய் ஒரு சாத்தனை குபண்" என்றும் பாடலை கருக்கமாய்ப் பாடியிருக்கிறார். இதையும் பாபநாசம் செனுடைய சாஸ்தியத்தான்.

தாய்நாட்டுக்காக ஆளுகிற அளித்த காத்தி மகாநுஜு வேறு கைம்மாறு ஒன்றும் தாம் செய்ய முடியாவிட்டாலும், மேற்கூறிய கொள்கையா இதைத் தட்டுகளை வாய்க்கி் கேட்கலாம். கேட்டு கருக்கமாய்; கண்ணீரும் வடிக்கலாம்.

குடியிலின் க்டாநீதும் அமெரிக்காவின் ட்ருமதும் ஓதவதர யொருவர் "உளகயுத்தத்த உக்டாக்க முயல்குது" எக்து ஓததகாரட்டுகெதுகர்.

தீராகடலிலே....!

ஏழு மாதங்களுக்கு முன் ஒரு பிரம்மாண்டமான கப்பல் கரைகாணாத கடலில் புறப்பட்டது!

அது புறப்பட்ட சிறிது நேரத்தில் எங்கிருந்தோ கரு மேகங்கள் வந்து கவிந்து கொண்டன; அகோரமாக மழை பெய்தது; இடியின் சப்தம் எட்டுத் திசைகளையும் கிடுகெடுக்கச் செய்தது; சண்டமாமுதத்தினால் கடல் கொந்தளித்தது!

மேற்படி உற்பாதங்கள் எல்லாம் சேர்த்து கடைசியாக, கப்பலை நிர்மாணித்த கர்த்தாவையே பனிகொண்டு விட்டது!

எனினும் கப்பல் ஆடி அசைந்து கொடுத்து விட்டு, மீண்டும் கப்பிரமாகச் செல்ல ஆரம்பித்ததே யன்றி நின்றுவிட வில்லை, தலை குனிந்துவிட வில்லை!

வகுப்புக் கலகங்களாகிற சண்டமாமுதமோ, எட்டக்கணக்கானவர்கள் சித்திய உதிர வேண்டாமோ, அகலிகளின் கண்ணிர் பெருக்குடன் கூடிய கூக்குரலின் சப்தமோ, சுதந்திர இந்திய அரசாங்கமாகிற கப்பலுக்கு ஆபத்தை உண்டு பண்ண முடிய வில்லை.

இந்திய அரசாங்கக் கப்பல் ஆடி அசைந்து கொடுத்து விட்டு, மீண்டும் காலக் கடலின் கப்பிரமாகச் செல்ல ஆரம்பித்திருக்கிறது!

சரித்திரத்திலே கண்டும் கேட்டு மிராத மேற்படி உற்பாதங்களிலிருந்து தப்பிய அந்தக் கப்பலை, இனி எதுவும் அசைக்க முடியா தென்பது இப்போது உறுதியாகி இருக்கிறது!

இந்தியா அரியலில் சுதந்திரத்தை இழந்து கிடந்ததால், பொருளாதா சுபிட்சத்துக்கு வழி யில்லாசமில் இருந்தது.

பொருளாதா சுபிட்சத்துக்கு முக்கிய சாதனமான இந்தியக் கப்பல் தொழில் அனலியர்ஸால் நகக்கப்பட்டதே அதற்குக் காரணம்.

எனினும் பராகதாட்டுக்கு அரியலில் சுதந்திரம் கொத்து விட்டதால், பொருளாதா சுபிட்சத்துக்கும் வழி பிறந்துதான் தீரவேண்டும்.

அதற்கு முக்கிய சாதனமான கப்பல், தீராகடலில் மீண்டும் கப்பிரமாக ஓட ஆரம்பித்திருக்கிறது!

பராதந்தரலின் அருத்தவயப் புதல்வரும் இந்தியாவின் முடிசூடாமன்னருமான பண்டித ஜவாஹர்லால் நேரு, "ஐஸ் உஷா" என்ற அந்தக் கப்பலின் தாமகரண வைபவத்தையும் வெள்ளோட்ட வைபவத்தையும் விராகபட்டினம் துறை முகத்திலே வேகுவிமரிசையாக நடத்தியைத்தெருக்கெருர்.

இந்திய ஜனங்களுக்காக இந்திய ஜனங்களால் நடத்தப்படும் இந்திய ஜனங்களுடைய சுதந்திர இந்திய அரசாங்கக் கப்பலைப் போலவே, சுதந்திர இந்தியாவின் முதலாவது கப்பலான "ஐஸ் உஷா"வும் இந்தியர்களின் மூலதனத்தைக் கொண்டு இந்தியர்களின் உழைப்பினால் இந்தியர்களின் நேஷனலிசத்தாக நிர்மாணிக்கப்பெற்றதாகும்.

மேற்படி வைபவத்தின் மூலம் இந்தியாவின் கப்பல் வியாபாரசரித்திரத்தில் ஒரு புதிய அத்தியாயம் ஆரம்பமாகியிருக்கிறது!

"மேலேக் கடல் ருதுதல் கப்பல் கிடுவேம்" என்ற பாரதியாரின் அந்ந வாக்கு நிறைக் கடலுக்கும் சேர்த்துப் பனிக் கும் தலை காலம் வந்திருக்கிறது!

பின்னாலே இந்தியா பல்வேறு துறைகளிலும் பெருமையுடன் விளங்கியதைப்போல, கப்பல் தொழிலிலும் சிறந்து விளங்கியது.

கப்பல் நிர்மாணத்திலும் கப்பல் வியாபாரத்திலும் இந்தியாவின் இன்ன யற்ற சிறப்பைக் காணு வெளி நாட்டு நிபுணர்கள் சேமித்த காலம் உண்டு.

எசுநாட் அவதாரம் செய்வதற்குப் பண நூற்றுண்டுளுக்கு முன்பே இந்தியக் கப்பல்கள் ஏழு கடல்களிலும் திக் விஜயம் செய்து வந்தன என்று சரித்திரம் கூறுகிறது.

ஒரு காளத்தில் இந்தியாவில் உற்பத்தியான சாமான்செருடன இந்தியக் கப்பல்கள் வண்டன் துறைமுகத்துக்குள் பிரவேசித்தபோது, பரீட்சிஷ் கப்பல் முதலாளிகள் தங்களுடைய தோமே பற்போனதுபோல் பதற்த்துடித்தார்கள் என்பதும் சரித்திரம் கூறும் உண்மையாகும்.

எனினும், பழம் பெருமைகளைப் பதைசுற்றிக் கொண்டிருப்பதால் எவ்வித பலனும் ஏற்பட்டு விடாது.

இந்தியாவில் கப்பல் தொழில் நகக்குடைதால் இந்தியாவுக்கு ஏதப்பட்ட நஷ்டம் அளவிட முடியாது. நம் நாட்டில் பஞ்சாத்தினால் லட்சக்கணக்கானவர்கள் மடித்ததற்குக் காரணம் இந்தியர்களுக்குச் சொந்தமாகக் கப்பல் இராத்தே யாகும்.

அன்னியர்களால் நகக்கப்பட்ட கப்பல் தொழிலை மீண்டும் நமது நாட்டில் உய்விக்கச் சத்தர்ப்பம் கிடைத்திருப்பதைக் கண்டு நாம் சந்தோஷம் அடையலாம்.

எனினும் மற்ற சுதந்திர நாடுகளுக்குச் சொந்தமாக துற்றுக்கணக்கான கப்பல்கள் இருக்கும் தீக்காலத்தில், சுதந்திர இந்தியாவின் முதல் கப்பல் இப்போதுதான் திரை கடலை நோக்கி யருக்கிறது என்பதை நாம் மறந்துவிடக்கூடாது.

புதிய கப்பலின் வெள்ளோட்ட
வைபவத்தில் பண்டித ஜகந்நாதர் எல் நேரு கூறியுள்ள யோசனைகளை சம்பந்தப்பட்டவர்கள் மீன்பற்றி நடப்பார்களாயின், கப்பல் தொழில் மற்ற நாடுகளுக்குச் சமமாக இந்தியாவும் பூண்டேற்றம் அடைவதற்கு அதிக காலம் ஆகாது.

கப்பல்கள் கட்டுவதும், ஓட்டுவதும் எதற்காக?

சை முதலாளிகளின் நன்மைக்காக அல்ல; சர்க்காரின் நன்மைக்காகவும் அல்ல.

தேசத்தின் சுதந்திரத்தைப் பாதுகாக்கவும், தேச மக்களின் கரிசன வாழ்வுக்கு வகை தேடவும் கப்பல் போக்குவரத்து அத்தியாவசியமாகும்.

அந்த லட்சியத்தை முக்கியமாகக் கொண்டு கப்பல்கள் நிர்மாணிக்கப்படுமாயின், அதில் சர்க்கார் தலைமையிட்டார்கள். இல்லாவிடில் அத்தத் தொழில்த் தங்களுடைய நிர்வாகத்தில் ஓட்டுத்துக்கொள்ள சர்க்கார் சிறி

தும் தயங்க மாட்டார்கள் என்பதை ஜகந்நாதர் எல்லி தெளிவுபடுத்தி யிருக்கிறார்.

மற்றும் கைத்தொழில்களுக்கும் சர்க்காருக்கும் அன்னியோன்னியமாவும் இருந்து வர வேண்டுமென்ற அத்தப் பற்ற கூற்றை நமது தலைவர் குமை யாகக் கண்டுகிட்டுப்பதை, முக்கியமாக முதலாளிகளும் பதாழிணானிகளும் கவனிக்க வேண்டும்.

கைத்தொழில்கள் இருப்பது கேட்டாலு போதுக் கணக்கான ஜனங்கள் அடங்கிய தேசத்தின் நன்மைக்காகவே மன்றி, குறிப்பிட்ட பிரிவினரின் நலமைக்காக அல்ல.

தேச நன்மைக்காகவே சர்க்கார் இருக்கின்றனர். கைத்தொழில்கள் சர்க்காருக்குப் போட்டியான ன்றதாபனங்கள் அல்ல. அப்படியிருக்க, கைத்தொழில்களுக்கும் சர்க்காருக்கும் அன்னியோன்னியமாவும் வேண்டும் என்ற பேச்சு எழுவதற்கு இடமில்லை.

அதாவது கைத்தொழில்களுக்கும் சர்க்காருக்குப் அன்னியோன்னியம் ஏற்பட வேண்டும் என்று கூறுவதைக் கட்டிலும் முதலாளிகளுக்கும் தொழிலாளிகளுக்கும் அன்னியோன்னியம் ஏற்பட வேண்டும் என்று கூறுவது தான் முற்றிலும் சரியாகும்.

கைத்தொழில்கள் பெருகுவதில் சர்க்காருக்குச் சிந்தையின்மை என்று எவரும் கூற முடியாது.

ஆனால், இன்று தேசத்தின் கேஷமத்துக்கு இந்தி வகையாத கைத் தொழில்கள் பெருகி உற்பத்தி அதிகரிப்பதற்கு ருட்டுக்கட்டை யாக இருப்பவை வேலை நிறுத்தங்கள்தான்.

எனவே, வேலை நிறுத்தங்களுக்கு இடம் கொடுக்காமல் முதலாளிகளும் தொழிலாளிகளும் எதிர்ப்பிரச்சினையையும் சமரசமாகவும் சிந்தையாவதுடனும் தீத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்பதை, நமது அரும் பெரும் தலைவர் இதற்கு மன் பன நடவடிக்கையிலும் வற்புறுத்தியதுபோல் இப்போதும் வற்புறுத்தி யிருக்கிறார்.

மேற்படி புத்தொதியை கப்பல் தொழிலை மாத்திரமல்ல, இந்தியாவிலுள்ள சகல கைத்தொழில்களிலும் ஈடுபட்டுள்ள முதலாளிகளும் தொழிலாளிகளும் ஓசோபித்துப் பின்பற்ற வேண்டும்.

நம் தேசத்தின் வருங்கால கேஷமம் அதையே பொறுத்திருக்கிறது.

வ.உ.சி. கப்பல் நிலையம்

விசாகப்பட்டினத்தில் 'ஜல உஷா' கப்பல் கடலில் இறங்கிய விழாவைப் பற்றிப் படித்த போதும் கேட்ட போதும் தமிழர்களுக்கெல்லாம் தேசபக்தர் திரு வ. உ. சிதம்பரம்பிள்ளை அவர்களின் நினைவு அவசியம் ஏற்பட்டிருக்கும். திரு சிதம்பரனார் நார்பது வருஷத்துக்கு முன்னால் கப்பல் கம்பெனி ஸ்தாபித்துக் கப்பல் ஒட்டிய கதையைச் சிலர் பெருமையுடன் எண்ணியிருப்பார்கள்; சிலர் மகிழ்ச்சியுடன் நினைத்துப் பார்த்திருப்பார்கள். ஆனால் அந்தப் பெருமையில் ஒரு மனக்குறையும் அந்த மகிழ்ச்சியில் ஒரு துயரமும் அவர்களைப் பாதித்திருக்கும்.

வ. உ. சி. கப்பல் விட்ட கதை சோகசத்தில் முடிந்ததை எண்ணி வருந்தியிருப்பார்கள். அத்தகைய வீரத் தமிழருக்கு, தேசபக்த சிங்கத்துக்கு, அவர் பிறந்து வளர்ந்து பேசிப் பழகிக் கப்பல் ஒட்டிச் சிறைப்பட்ட தூத்துக்குடியில் இன்னும் ஒரு தக்க ஞாபகச் சின்னம் ஏற்படவில்லையே என்ற மனக்குறையும் தோன்றியிருக்கும்.

தேசபக்தர் வ. உ. சிதம்பரனுக்கு எந்தவித ஞாபகச் சின்னம் தகுதியாயிருக்கும்? சந்தேகம் என்ன? விசாகப்பட்டினத்தில் ஸ்தாபிக்கப் பட்டிருப்பது போன்ற ஒரு பெரிய கப்பல் கட்டும் தளந்தான்.

ஒருவேளை இது உடனே சாத்தியப் படாது என்று ஏற்பட்டால், அடுத்த படியாகக் கப்பல் ஒட்டும் இபத்திரக் கலை (மேரைன் என்ஜினியரிங்)யைப் போதிக்கும் ஒரு நிலையமாகவது வ. உ. சி. அவர்களின் பெயரால் தூத்துக்குடியில் ஸ்தாபிக்கப்பட வேண்டும்.

மேற்கூறிய இரண்டு காரியங்களும் மிக முக்கியமானவை. நாட்டின் பாதுகாப்புக்கும் வளப் பெருக்கத்துக்கும் இன்றியமையாதவை.

கப்பல் கட்டும் தளத்துக்குக் கோடிக்கணக்கில் பணம் வேண்டும்.

கப்பல் பயிற்சி நிலையத்துக்கு வட்சக் கணக்கில் பொருள் வேண்டும்.

போது மக்களிடம் பணம் வசூலித்து மட்டும் இந்த மகத்தான காரியத்தை நிறைவேற்ற முடியாது.

தமிழ்ப் பெருமக்கள் வ. உ. சி.யிடம் தங்கள் மரியாதையைக் காட்டுவதற்காகக் காணிக்கை செலுத்தவேண்டும். அதற்குமேலே சென்னை சர்க்கார் ஒரு பகுதியும் இந்திய சர்க்கார் இன்னொரு பகுதியும் பணம் கொடுத்து வ. உ. சி. கப்பல் நிலையத்தை நிறுவவேண்டும்.

தமிழ்ப் பெருமக்கள் பத்து லட்சம் ரூபாயும், சென்னை சர்க்கார் பத்து லட்சம் ரூபாயும், இந்திய சர்க்கார் பத்து லட்சம் ரூபாயும் போட்டுக் கப்பல் பயிற்சி நிலையத்தை ஆரம்பிக்கலாம். மூப்பது லட்சம் போதாது என்றும் அதற்குமேல் வேண்டிய அதிகப்படி தொகையையும் இன்ன சர்க்கார்க்கும் சேர்த்து கொடுக்க வேண்டும்.

இந்திய சர்க்காரில் பொக்கிஷ மந்திரி பதவியைத் தற்சமயம் ஸ்ரீ ஆர். கே. சண்முகம் செட்டியார் புகழுடன் வகித்து வருகிறார்.

எனவே மேற்கண்ட பெரிய முயற்சியைத் தொடங்குவதற்கு இதுவே சரியான சமயமாகும்.

இரண்டு வருஷத்துக்கு முன்னால் தூத்துக்குடி கண்பர்கள் ராஜாஜியின் தலைமையில் கூட்டங்கூடி வ. உ. சி. ஞாபகார்த்த நிதி ஆரம்பித்தார்கள். சுமார் 55,000 ரூபாய் சேர்ந்தது. பிறகு நிதி வசூலின்று போயிற்று. இதற்கு ஒரு முக்கிய காரணம் எந்தவிதமான ஞாபகச் சின்னம் ஏற்படுத்துவது என்று முடிவு செய்யப்படாததுதான்.

சென்ற 1947-ம் வருஷம் மத்தியில் இது ஒரு விதமாக நிச்சயமாயிற்று. தூத்துக்குடி கண்பர்கள் மேற்படி பணத்தை ஆரம்ப மூலதனமாகக் கொண்டு வ. உ. சி. காவேஜ் ஆரம்

பிங்கலா மென்று தீர்மானித்தார்கள். ஆனால் “நிதி போதாது” “இடம் போதாது” என்ற காரணங்களினால் வ. உ. சி. கலாசாலை தொடங்குவதற்குச் சென்னைச் சர்வகலாசாலையின் அனுமதி கிடைக்கவில்லை.

இதன் பிறகு ஆத்துக்குடி நண்பர்கள் மேலும் முயன்று சில நல்ல ஏற்பாடுகள் செய்திருக்கிறார்கள். காலேஜ் கட்டிடத்துக்கு வில்தாரமான இடம் பிடித்திருக்கிறார்கள்.

திருவாவடுதுறை ஆதினம் ஸ்ரீலக்ஷ்மி பண்டார சந்திதி அவர்கள் வ. உ. சி. காலேஜில் ஒரு தனி பிளாக் கட்டுவதற்கு வேண்டிய ஐம்பதினாயிரம் ரூபாய் நன்கொடை தருவதாக வாக்களித்திருக்கிறார்கள்.

எனவே இந்த வருஷம் ஜூன் அல்லது ஜூலை மாதத்தில் ஆத்துக்குடியில் வ. உ. சி. கலாசாலை ஆரம்பமாகும் என்று எதிர்பார்க்கலாம்.

வ. உ. சி. அவர்களின் ஞாபகத்தை நினைவாட்ட ஒரு வெறும் இண்டர்

மீடியட் காலேஜ் போதாது என்று சொல்ல வேண்டிய தில்லை. அதில் ஆத்துக்குடி நண்பர்களும் திருப்பியடைய மாட்டார்கள்; தமிழ் மக்களும் திருப்பியடையமாட்டார்கள்.

வருவான் பன்றி வெறும்னே தூங்குவானேன் என்ற எண்ணத்தினாலும், ஆத்துக்குடியில் காலேஜ் இல்லாத காரணத்தினாலும் மேற்படி யோசனை செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

அதுவரையில் சரி; இப்போது இண்டர்மீடியட் கலாசாலையாக ஆரம்பிப்பது கூடிய சீக்கிரத்தில் கப்பல் கலைப் பயிற்சி அளிக்கும் பெரு நிலையமாக மாறவேண்டும். அதற்குத் தமிழ் மக்கள் முயற்சி செய்ய வேண்டும்; கிளர்ச்சியும் செய்யவேண்டும்.

இப்போதுள்ள சென்னை மந்திரி சபையாசான் இந்தக் காரியம் ஒரு வேளை முடிய வில்லை பென்றால், தமிழ் காடு தனி மாகாணமாகப் பிரித்ததும் ஏற்படப்போகும் தமிழர் அரசாங்கம் இந்தத் திருப்பணியைத் தங்கள் முதற் கடமையாகக் கருதிச் செய்து முடிப்பார்கள் என்று நம்புகிறோம்.

★ ★ ★

புத்தகம் அனுப்புகள்

தமிழ் எழுத்தாளரையும், 'தமிழர் பதிப்பாளரையும்' சேஷ்டிக்கொள்ளுகின்றோம். தமிழ் வளர்ச்சிக் கழகத்தில் சார்பாகக் கேட்டுக் கொள்கிறோம்.

1947-ம் வருஷத்தில் பிரகாசன தமிழர் புத்தகங்கள் ஒவ்வொன்றிலும் இரண்டு பிரதிகள் தயவுசெய்து ஏப்ரல் 15உக்குள் அனுப்பி வைப்புகள்.

தமிழ் வளர்ச்சிக் கழகத்தாரின் பரிசுத் திட்டத்துக்காக ஒவ்வொரு புத்தகத்திலும் இரண்டு பிரதிகள் கோரப்படுகின்றன. மற்றுள் இரண்டு புத்தகப் பிரதிகள் கழகத்தார்க்கு கொடுத்து வாய்க்கிக் கொள்வார்களே.

பரிசுத் திட்டத்தைப் பற்றிய விவரங்கள் எல்லாருக்கும் தெரிந்ததையே. தமிழில் வெளியாகக்கூடிய புத்தகங்களைப் பின்வரும் பன்னின்று பகுதிகளாகப் பிரித்திருக்கிறது: 1. கவிதை, இசைப்பாடல்; 2. கட்டுரை, கலை, பிரயாணம், கய சரிதம்; 3. தொழில்; 4. தாவல் நாடகம்; 5. ஆராய்ச்சி, மொழி அம், சரித்திரம், பழைய இனக்கியம்; 6. விஞ்ஞானம், பொருளியல், சமையலம்; 7. இயற்கை அம், விவசாயம்; 8. சரித்திரம், பொருளாதாரம், அரசியல், சங்க அம்; 9. கவிதம், வான சான்றாம், சரித்திர அம், எழுத்தியல்; 10. குறந்தை இனக்கியம்; 11. கவி முறை, தங்கவாணம், மயினைத்தவம்; 12. கைத்தியம், சுகாதாரம்.

இவற்றில் சென்ற 1946-ம் ஆண்டில் 2. கட்டுரை; 3. தொழில்; 4. தாவல்; 5. ஆராய்ச்சி; 6. விஞ்ஞானம்; 8. பொருளாதாரம் என்னும் - ஆறு பகுதிகளுக்கும் பரிசுக்கள் வழங்கப்பட்டன. பாக்கியுள்ள ஆறு பகுதிகளுக்கும் 1947-ம் வருஷத்திற்குப் பரிசு வழங்கப்படும். 1946-ம் ஆண்டில் அனுப்பப்பட்ட பரிசு வழங்கப்படாத பகுதிகளுக்காய் அளிகள் 1947-ம் வருஷத் திட்டத்தில் சேர்த்துக் கொள்ளப்படும்.

பரிசு வழங்கப்பட்ட அளிகளைத் தவிர, பஞ்சாயத்தாள் 'சேத்தனை' என்று பொதுக்கப்படும் புத்தகங்கள் விசேஷ பாராட்டுதலுக்கு உரிமையாகும்.

புத்தகம் அனுப்பவேண்டிய விவரம்: ஸ்ரீ ம. ப. பெரியசாமி, காரியதரிசி, தமிழ் வளர்ச்சிக் கழகம், ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண வித்யாலயம், கோயமுத்தூர்.

இசை அரசின் இசைத்தட்டு

திரு எம். எம். தண்டபாணி தேசிகர் என்பவரின் மணிதர் என்று யாராவது கேட்டால், "அவர் கனவான்; குணவான்; பத்திமான்; சந்தை வித்வான்" என்றெல்லாம் இதுவரை சொல்லிக் கொண்டிருந்தோம். இனி அவரைப் "பாக்கியவான்" என்றும் சொல்லவேண்டுமென இப்போது தெரிந்து கொண்டோம்.

கனியும் கம்பீரமும் கன்குடி அமைந்த தேசிகரின் குரல் பத்திப் பாடல்களுக்கு மிகவும் பொருத்தியது. அதிலும் தெய்வத் தமிழ் மொழியிலுள்ள அற்புதமான பத்திப் பாடல்களுக்கு மெத்தப் பொருத்தியது. அத்தகைய குரலில் தேசிகர் தேவாரம், திருவாசகம், திருவிளையாடல் சிந்தா, பிள்ளைத் தமிழ், கந்தன் சரித்திரம், பட்டினத்தார் பாடல் ஆகியவற்றைக் காதலாசிக் கெடுத்துவிட்டுப் பாடுவோடு சேர்பவர்களின் கண்களில் கண்ணீர் மல்காமலிராது.

விவகாலமாகத் திரு தேசிகர் அவர்கள் செலுக்கு, தமிழ் ஆகிய இரு மொழிகளிலும் கிறித்த மீர்த்தனங்களைக் கற்று நீரவங்கள், ஸ்வாமிகள் முதலியவற்றோடு கச்சேரி பாணியில் பாடிப் புகழ்பெற்ற வராகிறார்.

இதனால் ஒருவேளை கல்ல தமிழ்ப் பண்பு வாய்ந்த காட்டுப் பாடல்களை அவரிடம் கேட்பது அருமைவாயி விடுமோ என்று தமிழன்பர்கள் கிளர் சந்தேகப் படத் தொடங்கிய சமயத்தில், அதைத் தீர்த்து வைக்கும் படியான சரியான இசைத்தட்டு ஒன்று வெளியாகி விருந்தித.

இந்த இசைத்தட்டின் ஒரு பக்கத்தில் காஞ்சில் காட்டுக் கவிமணி ஸ்ரீ தேசிக விநாயகம் பிள்ளை அவர்களின் பாடலும், இன்னொரு பக்கத்தில் காமக் கல் கவிஞர் ஸ்ரீ காமலிங்கம் பிள்ளை அவர்களின் பாடலும் பாடப் பட்டிருக்கின்றன.

மகாகவி பாரதியாரின் பாடல்களைப் பற்றி ஒரு பட்டிக்காட்டான் பாடுவதுபோல் அமைந்த கவிமணி தேசிக விநாயகம் பிள்ளையின் பாடலை அறிவாத தமிழர் அகேசமாக யாரும் இரார். "பாட்டுக்கொரு புலனும் பாத்தாடா!" என்று சொடக்கி, பாரதியார் பாடல்களில் உள்ள கிறிபுக்களை உணர்ச்சி ததும்பக் கவிமணி பாடியிருக்கிறார். சொல்லுக்குச் சொல் அழகேறும் இந்தப் பாடலைக் கேட்டால் உலுங் கவித்து கவிதாரும் என்று சொல்லவே தோன்றும். அவ்வளவு அழகிய அந்தப் பாட்டை, பாடலின் சருத்தத்துக்குப் பொருத்தமாக காட்டுப் பாடலெனத் தொனக்கும் இளைய மெட்டு அமைத்து இயத்திலே விருத்த பொக்கியரும் ஆர்வத் தோடு ஸ்ரீ தேசிகர் இந்த ஏச். எம். வி. இசைத்தட்டில் பாடி விருக்கிறார்.

மற்றொரு பக்கத்தில் உள்ள காமக்கல் கவிஞர் பாட்டு, "நம்ம காமயாடா!" என்று ஆரம்பமாகிறது. காந்தி மகான் உயிரோடிகுத்த தேசத்திற்கு வழி காட்டியபோது அவரிடம் அனலிலாத பத்திகொண்ட காத்தியக் கவிஞர் பாடிய பாடல் இது. ஆகிலும்,

"கந்தவையப்போல் தனவா—ஏத்தக்

காத்தக் கட்டுமடா!"

என்னும் வரிகள் இப்போது மகாத்மா காலமாவிட்ட காலத்திற்கும் பொருத்தமாக விருப்பதால், அந்த வரிகளை இசையோடு சேர்த்துக் கேட்கும்போது உள்ளம் உருகி விடுகிறது.

தமிழுக்கும் தமிழிசைக்கும் ஸ்ரீ தண்டபாணி தேசிகர் செய்த வரும் தொண்டு மகத் தானது. இருபெரும் தமிழ்க் கவிஞர்களின் பாடல்களை இந்த இசைத் தட்டில் பாடியுள்ள தன்மூலம் இசைபாக ஸ்ரீ எம். எம். தண்டபாணி தேசிகர் அவர்களின் இசை மேலும் ஒரு படி ஒக்கி நிற்கிறது.

மேனே:- தியாகராஜ நகரில் தான் ஒரு மணிக்கு 13௩ சனிக்ரெறாமை சங்கீத
கொடுத்த சேர்மங்களு சேனியாய்யர் தலைகையில் பீரதி குமணி
தேவி 'சங்குரு சங்கீத வித்யா சாலை'வைத் திறந்து வைத்தார்.

மேனே:- மேற்படி புதிய சங்கீத பாடசாலையில் வினை தனம்மாஸின் பேத்திக
காண பூங்குகள் முக்தா. பிசுத்தா, அபிராம சுந்தர் ஆயோன்கள்
சங்கீதம் கற்பிப்பார்கள்.

மார்திருக்குள் நெருதய்வம்

ரா.கி

15. வழியில் தேர்ந்த விபத்து

தீதா அப்துல்லா சேத் மிக்க முன் ஐக்கிரை யுச்சவர். பாரிஸ்டர் காந்தி பிரிடோரியாவுக்குப் போகத் தயார் என்று தெரிவித்ததும் பிரபாணத்துக்கு ஏற்பாடு செய்தார். பிறகு காந்தியைப் பார்த்து, “பிரிடோரியாவில் எங்கே தங்குவீர்?” என்று கேட்டார்.

“எங்கே தங்கும்படி சொல்கிறீர்களோ, அங்கே தங்குகிறேன்” என்றார் காந்தி.

“சரி; உமக்கு ஐக்கிரை ஏற்படுத்திக் கொடுக்கும்படி அம்மேயுன்சு கம்முடைய வக்ஜைக்கு எழுதுகிறேன். இன்னும் சில கண்பர்களுக்கும் உம்மைப் பற்றி எழுது கிறேன். ஆனால் அவர்களில் யாரோடும் நீர் தங்கவேண்டாம். கம் எதிராளிக்குப் பிரிடோரியாவில் அதிக செல்வாக்கு உண்டு. கம்முடைய கடிதங்கள் எல்லாம் அத்தாங்கமாக இருக்க வேண்டும். யாராவது கம் கடிதங்களைப் படிக்க கேர்த்த விட்டால் கம்க்குப் பெருத்திக்கு விளையும்!” என்று அப்துல்லா சேத் எச்சரித்தார்.

அதற்குப் பாரிஸ்டர் மோன் தாஸ் கூறியதாவது:— “கமது வக்ஜே ஏற்படுத்தும் ஐக்கிரையேயே தங்குகிறேன். அல்லது கானே இடம் தேடிச் செல்கிறேன். ஆனால் ஒரு விஷயத்தில் தாங்கள் கிம்மதியாக இருங்கள். கம்க்குள் அத்தாங்கமான விஷயம் வேற யாருக்கும் தெரியவராது. எதிர்க்கட்சியாரையும் பழக்கம் செய்து கொண்டவராம் வன்றே என்னியிருக்கிறேன். கூடுமானால், கம்முடைய வழக்கைக் கோர்ட்டுக்கு வெளியில் ராஜ்யாத்திரித்துக் கொள்ளப் பிரயத்தனம் செய்வேன். பார்க்கப் போனால், பிரதிவாதி தங்களுடைய உறவன்தானே?”

வழக்கில் பிரதிவாதியின் பெயர் சேத் தயேப் ஹாஜி கான் முகம்மது என்றும், தவர் அப்துல்லா சேத்தின் கொருங் கிய உறவினர் என்றும் காந்திஜி தெரிந்து கொண்டிருந்தார். இவர்கள் ஒருவருக் கொருவர் வழக்குத் தொடுத்துக்கொண்டிருப்பது எவ்வளவு வீணை காரியம் என்று அவருக்குத் தோன்றியது. இந்தியர்கள் எல்லாரையும் அலட்சியமாகவும் அவமதிப்போடும் பார்க்கும் வெள்ளைக்காரர்களுக்கு மத்தியில் வாழ்த்து கொண்டே இந்தியர்கள் ஒருவரோ கொருவர் சண்டை பிடித்தக் கொண்டிருப்பதின் முறைகேடு காந்திஜின் உள்ளத்தை உறத்தியது.

‘ராஜி’ என்னும் வார்த்தையைக் கேட்டதும் அப்துல்லா சேத் சிறிது திடுக்கிட்டார். ஆனால் காந்தியைப் பற்றி அடைய அபிப்பிராயம் இந்தச் சில கவலை குன்றையே மாறிப்போயிருந்தது. தவிரிடும் கண்மடுப்பு ஏற்பட்டிருந்தது. ஆகவே, அப்துல்லா சேத் கூறியதாவது:— “ஆம், ஆம்! கோர்ட்டுக்கு வெளியே வழக்குத் தீர்த்தவிட்டால் கல்லதான். ஆனால் தயாப் சேத் இலேசில் ராஜிக்கு வரும் மனிதர் அல்ல. கம்முடைய இரகசியங்களை அறிந்த கொண்டு கம்மைக் கவிழ்த்த விடப் பார்ப்பார். ஆகையால் நீர் சர்வ ஐக்கிரைதயா யிருக்க வேண்டும். எத்தக் காரியத்தையும் ஒரு முறைக்கு இரண்டு முறை யோசித்துச் செய்ய வேண்டும்.”

“தாங்கள் சிறிதும் கவலப்பட வேண்டாம். வழக்கு விவாங்களைப் பற்றி கான் தயேப் சேத்தினிடமாவது அல்லது வேற யாசிடமாவது ஒருகாலும் பேசமாட்டேன். ராஜி செய்து கொண்டு விடுவது கல்லது

என்று மட்டும் பொதுப்படையாக யோசனை உறவேன்” என்று பாரிஸ்டர் காத்தி.

இதற்கு அப்துல்லா சேத் ஆட்சேபம் சொல்லவில்லை. பிரயாணத்துக்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. காத்தி ரயிலில் முதல் வகுப்பு டிக்கட் வாங்கிக் கொண்டார். தென்னுப்பிரிக்கா ரயில்களில் முதல் வகுப்புப் பிரயாணிகளா யிருந்தாலும் இரவில் படுக்கை ‘சப்ளை’க்காகத் தனியாக ஐந்து வில்லிங் கொடுத்த டிக்கட் வாங்க வேணும். இதையும் வாங்கிவிடும்படி அப்துல்லா சேத் சொன்னார். ஆனால் காத்தி ஆவியாதம் வீண் செலவு செய்ய விரும்ப வில்லை. அப்துல்லா சேத் மறுபடியும், “இங்கே பாரும்! இது இந்தியா தேசம் அன்று. முன் ஜாக்கிரதை அவசியம். ஆண்டவன் புண்ணியத்தில் நமக்குப் பணக் கஷ்டம் கிடையாது. ஆகையால் கிக்கனம் செய்ய எண்ணி வீண் கஷ்டங்களை விலைக்கு வாங்கிக் கொள்ள வேண்டாம்” என்றார்.

“ரொம்ப வந்தனம்; என்னுடைய காரி பங்களை காணே பார்த்துக் கொள்வேன். தங்கன் எண்ணப்பற்றிக் கவலைப்படாதிருத் தால் போதும்!” என்றார் மோகன் தாஸ்.

* * *

திடீராக அப்துல்லா சேத்தின் யோசனைப்படி செய்யாததின் பலனை வீணாவி வேயே மோகன் தாஸ் உணரும்படி கேரிட்டது. கேட்டாலின் தலை கசாமாயிசு மேரிட்சுபர்க்குக்கு இராவு 9 மணிக்கு ரயில் போய்ச் சேர்ந்தது. இந்த ஸ்டேஷனில் பிரயாணிகளுக்குப் படுக்கை கொடுக்கப் படுவது வழக்கம். ஒரு ரயிலே ஹழியர் வந்து, “படுக்கை வேண்டுமா?” என்று காத்திஜியைக் கேட்டார். “வேண்டாம்; என்னிடம் படுக்கை இருக்கிறது!” என்று காத்திஜி விடையளித்தார். அந்த ஹழியர் சென்ற பிறகு, வெள்ளைக்காரப் பிரயாணி ஒருவர் வந்து, காத்திஜியை மேலும் கீழும் உற்றுப் பார்த்தார். சதுப்பு மனிதர் ஒருவர் முதல் வகுப்பு ரயிலில் உட்கார்ந்திருந்ததைப் பார்த்ததும் அவருடைய மனம் பெரும் சங்கடத்துக்கு ஆளாகி விட்டது போலும்! அவர் போய் இரண்டு ரயிலே உத்தியோகஸ்தர்களை அழைத்துக் கொண்டு வந்து சேர்ந்தார். எல்லாரும் மோகன் தாஸை உற்றுப் பார்த்துக் கொண்டு கிண்கூர்கள். சடைசியில் இன்னொரு மூன்றாவது உத்தியோகஸ்தர் வந்து, “கீழே இறங்கு; சாமான் ஏற்றும் வண்டியில் போய் ஏறிக்கொள்!” என்றார்.

“என்னிடம் முதல் வகுப்பு ரயில் டிக்கட் இருக்கிறது, ஐயா!” என்று காத்திஜி மரியாதையாகச் சொன்னார்.

“அக்கறை யில்லை; நீ போய்ச் சாமான் வண்டியிலேதான் ஏறிக்கொள்ள வேண்டும். இந்த வண்டியில் இடம் கொடுக்க முடியாது!” என்று உத்தியோகஸ்தர்.

“டர்பனில் இந்த வண்டியிலேதான் எனக்கு இடம் கொடுக்கப்பட்டது. இவிலேதான் நான் பிரயாணம் செய்வேன்” என்று உத்தியாசம் குரவில் கூறினார் காத்திஜி.

* * *

இந்த இடத்தில் நீ ஒரு விஷயத்தை ரூபகப்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும், தம்பி! காத்திஜியின் குணதீசயத்தில் ஒரு விசேஷம் அவருடைய மன உறுதி என்பதை ஏற்கெனவே நீ அறிந்திருக்கிறாய். சிமைப் பிரயாணம் செய்வது தவறு என்று சாதிக்கப்பட்டதார் சொன்னார்கள்; ஆனால் காத்திஜி அதைப் பொருட்படுத்தாமல் கிளம்பிவிட்டார். சிமையில் பலர் அவரை எப்படியாவது புலகல் உண்ணச் செய்து விட வேண்டும் என்று பெரும் பிரயத்தனம் செய்தார்கள்; ஆனால் அதற்கு அவர் உடன்படவில்லை. தமக்குச் சரி யென்று தோன்றுவதைப் பிறர் தடுப்பதற்காகக் காத்திஜி ஸைல்ட்மாட்டார்; தமக்குப் பிசகு என்று தோன்றுவதை மற்றவர்கள் சொல்வதற்காகச் செய்யவும் மாட்டார். இத்தகைய மன உறுதி காத்திஜியின் இயற்கையில் ஏற்பட்டிருந்தது. அந்த மன உறுதியிலிருந்ததான் சத்தியாக்ஷிஷம் என்னும் புதிய அறிமுகை ஆயதம் உதயமாயிற்று.

பிறர் சொல்கிறார்கள் என்பதற்காக மட்டுமல்லாமல், பிறர் எழுப்புவதற்காகவே என்பதற்காகவும் சரியான காரியத்தைக் கைவிட்டுக் கூடாது என்பது காத்திஜி உபதேசித்த முக்கிய வாழ்க்கைத் தத்துவம். அந்தத் தத்துவம் அவருடைய வாழ்க்கையில் எப்படி உருவாக ஆரம்பித்தது என்பதை இதோ நீ பார்க்கப் போகிறாய்.

* * *

பாரிஸ்டர் காத்தி “இந்த வண்டியிலேதான் பிரயாணம் செய்யப் போகிறேன்” என்று உத்தியாசம் சொன்னதும் அவரை இறங்கச் சொன்ன ரயில் உத்தியோகஸ்தருக்குக் கெடும் கோபம் வந்து விட்டது. அவருடைய மிகை துடித்தது.

“மரியாதையாக இந்த வண்டியை விட்டு இறங்குகிறாயா? அல்லது போய்க்காண

அழைத்துப் பிடித்
துத் தன்னைச்
சொல்லட்டுமா?"
என்று கேட்டார்.

"தவ்லது;
போலீஸ்காரன்
வரட்டும். காண்க
இந்த வண்டியி
லிருந்து நகரப்
போவதில்லை" என்
றார் காந்திஜி.

ரயில்வே உத்தி
யோகஸ்தர் கூறி
யது வெறும் கிரட்
டல் தவ்ல. உண்
மையாகவே
போலீஸ்காரன்
வந்தான். "இதற்கு
கிருயா, மரட்

டாயா?" என்று அவன் கேட்டான்.
"மரட்டேன்" என்றார் மோகன் தான்.

உடனே அவரைக் கையைப் பிடித்துப்
பணாக்காரமாக இழுத்து வெளியே தள்ளி
னான். அவருடைய சாமான்னையும்
எடுத்து வெளியே எறிந்தான். "சாமான்
வண்டிக்கு இப்போதாவது போ!" என்ற
புத்திமதியும் கிடைத்தது. ஆனால் காந்திஜி
சாமான் வண்டிக்குப் போகவில்லை.

ரயில் வண்டி அவர் இல்லாமலே புறப்
பட்டுப் போயே போய் விட்டது!

எடுத்து எறியப்பட்ட சாமான்களில்
சமது கைப் பையை ஈட்டும் காந்திஜி எடுத்
துக் கொண்டு பிரயாணிகளின் 'வெயிடிக்
கும்' ஏட்டே இருக்கிற தென்ற தெயுச்
சென்றார். மற்றச் சாமான்களை ரயில்வே
எழியர்கள் எடுத்து வைத்தார்கள்.

இப்போது குளிர்காலம். தென்னாப்
பிரிக்காவில் உயரமான பிரதேசங்களில்
குளிர் மிடுவும் அதிகம். மேரிட்ஸ்பர்க் நகரம்
உயரமான இடத்தில் இருக்கிறது. பொறுக்க
முடியாத குளிர். காந்திஜியின் 'ஒவர்
கோட்' மற்றச் சாமான்னோடு அடப்
பட்டுக் கொண்டது. அதைக் கேட்டு
வாக்கித் கொள்ளச் காந்திஜி விரும்ப
வில்லை. கேட்டால் மீண்டும் அவமதிப்புக்
கொடுக்குமோ, என்னமோ? குளிரில்
எடுக்கிக் கொண்டு வெளிச்ச மில்லாத
அறையில் தனிதாக உட்கார்த்திருந்தார்.
என்னியவுக்கு மேல் மற்றொரு பிரயாணி
தங்கு வந்தார். அவர் காந்திஜியுடன் பேச

முயன்றார். ஆனால்
காந்திஜிக்குப் பேச
வதற்கு வேண்டிய
உற்சாகம் இல்லை.
அந்த நிலைம
யில் தம் முடைய
கடமை என்ன
வென்று மோகன்
தான் யோசிக்கத்
தொடங்கினார். தம்
முடைய உரிமை
களுக்காக இம்
கேயே போராடிக்
கொண்டிருப்பதா?
அவ்வது இந்தியா
வுக்குத் திரும்பிப்
போய் விடுவது
உசிதமா? அவ்வது
அவமதிப்புகளைப்
பொருட்படுத்தா

மல் பிரிடோரியாவுக்குச் சென்ற வந்த
காரியத்தை ஒருவாறு முடித்த விட்டுப்
பிறகு இந்தியா திரும்புவதா?

ஏற்றுக் கொண்டு வந்த காரியத்தைச்
செய்யாமல் இந்தியா திரும்புவது கோழைத்
தனமாகும் என்ற அவருக்குத் தோன்றி
யது. பிரிடோரியாவுக்குப் போய்க் காரி
யத்தைப் பார்த்த வேண்டியதுதான்.
ஆனால் இங்கு கேர்த சம்பவத்துக்குப்
பரிசாரம் என்ன? சம்பவத்துக்கு மூல
காரணம் எதிலே இருக்கிறது என்று
காந்திஜி யோசித்தார். வெள்ளைக்காரர்
களுக்குக் கதர்பு சிறத்தினிடமுள்ள
துவேஷத்தான் மூலகாரணம். அந்த சிறத்
துவேஷத்தைய கோழை வேரோடு களை
வேண்டும். அதற்குப் பெரு முயற்சி
செய்ய வேண்டும். அந்த முயற்சியினால்
எப்படி கஷ்டங்களை யெல்லாம் சகித்தாக்
கொள்ள வேண்டியதுதான். கஷ்டப்படு
வதற்குப் பின்வாங்கக் கூடாது.

இவ்விதம் மேரிட்ஸ்பர்க் ரயில்வே ஸ்டே
ஷன் வெயிடில் குயில் நடு ராத்திரிக்குமேல்
பாரிட்ஸ் மோகன் தான் காந்தி சிர்மானித்
தார். மற்றவர்கள் பொழுது விடிந்ததும்
ரயில்வே ஹெஸ்தல் மாஜெஜுருக்கும் தாது
அப்தல்வாவுக்கும் அங்கு கடத்ததைப் பற்றி
விவரமாகத் தந்தி அடித்தார்.

தந்தியைப் படித்ததும் தாதா அப்தல்வா
வுக்கு "இந்த வாலிப பாரிட்ஸ் நாம்
சொன்னதைக் கேட்காமல் இம்மாதிரி
சங்கடத்தில் அகப்பட்டுக் கொண்டாரே?"

யன்று வரிச்சலாகவேயிருந்திருக்கும். ஆனால் அதற்காக அவர் சும்மா இருந்துவிடவில்லை. உடனே சயில்வே ஜெனரல் மாணேஜரைப் போய்ப் பார்த்தார். ஜெனரல் மாணேஜர் “உம்முடைய பாரிஸ்டர் பேசிலேதான் பிசகு. படுக்கை டிக்கட் அவர் என் வாங்கிக் கொள்ள வில்லை?” என்று. ஆனாலும் மேரிட்ச்பர்க் ஸ்டேஷன் மாஸ்டருக்கு, “காந்தி என்னும் இந்தியப் பிரயாணியை அடுத்த வண்டியில் ஜாக்ஸிதை யாக ஏற்றி அனுப்பி வைக்கவும்” என்று ஜெனரல் மாணேஜர் தந்தியடித்தார்.

தாதா அப்துல்லா ஜெனரல் மாணேஜரைப் பார்த்ததோடு திருப்தி யடைய வில்லை. மேரிட்ச்பர்க் ரகிலும் அதற்குச் சமீபத்திலும் இருந்த இந்திய வண்டிகள் பலருக்குத் தந்தி அடித்தார். அவர்கள் எல்லாரும் உடனே மேரிட்ச்பர்க் ஸ்டேஷனுக்கு வந்து காந்தியைச் சந்தித்தார்கள்.

காந்திக்கு சேர்த்தது அப்படி ஒன்றும் அபூர்வமான அதுபவம் அல்லவென்றும் தென்னாப்பிரிக்காவில் உள்ள இந்தியர்களுக்குச் சாதாரண அதுபவத்தான் என்றும் சொன்னார்கள். ஒவ்வொருவரும் இம்மாதிரி தங்களுக்கு சேர்த்த செய்களைப் பற்றி விவரித்தார்கள். பகலெல்லாம் இவ்விதம் சென்றது. அந்த விவரங்களைக் கேட்டதனால் காந்தி மூதல் கான் இரவு மனநிற்குச் செய்த கொண்ட முடிவு மேலும் உறுதிப்பட்டது. தென்னாப்பிரிக்கா வெள்ளைக்காரர்களின் கிறீத் துவேஷத்தை எதிர்த்தப் போராடியே நீர வேண்டும் என்று திட சங்கல்பம் செய்து கொண்டார்.

சாயங்காலம் டர்பனிலிருந்து அடுத்த வண்டி வந்து சேர்ந்தது. அதில் காந்திஜி காக ஓர் இடம் ஒதுக்கப்பட்டிருந்தது. காந்தியும் படுக்கை டிக்கட் ஒன்று வாங்கிக்கொண்டு சயில் ஏறினர்.

16. மேலும் சோதனைகள்

அந்த காலில் டர்பனிலிருந்து பிரிடோரியாவுக்கு சயில் மார்க்கம் செலுதும் கிடையாது. வழியில் சார்வஸ் டவுன் என்னும் ஸ்டேஷனில் இறங்கிக் குதிரை வண்டியில் ஜோகானிஸ்பர்க் சென்ற அங்கே மறுபடி சயில் ஏறவேண்டும்.

சார்வஸ் டவுனில் காந்திஜி இறங்கினார். அவரிடம் குதிரை வண்டிக்கும் டிக்கட் இருந்தது. வழியில் ஒரு கான் தாமதித்து விட்டதனால் அது செவ்வாயம் போய் விடவில்லை. இதைப் பற்றி அப்துல்லா சேத் சார்வஸ் டவுனிலிருந்த குதிரை வண்டிக் கம்பெனியின் ஏஜெண்ட்ருக்குத் தந்தியும் அடித்திருந்தார்.

ஆனால் அந்தக் குதிரை வண்டி ஏஜெண்ட் இலேசுப்பட்ட பேர்வழி அல்ல. அதுப்பு மனிதன் விஷயத்தில் அவனுக்கு ஏதேனும் ஒரு சாக்குத்தான் தேவையாயிருந்தது. “உம்முடைய சிட்டு நேத்தையச் சிட்டு; இன்றைக்கு அது செவ்வாது!” என்றான். காந்திஜி “அது செவ்வும்” என்று மரியாதையாக வாதாடியார். கடைசியாக, மேற்படி ஏஜெண்ட் தோஷியடைத்த காந்திஜிக்குக் குதிரை வண்டியில் இடங்கொடுக்கச் சம்மதித்தான்.

ஆனால் காந்திஜியின் நொய்ஸ் அந்த டடன் தீர்த்த போய்விட வில்லை.

அந்தக் குதிரை வண்டியில் பிரயாணிகள் உடனே உட்காருவது வழக்கம். வண்டி ஓட்டியின் பெட்டிக்கு இருபுறத்திலும் இரண்டு இடங்கள் உண்டு. இவற்றில் ஒன்றில் வண்டியின் ‘காப்டன்’ உட்காருவான். இன்றைக்கு அவன் அதுப்பு மனிதனுக்கு ஒரு பாடம் கற்பிக்க விரும்பினான். வண்டிக்குள்ளே மற்ற எல்லாரும் வெள்ளைக்காரர்கள். அவர்களுக்குச் சரிசீலாக ஒரு ‘உலி’யை வண்டிக்குள் உட்காருவாக்க அவன் விரும்பவில்லை. தான் உடனே உட்கார்த்த கொண்டு வண்டிக் காணுக்குப் பக்கத்தில் காந்தியை உட்காரச் சொன்னான்.

இது அநீதி, அவமதிப்பு என்பது மோகன் தாஸுக்குத் தெரிந்தேயிருந்தது. ஆயினும் அவற்றைப் பொருட்படுத்தாமல் கிடுவதே உதெம் என்று அவர் கிணைத்தார். அந்தச் சமயம் ஏதாவது தகராறு கிளைத்தால் சயிலைப்போல் குதிரை வண்டியும் அவரை விட்டுவிட்டுப் போய்விடலாம். ஆகவே, வண்டியின் முன்பில் வண்டிக்காணுக்குப் பக்கத்தே இடத்தில் உட்கார்த்தார்.

விண்டி புறப்பட்டுச் சென்றது. மதநிவானம் மூன்று மணி சுமாருக்குப் பந்தே கேர்ப் என்னும் இடத்தை அடைந்தது. அங்கே வந்ததும் காப்டனுக்குக் குதிரை

பிறத்தது. வெளியில் சற்றைக் காற்குட உட்கார்ந்த சுருட்டுப் பிடிக்க விரும்பினான்.

வண்டிக்காரன் கீழே யிருந்து கால் வைத்த அவனுடைய பெட்டி மேல் ஏறு வதற்குப் படி ஒன்று இருந்தது. காப்டன் வண்டிக்காரனிடமிருந்து அழுக்குச் சாக்குத் துணி ஒன்று வாங்கி அதில் விரித்தான். காத்திரியைப் பார்த்து, "சாமி! இதில் உட்கார்! வண்டி யோட்டிக்குப் பக்கத்தில் நான் உட்கார வேண்டும்" என்றான்.

இந்த அநியாயத்தைச் சகித்துக் கொள் ளக் காத்திரியினால் முடியவில்லை. மனதிற்குள் என்ன கெருமோ என்ற பயம் தோன்றிற்று. அதனால் உடம்பு கடுங்கிற்று. ஆயினும் அவர் உறுதியாகச் சொன்னார்:— "தியாயமாக எனக்கு உன்னை இடம் கொடுத்திருக்கவேண்டும். அவ்விதம் செய்யாமல் என்னை இங்கே உட்காரச் சொன்னீர். இப்போது நீர் உல்லாசமாகச் சுருட்டுப் பிடிப்பதற்காக உம் கால் அடியில் உட்காரச் சொல்கிறீர். இது சரியல்ல. உன்னை இடம் கொடுத்தால் போய் உட்கார்த்த கொள்கிறேன். படியில் உட்காருமடியாது."

இப்படிச் காத்திரி சொல்லி முடிப்பதற்குள்ளே காப்டன் அவர் அருகில் கெருக்கினான். காதைப் பார்த்து ஒங்கி அறைத்தான். கையைப் பிடித்துக் கீழே இழுத்து விட முயன்றான். காத்திரியின் மன உறுதி அப்போது பெரும் சோதனைக்கு உள்ளாகிற்று. வண்டிப் பெட்டியின் பித்தளைக் கம்பிகளை அவர் செட்டியாகப் பிடித்துக் கொண்டார். மணிக்கட்டு முறித்தாலும் பிடியை விடுவதில்லை யென்று உறுதி கொண்டார். அவரை அத்தக் கிராதகன் அடிப்பதையும் திட்டிக் கொண்டே இழுப்பதையும் காத்திரி பொறுத்துக் கொண்டு சுமமா இருப்பதையும் மற்றப் பிரயாணிகள் பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்கள். அடித்தவன் பெருத்தடியும்; அடிப்பட்டவரோ பலமற்ற மெலித்த மணிதர். அந்த வெள்ளைக்காரப் பிரயாணிகளில் சிலர் இரக்கம் அடைந்தார்கள். காப்டனைப் பார்த்து, "ஏன் அப்பா அவரை அடிக்கிறாய்? அவர் சொல்வது தியா உத்தானே? அங்கே இடமில்லா விட்டால் உன்னை வந்த உட்காரட்டும்!" என்றார்கள். "ஒருகாரும் முடியாது!" என்றான் அந்த முரடன். எனினும், சிறிது வெட்கிப் போய் அடிப்பதையும் இழுப்பதையும் விட்டான். இன்னும் சிறிது கோரம் திட்டிக் கொண்டே யிருந்தான். பிறகு, வண்டிக்காரனுக்கு மறு பக்கத்து இடத்தில் இருந்த 'ஹாட்டன் டாட்' வேலைக்காரனைப்

படியில் உட்கார வைத்துவிட்டுத் தான் அவனுடைய இடத்தில் உட்கார்த்தான்.

"ஹாட்டன் டாட்" என்று கேள்விப் பட்டிருக்கிறாய் அல்லவா? ஆப்பிரிக்காவின் ஆதி மக்களில் 'ஹாட்டன் டாட்' ஒரு இனம். 'கீரிமோ' 'வரிஜா' என்பவர்களும் ஆப்பிரிக்க இனத்தார்தான். வெள்ளைக்காரர்கள் பிழைப்புத் தேடி ஆப்பிரிக்காவுக்கு வந்தவர்கள். அப்படியு் பிழைக்க வந்தவர்கள்தான் அந்த காட்டின் பல பகுதிகளையும் தங்கள் வசமாக்கிக் கொண்டு இவ்வளவு ஆர்ப்பாட்டம் செய்தார்கள்!

வண்டி மறுபடியும் புறப்பட்டது. காத்திரியின் கெஞ்ச அதிவேகமாக அடித்துக் கொண்டது. பிரிடோரியாவுக்கு உயிரோடு போய்ச் சேருவோமோ என்னமோ என்ற கவலையே உண்டாகி விட்டது. போதாதற்கு, வண்டித் தலைவன் அடிக்கடி அவரைக் கோபமாக முறைத்துப் பார்ப்பதும், விரலை ஆட்டிக் கொண்டே, "இரு இரு! ஸ்டான் டர்ட்டன் போனதும் உனக்குப் பாடம் சொல்லித் தருகிறேன்" என்று உறுமுவதும் யிருந்தான். காத்திரி மனதிற்குள் தமக்குத் துணை புரிந்த காப்பாற்றும்படி கடவுளைப் பிரார்த்தித்துக் கொண்டிருந்தார். அந்த நிலைமையில் வேறு யாருடைய துணையைக் கோர முடியும்?

இருட்டிய பிறகு குதிரை வண்டி ஸ்டான் டர்ட்டனை அடைந்தது. வண்டி சின்ன இடத்தில் சில இந்தியர்களின் முகங்களைப் பார்த்ததும் காத்திரிக்கு ஆதரவு ஏற்பட்டது. பெரு மூச்சுடன் வண்டியிலிருந்து இறங்கினார். உடனே மேற்படி இந்தியர்கள் அவரைச் சூழ்ந்து கொண்டார்கள். "சேத் அப்தல்லாவிடமிருந்து ஏக்களுக்குத் தந்தி கிடைத்தது. உம்மை ஈஸா சேத்தின் கடைக்கு அழைத்துப் போவதற்காக வந்திருக்கிறோம்!" என்றார்கள்.

தம்பி! இந்த காட்டு ஜனங்களுக்குள் அடிக்கடி சாதிச் சண்டைகளும் சமூகச் சண்டைகளும் ஏற்படுவது பற்றி உனக்குத் தெரியும். அத்தச் சண்டைகளின் மிகப் பயங்கரமான பலனைச் சமீபத்தில் அதுபவீத்தோம். தேசத்தின் தந்தையாகிய காத்தி மகாத்மாவை இழத்தோம். இந்தியர்களுக்குள் ஒற்றுமை யில்லாதபடியால் ஆதிக்காலம் முதல் எத்தனையோ கஷ்டங்களை இந்த நாடு அதுபவீத்திருக்கிறது.

ஆனால் சொந்த காட்டில் இப்படியெல்லாம் சண்டை பிடிக்கும் இந்தியர்கள் அயல்

காடுகளுக்குப் போகும்போது பெரும்பாலும் அவர்களுக்குள் அதிசயமான ஒற்றமையும் சகோதர பாவமும் ஏற்பட்டு விடுகிறது. சாதி — சமய வேற்றுமைகளை வெல்லும் மதத்த தவர்கள் ஒன்றி விடுகிறார்கள். ஒருவருக்கொருவர் உதவி செய்யச் சந்தர்ப்பம் ஏங்கே கிடைக்கும் என்று பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

இதை இப்போது மோகன்தாஸ் கண்டார். ஏற்கெனவே அப்துல்லா சேத்தின் வழக்கு சம்பந்தமாகக் கவலை யடைந்தவர் தென்னாப்பிரிக்கா இந்தியர்களிடையே ருடி கொண்டுள்ள சகோதர பாவத்தை அறித்து மகிழ்ந்தார். தம்மை அழைத்துச் செல்ல வந்தவர்களுடனே சேத் ஸலா ஹாஜி ஸுமார் என்பவரின் கடைக்குச் சென்றார். அங்கே யிருந்த இந்தியர்கள் எல்லாரும் அவரைச் சூழ்ந்து கொண்டார்கள். அவருக்கு சேத்த கம்பட்டிகளைக் கேட்டு கூறு தரப்பட்டார்கள். எல்லாரும் தங்கள் தங்கள் குதபவங்களைச் சொல்லி ஆமத லும் கூறினார்கள்.

அந்த ஊரிலிருந்த குதிரை வண்டிக் கம்பெனரின் ஏஜெண்டுக்குக் காத்திஜி வழியில் கடத்த விவரமெல்லாம் தெரிவித்த துக் கடிதம் எழுதினார். ஏஜெண்டிடமிருந்து உடனே பதில் கிடைத்தது. “இந்த ஊரிலிருந்து வேறு பெரிய வண்டி போகிறது. உண்டித் தலைவனும் மாற்றப் படுகிறான். மற் றப் பிரயாணி. நேரடி உமக்கு வண்டிக்குள்ளேயே இடம் தரப் படும்” என்ற அந்த ஏஜெண்ட் மரியாதையாக எழுதி யிருந்தான்.

ஸலா சேத்தின் மனிதர்கள் மோகன் தாஸை மறு காள் காலை வண்டி புறப் படும் இடத்துக்குக் கொண்டு விட்டார்கள். புது வண்டியின் உள்ளே காத்திஜிக்கு கல்ல இடம் கொடுக்கப்பட்டது. வழியில்

வேறு தொல்லைக்கு ஆளாகாமல் அன்றிரவு ஜோகானிஸ்பர்க் போய்ச் சேர்ந்தார்.

மேற் கூறிய சம்பவத்தைப் பற்றிக் காத்திஜி தமது சுய சரிதத்தில் விவரித்த விட்டு முடிவுகளையாக எழுதி யிருக்கிறார்: “மனை அடித்தவன் யிது வேறு நடவடிக்கை எதுவும் எடுக்க நான் விரும்பவில்லை. ஆகவே அந்தச் சம்பவம் இத்துடன் முடிவு பெற்றது.”

மேலே கூறியது போன்ற மற்றொரு சம்பவம் பிரகாலத்தில் நிகழ்ந்தது. இதைக் காட்டிலும் கொடுமையாகக் காத்திஜி அடிக்கப்பட்டார். அப்போது தென்னாப்பிரிக்காவில் அவருடைய பெயர் பிரபலமாகி யிருத்தது; செல்வாக்கும் அதிகமாகி யிருத்தது. எனவே கடவுடிக்கை எடுக்கும்படி கண்பர்கள் வற்புறுத்தினார்கள். சில வெள்ளைக்காரர்கள் தாங்கள் சாட்சி சொல்வதாகவும் முன் வந்தார்கள். ஆயினும் காத்திஜி மறுத்துவிட்டார். “நடித்தவன் பேரில் எனக்குக் கோபம் இல்லை. பழிச்சுப் பழி வாங்க மாட்டேன்!” என்ற பிடிவாதமாகச் சொல்லிவிட்டார். இந்தச் செய்தி இந்தியாவுக்கு வந்தது; இந்தியப் பத்திரிகைகளிலும் பிரசுரமாயிற்று.

அதற்குள்ளாக டாக்டர் பெசண்டு அம்மைமார் இந்தியாவுக்கு வந்து இந்தியாவையே தாய் காடாகக் கொண்டு தொண்டு செய்பத் தொடக்கி யிருந்தார். காதிஜிக்கு சர்வசலாசாலை என்று இப்போது பிரசித்தமாயிருக்கும் ஸ்தாபனம் அப்போது மத்திய லித்த காலைஜ் ஆக இருந்தது. அந்தக் கலாசாலையின் மாதப் பத்திரிகை ஒன்று ‘சென்ட்ரல் லித்த காலைஜ் மொஸைன்’ என்ற பெயருடன் கடத்தது. அதில் டாக்டர் பெசண்டு அம்மை ஒரு கட்டுரை எழுதினார். தென்னாப்பிரிக்காவில் ஸ்ரீ எம். கே. காத்தி தம்மை அடித்தவன் மேல் கடவுடிக்கை எடுக்க மறுத்தது பற்றிக் குறிப்பிட்டார். “இவ்வளவு தயான குணமுள்ளவர் சாதாரண மனிதர் அல்ல; அவரை ‘மகாத்மா’ என்றுதான் சொல்ல வேண்டும்” என்ற எழுதியிருந்தார்.

அதுமுதல் மோகன்தாஸ் காத்திஜியைச் சிலர் ‘மகாத்மா’ என்று குறிப்பிட ஆரம்பித்தார்கள். சில காலத்துக்குள்ளும் இந்தியா தேசம் முழுவதும் ‘மகாத்மா காத்தி’ என்று அவரைப் போற்றியது.

இன்னும் சிலகாலத்தில் இந்த உலகம் முழுவதமே அவரை ‘மகாத்மா காத்தி’ என்று போற்றப் போகிறது. (தொடரும்)

மதுபதி

கல்க் ஷூத்ய குதமயான
தேசிய காலியாக்கப்படிக்க
தெயிலாது கதைப்பேர்த்
அமைந்தது

விலை ரூ. 4.80

புதுமைப் பதிப்பகம் லிமிடெட்

சந்திரலேகா

எப்ரல்
9ந் தேதி
வெளிவருகிறது

ஜெமினியின் அற்புதமான சீருஷ்டி...

வெளகும் துமிழ்

மணியும் மாணிக்கமும்

ரேவரண்டு போப் என்னும் ஆவ் கிலப் பாதிரியார் கிறிஸ்துவ சமயப் பிர சாரம் செய்யத் தமிழ் காட்டுக்கு வந்திருந் தார். வந்த இடத்தில் தமிழ் கற்றார். தமிழ் மொழியில் அவருக்கு அளவற்ற ஆர்வம் உண்டாயிற்று. தமிழில் உளை சமய நூல்களைப் படித்தார். தமிழரின் சமயத்திலும் சமய நூல்களிலும் அவ ருக்குப் பக்தி உண்டாயிற்று.

போப் அவர்கள் இங்கிலாந்து திரும்பிய பிறகு மிக முதிர்ந்த பிராயத்தில் திரு வாசகத்தை ஆங்கிலத்தில் மொழி பெயர்க்கத் தொடங்கினார். மொழி பெயர்ப்பு முடியும் வரையில் தாம் உயி ரோடு இருப்போமோ என்னமோ என்ற கவலை அவருக்கு உண்டாயிற்று.

அவருடைய கண்பரான மற்றொரு கிறிஸ்துவப் பெரியார் போப்பின் முகத் தில் கவலைக் குறியைக் கண்டு காரணம் கேட்டார். போப் காரணத்தைக் கூறித் திருவாசகத்தில் தாம் மொழி பெயர்த்த திருந்த பகுதியையும் காட்டினார். அந்த கண்பர் பார்த்து விட்டு, "இந்த அற்புத மான நூலை மொழி பெயர்க்கும் பணி யைத் தொடங்கியிருக்கிறீர் அல்லவா? இந்தப் பணியின் மகிமையே உமது ஆயுளை வளர்க்கும். மொழி பெயர்ப்பு முடியும் வரையில் நீர் நிச்சயம் உயிரோ டிருப்பீர். கவலை வேண்டாம்" என்று. அவருடைய வாக்கின்படி நடந்தது.

அத்தகைய அருமையான நூலைப்பற் றித் தெரிந்து கொள்ளாமலும் படித்தும் கேட்டும் ஆனந்தப்படாமலும் இருக்கும் தமிழன் உண்மைத் தமிழன் ஆகான்.

தமிழ் காட்டில் பிறந்த ஒவ்வொருவரும் உண்மையான தமிழனாவதற்குப் பண்டித மணி கதிரேசச் செட்டியார் அவர்கள் சிறந்த பணி ஆற்றி யிருக்கிறார்கள்.

திருவாசகத்தின் ஒரு பகுதியாகிய திருச்சதகத்துக்கு அருமையான முறை யில் விரிவுரை எழுதியிருக்கிறார்கள்.

செட்டியார் காட்டில் வளரும் தமிழன் புழம் தமிழ்ப் புலமையும் ஓர் உருவம் எடுத்

தன என்னும்படியான பெரியார் மகா மகோ பாதியாய் பண்டித மணி கதிரேசச் செட்டி யார் அவர்கள்.

தென் மொழியிலும் வடமொழியிலும் கணி சிறந்த புலவர் அவர். பத் தியோடு பண் டித்யமும் பெற் ற சிவகேசச் செல்வர்.

திருச்சதகத்தில் உள்ள நூற்றிரண்டு பாடல்களுக்கும் 457 பக்கங்களில் விளக்க மான உரை எழுதியிருக்கிறார். இவ்வள வையும் படித்த பிறகு திருவாசகம் திருச் சதகம் ஒருவருக்கு விளங்கவில்லை யென் றால் அது அவர்களுடைய அதிர்ஷ்டம் என்றே சொல்ல வேண்டும்! திருவாச கத்துக்கு உருக வேண்டிய அவசியம் அவர்களுக்கு ஏற்படாதல்லவா?

திருவாசகத்தை அப்படி ஒன்றும் விளங் காத தமிழில் மாணிக்க வாசகப் பெரு மான் எழுதிவிட வில்லை என்பதையும் சொல்ல வேண்டும். இந்த அருமையான பாடலைப் படித்துப் பாருங்கள்.

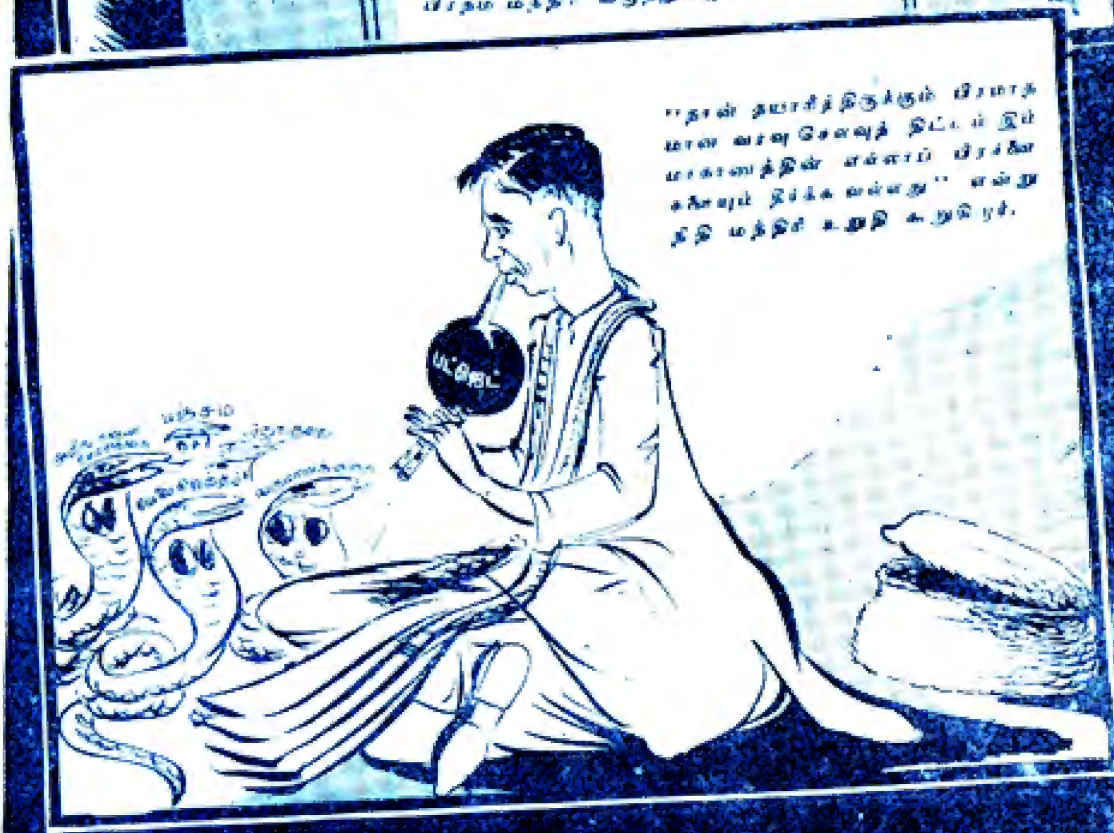
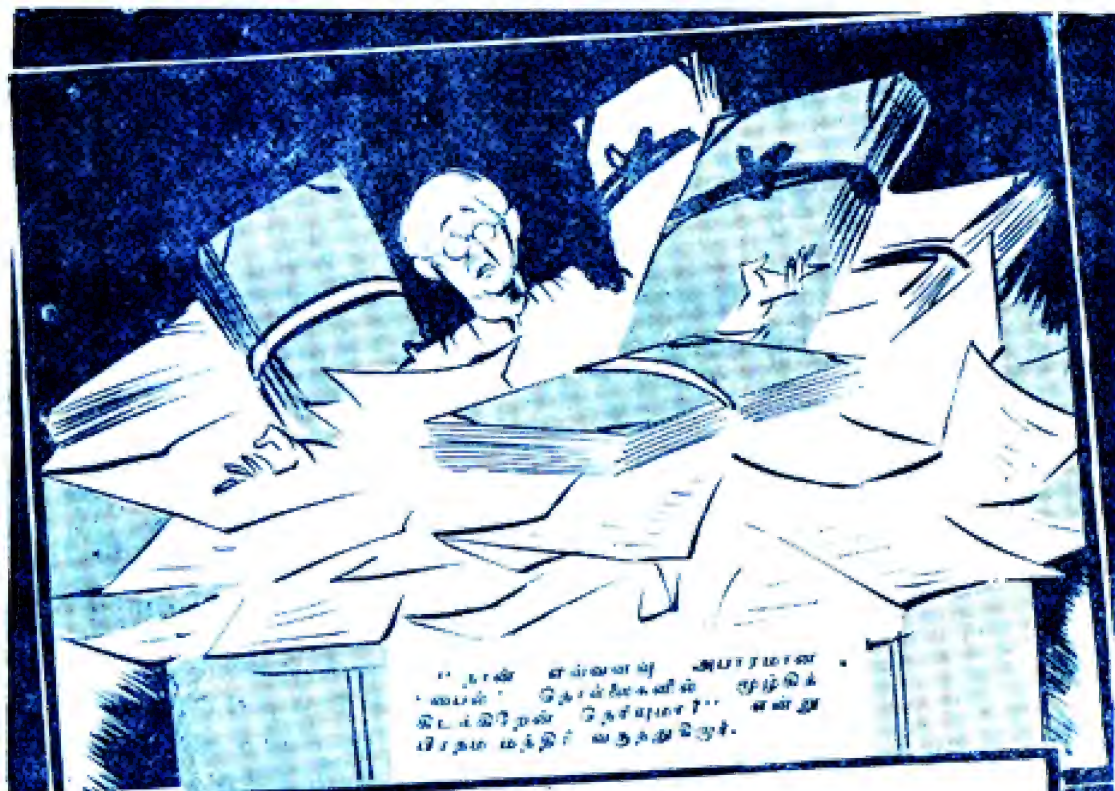
"போப் படடேன் திண்டியார்க்கித் திருநே டுப்பட்டேன் பூதாராடின் அடியானென்ற ஏர்ப்பட்டேன் இனிப்படுகின்ற தனமயாதல் ஆசைப்பட்டேன் சூட்டட்டேன் உன் அடி யேனே!".

இந்த உலகத்து மனிதர்களின் கபாவம் இப்போது போலேதான் அப்போதும் இருந்திருக்கும் போலிருக்கிறது! "உல கத்தார் நான் உன் அடியான் என்று என்னை ஏசினார்கள்!" என்று மாணிக்க வாசகப் பெருமான் அருளுகிறார். தம் முடைய உண்மைச் சிவபக்திக்கு அதை யும் ஒரு அத்தாட்சியாகச் சொல்லிக் கொள்கிறார்! அத்தோ! உலகத்திரே! பூதலத்திரே! கடவுளின் உண்மை அடி யாருக்கு அடையாளம் உம்மால் சில சமய மாவது ஏசப்பட்டிருத்தலே போலும்!

பண்டித மணி அவர்கள் இந்த அருப் பெரும் சமயத் தொண்டிலும் தமிழ்த் தொண்டிலும் ஈடுபட்டதற்குக் காரணமா யிருந்தவர் சிறந்த தமிழன்பராகிய திரு கருமுத்து நியாகராஜ செட்டியார் என்று அறிந்து மகிழ்கிறோம்.

சிறந்த முறையில் அச்சிடப்பட்டிருக் கும் "திருவாசகம்-திருச்சதகம்" என் னும் இந்த அருமையான நூலின் விலை ரூபாய் எட்டு. புத்தகம் கிடைக்குமிடம்: ரெதிக்கல் - பதிப்பகம் விமீடெட், அப்பசவு முதவித்தெரு, கடலூர் N. T.

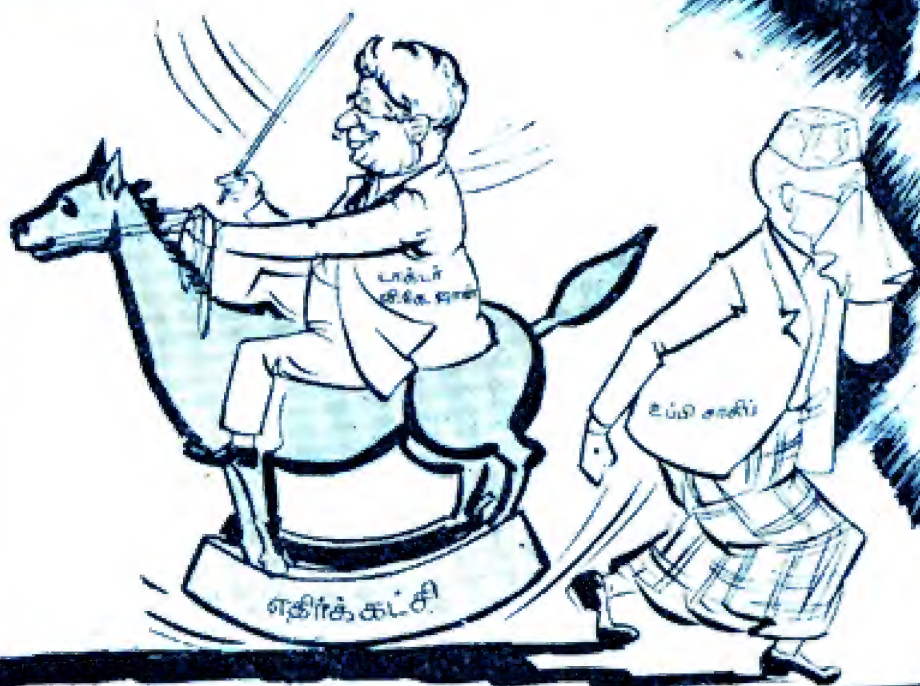

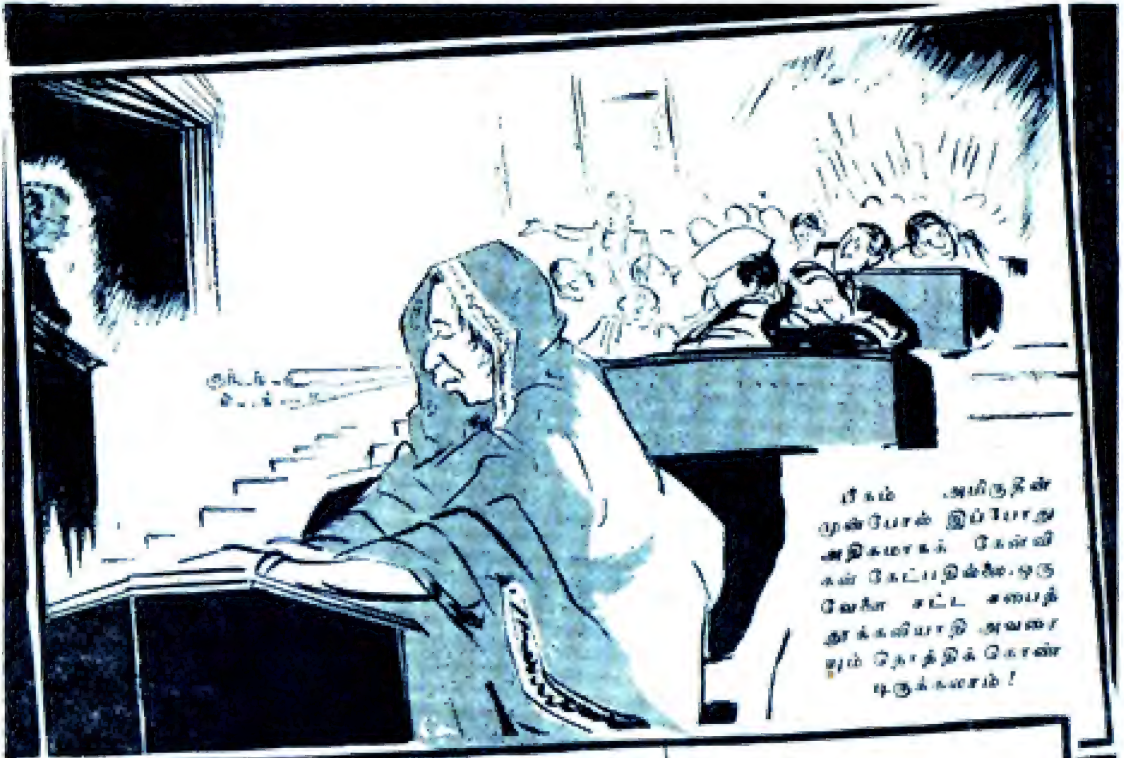
கண்டதும் காணாததும் !

மாஜி பிரதமர் மத்தி ரீகாசம் காருவா வென்
றும், சென்னை மத்தி சபையின் நாதகத்தை
ஆராய்ச்சி செய்வதில் மூழ்காமாக எடுப்பதற்கு
சிசி. இதனால் அவர் சட்ட சபைக்கு வருவது
கூட அவர் அழிவமாக வருகிறது.

சென்னை நாகரண மேல் சாலைக்கீழ் இரவு உயர் பள்ளியை 1954-55-ம் ஆண்டில் கட்டி
தாக்கச் சி. கே. ஜான் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் பதவியை ஏற்றுக் கொண்டார்.

மறுபடியுமா?

தெருவில் போய்க் கொண்டிருந்த ஒருவன்விட ஒரு கார் மோதி விட்டது. எல்ல வேளைவாக அவன் அதிகக் காயம் படாமல் உயிர் தப்பினான். உடனே மோட்டாரி விரும்புப் பெரிய மனிதர் அவன் கையில் ஒரு ஐந்த ரூபாய் கோட்டைக் கொடுத்தான். "இந்தா, அப்பா! இதை வைத்துக்கொள். என்னுடைய எல்ல காலத் தான் நீ பிழைத்தாய்!" என்று கூறினார்.

அவன் (பணத்தை வாங்கிக் கொண்டு):-
கொம்ப சந்தோஷம். நீங்கள் மறுபடியும் இந்த வழியாக எப்பொழுது வருவீர்கள்?

★

அந்தக் குறை!

முதல் ரணபர்:-ஊ! எங்கள் ஊரிலே யெல்லாம் காலனா விட்டெறிந்தால் காப்படி நிலக்கடலை கிடைக்கும்.

இரண்டாவது ரணபர்:-அப்படியானால் நீங்கள் என் அந்த ஊரை விட்டு வந்து விட்டீர்கள்?

மூகல் ரணபர்:-அங்கே அந்தக் காலனாக் காககூடச் சம்பாதிக்க வழி யில்லாத தனத்தான்!

★

சமுத்திரம் பார்த்தவன்!

நாத்நா (தமது பேரனை கோக்கி):-
டேய், பயலே! நீ சமுத்திரம் பார்த்திருக்கிறாயா?

போன்:-ஓ! பார்த்திருக்கிறேனே!

நாத்நா:-எங்கேயடா?

போன்:-அப்பா 'சமுத்திரத்திலே' தாத்தா!

★

அவனுக்குத் தெரியும்!

நண்பர்:-உன்னுடைய மனைவிக்கு இன்று காத்திரி கான் சாப்பிட வருவது தெரியுமா?

அந்த மனைவி:-கன்னாயத் தெரியும்.

இன்றைக்குக் காலையிலே இதனாலே ஒரு பலத்த சண்டைகூட நடந்ததே!

அப்படியா சேதி?

ஒருவருடைய மனைவி தன் கணவரிடம் தன்னுடைய சிகேகிதைகளுக்கு விருந்து வைக்கப் போவதாகக் கூறினாள். உடனே அவர் ஓடி விட்டவிரும்புத் குடைகன் அனைத்தையும் ஒளித்து வைத்தார்.

மனைவி:-எதற்காகக் குடைகளை ஒளித்து வைக்கிறீர்கள்? விருந்தர்க்கு வருபவர்கள் உங்கள் குடைகளை எடுத்துக் கொண்டுபோய் விடுவார்களென்று கினைத்தா?

கணவர்:-இல்லை, அந்தக் குடைகளின் அடையாளத்தைக் கண்டு கொள்ளுவார்களென்றுதான்!

★

முன் யோசனை!

"என்ன கணக்குப் பிள்ளை! காட்டுக் குஞ்சாயிக்கு 'பிப்' அனுப்பி விட்டீமா?"

"ஓ! அனுப்பிவிட்டேனே!"

"விட்பினை வரி மறக்காமல் போட்டீமா?"

"ஆஹா, போட்டேன்; அதோடு எட்டனுவும் சேர்த்துப் போட்டிருக்கிறேன்!"

"எட்டனு எதற்காக?"

"பணம் ஒருவாகக் குறைந்த பட்சம் இரண்டு மூன்று தாமாவது பில்லில் போய் விட்டு வரவேண்டுமோ, இல்லையோ!"

வேண்டியது என்ன?

கணவர்:-நம் இருவரின் வாசனையையும் குழத்தைவைக் கேட்கவா? என்ன, பேரி! உனக்கு அப்பா வேணுமா, அம்மா வேணுமா?

அம்மாவ:-ஒருத்தரும் வேண்டாம், அதோ இருக்கிறேன். -எந்த வாயைப்பற்றி தான் எனக்கு வேணும்!

எதிர்பாருங்கள் !

வினாவில் வெளிவருவது !

டி. ஆர். மகாலிங்கம், எம். வி. ராஜம்மா, வள்ளி நாயகம், டி. பாசகம்பிரமணியம், பி. எஸ். சிவபாக்ஷியம், பி. ஆர். பங்கவம், திருநாங்குச் சேகரதேவன், பி. ஜி. வெங்கடேசன், புலிமுட்டை ராமசாமி, மதுன் சண்முகம் மற்றும் அதேசர்கள் சேபத்த

“ ஞானசௌந்திரி ”

(தமிழ்)

பட உலகியேய இதுவரையில் கேட்டிராத இனிய இன்ப வானம் சங்கீதங்களுடன் திரைவிடப்படும் திருநாள் எதிர்பாருங்கள்.

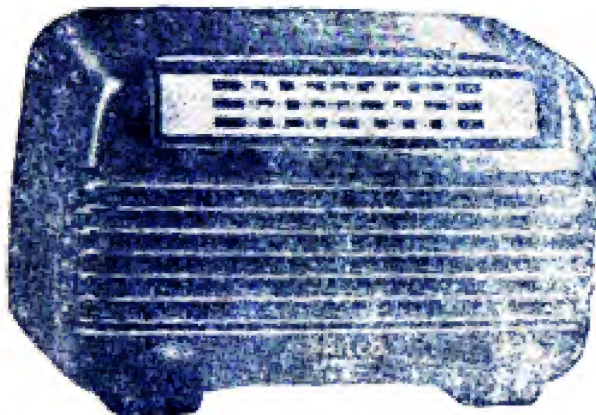
*

உரிமைமையார் :—தஞ்சை, தஞ்சை ஜில்லாக்களுக்கு :
எஸ். முத்தைய்யா செட்டியார், டிரோப்ரைட்டர்
நேத்தாஜி பிக்சர்ஸ் சர்க்யூட்
குவிபிரை, புதுக்கோட்டை

*

புகழில் உயிர்த்து உரிமைமையாருக்கு கிழக்காட்ட விளாசத்தந்த எழுதவும் :
கே. ராஜகோபால் பிள்ளை
மஞ்சண்டி, சப் ஜெயின் ரோட், மயிலம், திருச்சி

தந்தேச சிநோஷ்ண ஸ்திதிக்கேற்க சம்யதப்பட்ட

பில்கோ ரேடியோ

சாதாரண கிராமபோன்
விளையில்
இப்போது
உங்களுக்குக்
கிடைக்கும்.

ரூ. 385

அழகிய பன்னாஸ்டிக் பெட்டி

உங்களுக்கு இஷ்டமான
ஸ்டேஷன்களைக் கேட்கலாம்

விவரங்களுக்கு எழுதுங்கள் : சென்னை மாகாண, சமஸ்தான விநியோகஸ்தர்கள்

மகமத் இப்ருஹிம் அன்ட் கோ

“ விஜய மாளிகை ” 7-8, மவுண்ட் ரோடு, மதராஸ் - 2

“ பிரதம மந்திரி பண்டித தேவூஷன் தேவய உதவி நிதிக்கு உங்களது
பங்கை அனுப்பி விடக்களா ? ”

ராஜேசுவரன் தன் கட்டிலின்மேல் சாய்ந்தபடியே சித்தலைக்குள் காழ்த்த விடத் தான். கம்பத்திற்கு ஒருமுறை அன்று காலை டாக்டர் ஹரிஹான் கூறிய சொற்கள் அவனுடைய காதுகளில் ஒலித்தவண்ண மிருந்தன. “டிட்டர், ராஜேசுவரன்! நீங்கள் அதிர்ஷ்டசாலி! இன்னும் கொஞ் சம் அதிகமாகக் காயமேர்ப்பட்டு இருந்தால் நீங்கள் தொழில் நடத்துவதற்குப் பிரயோ சனமற்றவராகப் போயிருப்பீர்கள்!” என்று அவர் கூறியிருந்தார்.

ஆனால் உண்மையில் தான் அதிர்ஷ்ட சாலியா என்று அவனுக்குச் சந்தேக மாகவே இருந்தது.

“டாக்டர் கூறியது உண்மையானால் பாவாயில்லை. ஆனால்.....?”

அவன் சித்தலை தடைப்பட்டது. வேறொரு காட்சி அவன் மனதில் இடம் பெற்றது.

அன்று மாலை ராஜேசுவரன் ஹாஸ்டல் மைதானத்தில் ‘டிட்டர் பாவ்’ விளையாடிக் கொண்டிருந்தான். எதிர்ப்புற மிருத்த ‘கோலை’ போக்கி அவன் பந்துடன் வேகமாக ஒடிக்கொண்டிருந்தபோது, திடீரென்று எதிர்ப் பக்கத்தைச் சென்ற ஒருவன் காங்குலுடன் இவனுடைய காங்கு இடறவே, அவன் கைகள் கிவத்தை கோக் கக் கீழே விழுந்தான். இதனால் அவனுடைய மணிக்கட்டிக் கருகே எழுப்ப முறித்த

விட்டது. அவனுடைய கண்பர்கள் தருகே யிருந்த டாக்டர் ஹரிஹான் ‘கர்விலிஹோ’ முக்கு அவரைத் தூக்கிச் சென்றார்கள். அவனுடைய காயத்தைப் பரீட்சை செய்து பார்த்த பிறகுதான் “நீ அதிர்ஷ்டசாலி!” என்றார் டாக்டர்.

கை எழும்பைத் தக்க இடத்தில் அமைக்க ஒரு முறையும், விளக்களுக்கு அகையு இல்லாமற் போகவே அந்தக் குறையை நீக்க ஒரு முறையும் ‘ஆபரேஷன்’ செய்யப்பட்டது.

★

ராஜேசுவரன் வைத்தியக் கல்லூரி யில் காண்காவது ஆண்டு வகுப்பில் படிக்கும் மாணவன். “எலும்பு மட்டும் முறித்திருப்ப தால் நீ அதிர்ஷ்டசாலி! காயம் காம்பு வரையில் எட்டி விழுந்தால் உன்னுடைய எதிர்காலமே — வைத்தியத் தொழில் எடுத்துவைதைப் பொறுத்த மட்டில் — இரு ண்டைத்து விடும்படியாகவியுக்கும்!” என்று டாக்டர் கூறியதை அவன் அடிக்கடி எண்ணி யேதனை தடைத்தான். தான் பெரிதும் விரும்பிய சந்திர சிவிரசை முறையைப் பின்பற்றத் தன்னால் முடியாது என்றே அவன் கருதினான். ஆகவே டாக்டர் தன்னை ‘அதிர்ஷ்டசாலி’ என்று கூறியதை அவன் எம்பலில்லை. வெறும் ஆதரவ் மொழிகளென்றே அவன் எண்ணினான்.

இந்தச் சமயத்தில் கதவு திறக்கும் சத்தம் அவனுடைய வேதனையுடன் கூடிய சித்தனையைக் கலைத்தது. “என்ன, ராஜேசுவரன்! எப்படி இருக்கிறாய்?” என்று கேட்டுக் கொண்டே உள்ளே வந்தார், டாக்டர் ஹரிஹரன்.

“குட் மார்னிங், டாக்டர்!” என்று வணக்கம் செலுத்தினான் ராஜேசுவரன். ஆனால் அவனுடைய பேச்சில் உயிரில்லை. அவன் வெறும் யந்திரம்போல் பேசுவதை டாக்டர் கவனித்தும் கவனியாதவர்போல் அவனைப் பரிசோதித்துப் பார்த்துவிட்டு, “உனக்கு ஒன்றுமில்லை. அப்படி இருப்பினும்.....இதோ பார், ராஜேசுவரன்!” என்று ஆரம்பித்தவர், ஒரு நிமிஷம் மேலே ஒன்றும் பேசவில்லை. ராஜேசுவரன் அவருடைய முகத்தையே பார்த்துக் கொண்டிருந்தான். திடீரென்று அவர் ஆரம்பித்தார்:

“உனக்கு நான் இதைச் சொல்ல வேண்டிய அவசியம் ஏற்படாது என்று எண்ணி யிருந்தேன். நான் எப்படி, எந்தக் கையால் ஆபரேஷன் செய்கிறேன் என்று நீ கேள்விப்பட்டிருப்பாய். இதோ, இதைப் பார்!” என்று சொல்லிக் கொண்டே அவர் தம் சட்டையைத் தாக்கிக் கையைக் காட்டி, மேலும் தொடர்ந்தார்:

“நான் உன்னைப்போல் வைத்தியக் கல்லூரியில் படித்ததுக் கொண்டிருந்த போது, மாடிப் படிக்களிலிருந்து உருண்டு சீழே விழுந்து விட்டேன். இதனால் என் வலது கை எலும்பு முறிந்த நான் பல மாதங்கள் ஆஸ்பத்திரியில் இருக்கும்படி நேர்ந்தது. ‘இனிமேல் உங்கள் படிப்பை சிறுத்தி விடலாம். அப்படியே படித்தாலும் நீங்கள் வெறும் மருத்துவனாகத் தான் இருக்க முடியும்’ என்று கூறினார்கள் என்னைப் பரீட்சை செய்த டாக்டர்கள். எனக்கு என்னவோ போலிருந்தது. மன வேதனையும், சரீரத் தன்பமும் சேர்ந்த என்னை வாட்டின. ஆனால் என் மனத்தை நான் அதிக காட்கள் தளர்ச்சியடைய விடவில்லை. ‘அவர்களுடைய வார்த்தையைப் பொய்ப்பிக்க வேண்டும்’ என்ற வைராக்கி உம் பிறந்தது. அதன் படிக்க ஆரம்பத்தில் இடது கையால் எழுதப் பழகினேன். வலது கையால் பொருள்களைத் தால்க மட்டுமே முடித்தது. எல்லாக் காரியங்களையும் இடது கையாலேயே செய்து வந்தேன். முதலில் சிறிது கஷ்டமாக இருந்தது. காளடைவில் எல்லாம்

சரியாய்ப் போய்விட்டது. அதன் முடிவைத் தான் இன்று நீ உன் கண் முன் பார்க்கிறாய்!”

இதைக் கூறியிட்டு ஏதோ அவசரமான காரியம் இருப்பது அப்போதுதான் ஞாபகம் வந்ததுபோல் அவர் திடீரென்று எழுந்த போய்விட்டார். ராஜேசுவரன் உள்ளத்தில் சொல்லொன்று வேதனை குடிகொண்டது. அத்துடன் ஒருவ் த கம்பிக்கையும் பிறந்தது.

‘டாக்டர் கூறியபடி தன்னுடைய கை சரியாகிவிடுமா? தனக்கு மிகவும் விரும்பமான சஸ்திர சிசிச்சையில் தான் பயிற்சி பெற முடியுமா? இல்லை, விதி.....’

அவன் சித்தனை அதற்குமேல் ஒடவில்லை. இருந்தாலும் அவனுடைய உள்ளத்தில் முன்பிருந்த கலக்கம் இல்லை; இப்போது ஓரளவு அமைதி ஏற்பட்டது. தானும் டாக்டர் ஹரிஹரனைப்போல் இடது கையாலாவது சஸ்திர சிசிச்சை செய்ய முற்பட்டு ஓரளவு வெற்றியும் பெறலாமல்லவா?

★

அன்று மாலை. டாக்டரின் வருகையை மிக ஆவலுடன் எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்தான் ராஜேசுவரன். ‘பூட்ஸ்’ சத்தம் கேட்டது; அது வர வர கொக்கியது. அடுத்த கணம் டாக்டர் அவனுடைய அறைக்குள் பிரவேசித்தார். ஆனால், அவரை ஆவலோடு எதிர்பார்த்த ராஜேசுவரனின் கண்கள், அவருக்குப் பின்னால் உள்ளே வந்த ஒரு மங்கையைக் கோக்கின. “ராஜேசுவரன்! நீங்கள் எனக்கு ஒர் உதவி செய்ய வேண்டும்.....” என்று ஏதோ சொல்ல ஆரம்பித்த டாக்டர், அவன் தாம் சொல்வதைக் கவனிக்காதது கண்டு, “மறந்து விட்டேன், ராஜேசுவரன்! இது என் பெண் விமலா!” என்று அம் மங்கையை அவனுக்கு அறிமுகப்படுத்தினார்.

பிறகு, “இவளும் ‘மெடிகல் ஸ்டூடென்ட்’ தான்; வேலூரில் படிக்கிறாள். உங்களுக்கு

“உங்களுக்கு யார் வேணும்?.....
மினஸ் சுத்தமா? — நான்தான் அவ
னுடைய நலன்பெயர்! போனேன்.....
குழந்தை வளர்ப்புச் சங்கத்தின் அவ
ளுக்கு ஒரு ‘எங்கேயுமேன்ட்’.....அதற்
காகப் போயிருக்கிறேன்!.....நிறுப்பி
வந்ததும் சொன்னாருமா?.....”

ஆட்சேபினை இல்லை யென்றால்...” என்ற
ஆரம்பித்தவர், மேலே சொல்வதற்குத்
தயங்கினார்.

அதற்குள் ராஜேசுவரன் இடைமறித்த,
“எனக்கு ஆட்சேபினையே இல்லை! இந்த
விஷயத்தில் உதவி செய்வது வைத்திய
மாணவனுக்குக் கடமை இல்லையா? அவன்
மற்ற விவாதியஸ்தர்களைப் பரிசோதிப்பது
போல் தன்னையும் பிறர் பரிசோதிக்க அனு
மதிக்க வேண்டாமா?” என்றான்.

பிறகு, அவரமணி கேரம் வரை அவர்கள்
பேசிக்கொண்டு இருந்தனர். கடைசியில்
டாக்டரும் விமலாவும் விடை பெற்றுக்
கொண்டு எழுந்து சென்றபோது, ஏனோ
ராஜேசுவரனின் உள்ளமும் அவர்களைப்
பின் தொடர்ந்து சென்றது!

★

இரண்டு மாதங்கள் வரை ராஜேசு
வரன் கைக்கட்டுடனேயே இருக்கவேண்டும்
என்று டாக்டர் கூறியிருந்தார். ஆனால்,
அந்த இரண்டு மாதங்களும் ‘சர்வீஸ் ஹோ’
யிலேயே இருக்க வேண்டும் என்ற அவசிய
மில்லாததால், அவன் தன் வீட்டிற்கே
சென்ற விட்டான். ஆயினும், ராஜேசு

வரன் அடிக்கடி போய்டாக்டரைப் பார்த்து
வந்தான். ஆனால், அந்த ஒரு காளைத் தவிர
அவன் விமலாவைச் சந்திக்கவில்லை.

அன்று மாலை மிகவும் களைப்புடன் வீட்
டிற்குத் திரும்பினான் ராஜேசுவரன். அவனு
டைய தாயார் அவனைப் பரிவுடன் வர
வேற்று, “ராஜா! இதோ உனக்கு ஒரு
கடிதம் வந்திருக்கிறது, பார்! இதைப்
பார்த்துக்கொண்டிரு; காப்பியும் டிபனும்
கொண்டு வருகிறேன்” என்று கூறியீட்டு
உள்ளே சென்றான்.

கடிதத்தைப் பிரித்தபோது ராஜேசுவர
னுக்கு மிகவும் ஆச்சரியம் உண்டாயிற்று.
முன்பு ஒரு முறையே சந்தித்திருந்த ஒரு
பெண்ணிடமிருந்து கடிதம் வந்திருந்தது
தான் அவன் வியப்பிற்குக் காரணம்.
அவன்தான் விமலா. அவன் அவனுடைய
ஆரோக்கியத்தைப் பற்றி விசாரித்து மனச்
சோர்வக்கு இடமளிக்காம விருக்கும்படி
ஸ்க்கொட்டிச் கடிதம் எழுதி யிருந்தான்.
அரைப் படித்த முடிக்கும்போதுதான்
‘பின் குறிப்பு’ ஒன்று இருக்கதை ராஜேசு
வரன் கவனித்தான். “இந்தக் கடிதத்தை
கான் தங்களுக்கு எழுதியது என் தந்தைக்
கும் தெரியும்!” என்று அதில்
கண்டிருந்தது.

இதைப் பார்த்ததும் ராஜேசுவரனின்
மனம் மிழிந்தது. தன் ககத்தைப் பற்றிய
விஷயத்தில் டாக்டர் ஹரிஹரன் எவ்வளவு
அக்கறை செலுத்துகிறார் என்பதை இதற்கு
முன்பே அவன் அறிவித்திருந்தான். அதற்கு
இந்தக் கடிதமும் ஒர் அத்தாட்சி!—அவன்
உடனே அவளுக்குப் பதில் எழுதிவிட்
டான், தன் தாயின் உதவி கொண்டு!

அன்று முதல் அவர்களிடையே கடி
தங்கள் மூலம் கட்டிப் பிறந்தது. இரு
வரும் வைத்தியக் கல்லூரிகளில் படிப்பவர்க
ளாதலால், படிப்பு சம்பந்தமான சர்ச்சை
களும், பொதுவாக அரசியல், சமூகப்
பிரச்சினைகளும் அவர்களுடைய கடிதங்களில்
இடம் பெற்றன. இதுவும் ராஜேசுவரன்
மன நிலைக்கு ஓரளவு உதவி செய்வதாக
இருந்தது.

இரண்டு மாதங்கள் சென்றன. ராஜேசு
வரனுடைய கைக் கட்டு அவிழ்க்கப்பப்
படது. ஆனால் சஸ்திரங்களைக் கையாள
ஆசிரியர்கள் அவனை அனுமதிக்கவில்லை.
கைகள் திடம் பெறும் வரை அவன் பேராம
விரும்புதே கல்லது என்று அவர்கள்

சொல்லி விட்டார்கள். வேறு வழியின்றி அவனும் 'சரி' என்று வாசா விருத்தான்.

★

அன்று தன் அறையில் உட்கார்த்த கொண்டு ராஜேசுவரன் படித்துக் கொண்டிருந்தான். வாசலில் 'கார்' வந்து திற்கும் சத்தம் கேட்டு, அவன் ஜன்னல்களே சென்ற எட்டிப் பார்த்தான். அதற்குள் காரிலிருந்து இறங்கியவர்கள் உள் சென்ற விட்டிருந்தார்கள். அவன் மறுபடியும் படிப்பதில் ஆழ்ந்தான். அரை மணி கோத்திருக்குப் பிறகு அவன் அறைக்கு வெளியே 'பூட்ஸ்' சத்தம் கேட்டது. டாக்டர் ஹரிஹரன் அவன் அறைக்குள் பிரவேசித்தார்.

"ரூட்மார்னிக், கார்!" என்று ராஜேசுவரன்; தன் கியப்பை அடக்கிக் கொண்டு.

அவரும் மறு வந்தனம் அளித்தவிட்டு, "என்ன, ராஜேசுவரன்! எப்படி இருக்கிறாய்?" என்று வழக்கம்போல் கேட்டு விட்டு, "ஒரு முக்கியமான விஷயம் பேச வந்திருக்கிறேன்" என்று ஆரம்பித்தார்.

அவர் சொல்லுவதைக் கேட்க ராஜேசுவரனும் ஆவலுடன் அவனையே பார்த்துக் கொண்டிருந்தான். எப்படி ஆரம்பிப்பது என்று தீர்மானிக்க முடியாதவர்போல் டாக்டர் ஹரிஹரனும் சற்று கோமமென மாக இருந்தார். சுவரில் கடிகாரம் 'டக்' 'டக்' என்று அடித்துக்கொண்டிருந்தது.

"விமலாவிடமிருந்து கடைசியாக எப்போது உங்களுக்குக் கடிதம் வந்தது?" என்று திடீரென்று கேட்டார் டாக்டர்.

"பத்து காட்களுக்கு முன்னால்!" என்று பதிலளித்தான் ராஜேசுவரன்.

"தொடராத முக்கியமான விஷயத்தைப் பற்றி....."

"அப்படி ஒன்று கிடையையே!"
மீண்டும் மௌனம்.

"விமலாவின் விவாகத்தைப் பற்றிப் பேசவே வந்தேன்....." என்றார் டாக்டர். அவர் இதழ்களில் புன்னகை அரும்பியது.

"விமலாவுக்கு விவாகம்? எப்போது?"
அவன் ரூஸ் கம்பியது.

"என், அவன் விவாகம் செய்துகொள்ளவில்லை உங்களுக்கு விருப்பமில்லையா?"

மாணவருக்கு

ரூ. 5-0-0

பெண்களுக்கு

ரூ. 3-12-0

ஹிந்து முஸ்லிம் பிரச்சினை

ரூ. 6-0-0

சமஸ்தானப் பிரச்சினை

ரூ. 6-0-0

படிமைப் புதிப்பகம் ஸ்டீட்டிங்
காரைக்குடி

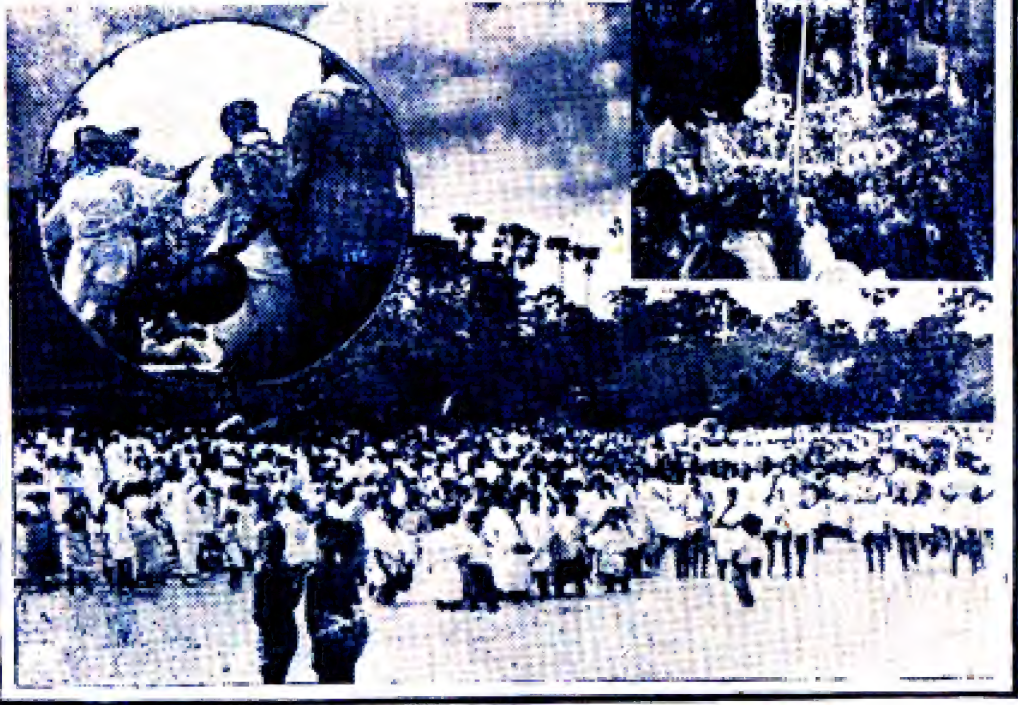
T. No. 10

காத்திஜியின் மணி வாக்குகள் அளித்தும் இந்த நான்கு நூல்களில் அடங்கியிருக்கின்றன. சமஸ்தானப் பிரச்சினை, ஹிந்து-முஸ்லிம் பிரச்சினை ஆகிய இரண்டு நூல்களிலும் காத்திஜி. அரபியல் விவகாரங்களை மிகவும் விரவாக ஆராய்ந்து இருக்கிறார்.

யாழ்ப்பாணம் தீர்மானம் நேரத்திராத்தி
 னுள்ள புண்ணிய நித்தந்திக் இலங்கைப்
 பிரமுகர்களான ஸ்ரீ போன்னம்பகம், ஸ்ரீ
 செவ்வநாயகம் ஆகியவர்கள் திரளான
 மக்களுடன் சென்று காத்தி மகரனின்
 அன்றிவையக் கரைத்த காட்சி.

“எனக்கா! அவன் விவாகத்திற்கும்,
 எனக்கும்.....”

“.....சம்பந்தம் இருக்கிறது! உங்கள்
 அம்மாவக்கும் சம்பந்தம்தான்!” என்று
 ஒரு பெரிய வெடிருண்டைத் தூக்கிப்
 போட்டார் டாக்டர். அந்தத் தாக்குதலில்
 அயர்ந்து போனான் ராஜேசுவரன். உன்
 மையை உணர்ச் சில நிமிஷங்கள் ஆயிற்று
 அவனுக்கு.

பிறகு, “ஆனால், விமலா.....?” என்
 றான் அவன். இன்னும் சந்தேகம் அவனுக்கு!

“அப்படியானால் அவளைப் சேட்டுக்
 கொள்ளலாமே!” என்று எழுந்த போய்,
 விமலாவுடன் உச்சை வந்தார் டாக்டர்.

அடுத்த சிலங்கம் தந்த கதையில் இருவர்
 மாத்திரம்தான் இருந்தார்கள் -- அவர்கள்
 ராஜேசுவரனும், விமலாகும் தான்!

எதிர்பாராத சந்திப்பினால் இருவர் வாய்
 களும் ஒரு கணம் அடைத்துக் கிடந்தன.
 ஆனால் மிதிச்சி இருவர் முகத்திலும் தான்
 டவமாகியது. மறுகணம், “ஒரு விஷயம்,

என் சந்தேகம் இன்னும் தீரவில்லை. டாக்
 டர் எந்தக் கையால் ஆபரேஷன் செய்
 கிறார்?” என்று கேட்டு அவருடைய
 மெனத்தைக் கிளத்தான் ராஜேசுவரன்.

“ஏன், கீழ்க் பார்த்ததே கிடையாதா?
 எவ்வோரையும்போல் அவர் வலது கையால்
 தான் ஆபரேஷன் செய்கிறார்!” என்றான்
 விமலா சிரித்துக்கொண்டே.

“அப்படியானால் அவர் இடது கையால்
 என்று சொன்னது.....”

“போய்தான்! உங்களுடைய கோழை
 மனத்தை மாற்றவே அவர் அப்படிச் சொன்
 னார்! அவருக்கு ஏற்பட்டதாகச் சொன்ன
 விபத்துக்கூட வெறும் கற்பனைதான்!
 ஆனால் அவருடைய ஏமாற்றம் உங்களுக்குத்
 தெரியாமலிருக்கும்படி அவர் கட்டித்தொண்
 டார்!” என்று விமலாவின் விமலா.

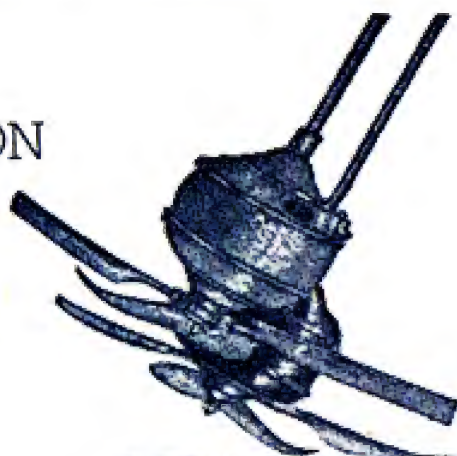
“அது டாக்டரின் உதவியா!” என்
 றான் ராஜேசுவரன் புன்னகையுடன்.

‘ஆம்’ என்பதற்குப் பதிலாக அக்கிருந்த கடி
 காரம் ‘டட்’ சென்று ஒலித்தது.

E. W. I. PRESENTS FOR THE SUMMER SEASON

★
THE MODERN FAN
FOR
THE MODERN AGE

PHOENIX
Fans
MODEL - 1948

★
A. C. & D. C.
36", 48", 58" & 60" SWEEP

For Economy and Efficiency
SAVING 70% IN CONSUMPTION

Guaranteed for two years for good Performance

SPECIAL FEATURES

TOTALLY ENCLOSED, BOTH ENDS HAVING BALL-BEARINGS

Approved by I.S.D., RAILWAYS, MUNICIPALITIES & GOVT. DEPARTMENTS
and tested by GOVERNMENT ALIPORE TEST HOUSE

CONTACT Sole Distributors for Southern Madras including States and Madras City

Phone :
4060

RM. S. & CO. LTD.

Grams :
AREMESCO

16, BROADWAY — MADRAS-1

Sub-Distributors :

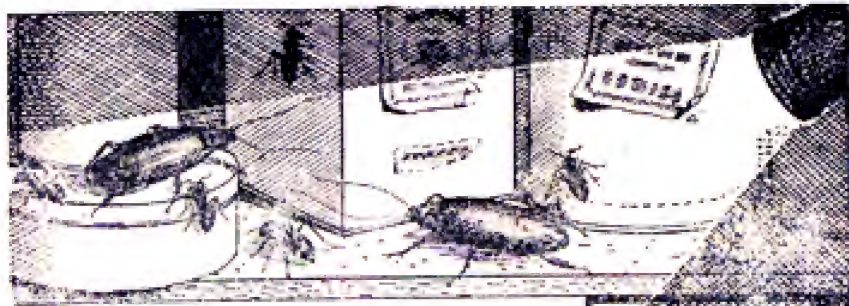
1. S. M. T. VELU & CO. SALEM (Coimbatore & Salem Districts)
2. ELECTRICAL MACHINERY SYNDICATE, TIRUPATTUR (N. A.)
(North Arcot District),
3. RAJU ELECTRIC STORES, SOUTH MAIN ST., TANJORE
& BIG BAZAAR ST., NEGAPATAM (Tanjore District),
4. HARRY SONS & CO. LTD., CANTONMENT, TRIVANDRUM
(Travancore State)
5. GOODMAN & CO., 39, DUPLEIX ST., PONDICHERRY
(South Arcot District inclusive of Karaikal & Pondicherry)

Stockists :

1. WEST COAST TRADING CO., ERNAKULAM
2. RADIO HOUSE, SINGARATHOPE, TRICHINOPOLY
3. SHUNMUGAM & CO, 8/7, JAIL ROAD, COIMBATORE

Factory Representative :

E. RAGHAVACHARI, 310/11, LINGHI CHETTY ST., MADRAS-1

நடுநேச- சமையலறையில்

பெருவாரி கோய்களுக்குக் காரணமாகும் வீட்டுப் பிடைகளான அநேகம் பூச்சிகள் பகலிவிட இரவு இருட்டில்தான் அதிக கறு கறுப் பாக இருப்பது. உணவுப் பொருட்கள், சமையற் பாத்திரங்கள் மீதும், வீடிந்தால் உங்கள் குழந்தைகள் ஓடி விளையாடும் இடம் களிலும் அசம்பவமான ரோக பிணங்களை பரப்பி போழுது வீடிவ தோடுகூட அவைகள் மாயமாய் மறைகின்றன. வீடு உணமையில் சுத்தமா யிருக்க, விசேஷ சக்தி வாய்ந்த கிடங்குகளில் நீர் துவியாமிய டார்ச் பிராண்டை நீங்கள் உபயோகிக்கத்தான் வேண்டும். பகல் நீங்கள் நடமாடுகையில் ச. கரப்பு, ரூட்டை, தென்றல் பூச்சி, பேன். கோசு மூதைய பூச்சிகளைக் கோல்வ டார்ச் பிராண்ட் வெகு சௌகரியமானது. இரவு நீங்கள் உறங்கும்போதும் இது தன் வேலையை தொடர்ந்து செய்து வருகிறது. எனவே இதைவிட பிரயோஜனப்படக்கூடிய கிடங்குகளில் உங்களுக்கு கிடைப்பதரிது. பரீட்சித்துப் பாருங்கள்!

டார்ச் பிராண்ட்
உபயோகித்து உங்கள்
வீட்டினின்றும்
அசம்பவமும்
அபாயகரமான
பூச்சிகளை
ஒழிப்புகள்

கிழத்த பயன்!

ஹைட்ரோசென், உலர்ந்த செல்லுலோசைட்
திரவங்கள் அடிப்படம் பூச்சிகள் கிழ
வடிவ விழுகின்றன. குழல் திரவம்
மஞ்சி, சைட், டெக்ஸ் தரைகளை நீக்க
டார்ச் பிராண்ட் - அடிப்படம் துப் பூச்சி
கிழ வடிவம் ஹைட்ரோசென்
செருப்பு பிடி வடி
வடிவம் பூச்சி
கிழ வடிவம்
உலர்ந்தது!

டார்ச் பிராண்ட்

சக்திவாய்ந்த
கிடங்குகள்
கிழதான்

(8% பூச்சி கிழவடிவம் DDT அடங்கியது)

ஹைட்ரோசென் மிசுதல் வடிவம் தரவியற்றது

தரவியற்றல்: பிரொக்ரெஸஸ்வ் கெமிகல்ஸ் கார்ப்பொரேஷன் லிட்

கெமிகல் கிழவடிவம்: தி டாடா ஆபிரிவ் மில்ஸ் கம்பெனி லிட்

பாப்பா மகரி

மூன்று கேள்விகள்

கீச்சு

ஒரு தேசத்தில் ஒரு ராஜா இருந்தான். அந்த ராஜாவுக்கு ஒரு பெண் இருந்தாள். அவளுக்குத் தான் ரொம்பப் படித்திருக்கிறோம் என்ற கர்வம் அளவில்லாமல் இருந்தது. ஆகவே, தன்னைவிடக் கெட்டிக்காரான யிருக்கிற ராஜகுமாரனைத்தான் கல்யாணம் செய்து

கொள்ள வேண்டும் என்ற எண்ணம் அவளுக்கு உண்டாயிற்று. அதற்கு அவள் ஒரு நிபந்தனை ஏற்படுத்தினாள். தன்னைக் கல்யாணம் செய்து கொள்ள விரும்புகிற ராஜகுமாரன் அவளை மூன்று கேள்விகள் கேட்க வேண்டும். அவள் அந்த மூன்று கேள்விகளுக்கும் பதில் சொல்லி விட்டால், ராஜகுமாரன் தோற்றவனாகி விடுவான். அவனுக்கு

ஆயுள் பரியந்தம் சிறைத் தண்டனை விதிக்கப்படும். இரண்டு கேள்விகளுக்குப் பதில் சொல்லி ஒரு கேள்விக்குப் பதில்

சொல்ல முடியா விட்டால்கூட அவள் தோற்றவ னாகத்தான் கருதப்படுவான். அப்படி ஒரே ஒரு கேள்வியாலாவது தன்னை எந்த ராஜகுமாரனாவது ஜெயித்து விட்டால், அந்த ராஜகுமாரனை அவள் விவாகம் செய்துகொண்டு விடுவாள். இதுதான் நிபந்தனை.

ராஜகுமாரியின் அழகைக் கண்டு மயங்கி அவளைக் கல்யாணம் செய்து கொள்ள ஆயிரக் கணக்கான ராஜகுமாரர்கள் வந்தனர். ஆனால், பாவம்! அவர்கள் ஒருவராலும் அவளுக்குவிடை தெரியாத கேள்விகள் கேட்க முடியவில்லை. எல்லோரும் தோற்றுப்போய் ஜெயிலில் அடைக்கப்பட்டனர். இதனால் அந்தத் தேசத்திலிருந்த சிறைகள் எல்லாமே நிரம்பிப்

போய், மேற்கொண்டு வரும் ராஜகுமாரர்களை அடைப்பதற்காக வேறு புதிய சிறைகள் கட்டும்படியான நிலைமை ஏற்பட்டது.

SHARK Liver OIL

ஷார்க் லிவர் ஆயில் - ஸ்திரமாக்கப் பெற்ற ஒரு கிராம் வைடமின் எண்ணெயில் 1500 I. U. G. வைடமின் A. - 100 I. U. G. வைடமின் D. அடங்கி யிருக்கிறது. இறக்குமதி செய்யப்படும் காட் லிவர் ஆயில்களைவிட ரொம்பவும் நரமானது. அத்துடன் போஷாக்குக் குறைவான இந்த நாளில் ஒப்பியல்வற்ற பாது காப்பு ஆகாரமாக விளங்கும்.

GOVERNMENT OIL FACTORY,
Calicut
1946

சென்னை இராஜதானி மற்றும் அரு காமபுரங்கள் சமீபத்தானவர்களுக்கு

சென்னை :

மேஸர்ஸ். பாபி & கோ., லிட்.,

— மதராஸ் —

இது வீடியத்தில் ராஜாவுக்கும் ராணிக்கும் தான் மிகவும் மன வருத்தம் ஏற்பட்டது. இதனால் தங்கள் பெண்ணுக்கு ஒருவேளை கலியாணம் ஆகாமலே போய் விடுமோ என்று அவர்கள் கவலைப் பட்டார்கள்.

ஒரு நாள் ஒரு ராஜகுமாரன் அரண்மனைக்கு வந்தான். அவன் ரொம்ப அழகாய் இருந்தான். அவனுக்கு ராஜகுமாரியைக் கல்யாணம் செய்து கொடுக்க அவள் பெற்றோருக்கு இரட்டை சந்தோஷம் தான். ஆனால் நீபந்தனை என்று ஒன்று ஏற்படுத்தியாவி விட்டதே! அதன்படிதானே நடக்கவேண்டும்? ராஜகுமாரன் அழகா யிருக்கிறான் என்பதற்காக இப்போது அதை மாற்றிக்கொள்ள முடியுமா?

ராஜகுமாரன் முதலில் இரண்டு கேள்விகள் கேட்டான். அவை களுக்குக் கன்னத்தில் அறைந்தாற் போல் பதில் சொல்லி விட்டான் ராஜகுமாரி. சரிதான், இவளையும் ஜெயிலில் அடைக்க வேண்டியது தான் என்று அவருடைய பெற்றோர் ரொம்ப வருத்தத்துடன் தீர்மானித்து விட்டார்கள்.

ஆனால் அவன் கேட்ட மூன்றாம் கேள்வி எல்லோரையும் திகைக்கச் செய்தது. "நீ கல்யாணம் செய்து கொள்ளப் போகும் ராஜகுமார வின் பெயர் என்னவென்று உனக்குத் தெரியுமா?" என்று அவன் கேட்டான்.

ராஜகுமாரி திக்முக்காடிப் போய் விட்டாள். அவன் கேட்ட கேள்விக்கு அவளால் பதில் சொல்ல முடியவில்லை. எப்படிச் சொல்ல முடியும்? போட்டியில் ராஜ குமாரன் ஜெயித்து விட்டான். ராஜாவுக்கும் ராணிக்கும் ஆனந்தம் தாங்கவில்லை. அப்பறம் கேட்க வேண்டுமா? ராஜகுமாரனுக்கும் ராஜகுமாரிக்கும் 'ஜாம், ஜாம்' என்று கல்யாணம் ரொம்ப ஆனந்தமாக நடந்தது.

ஹோட்டல் புராணம்

ஸோமாஸ்

புதிதாக ஓர் ஊருக்குச் செல்லும் ஒருவர், முதலில் அல்லூரில் கல்ல ஹோட்டல் ஏது என்பதைத்தான் விசாரிக்கிறார். ஏத்தனையோ கதைகளிலும் காவல்களிலும் இந்த ஹோட்டல்கள் முக்கிய அங்கம் வகித்துக் கதாசிரியனுக்குப் பெரிதும் துணையா யிருத்திருக்கின்றன.

ஒரு கதாசிரியன் ஒரு ஹோட்டலில் சாப்பிட்டுக் கொண்டு, தங்கும் அறையை ஒரு ராட்சாசிப்பின் வீட்டில் வைத்துக் கொண்டிருப்பான். அந்த ராட்சாசிப், ஹோட்டல் விடுமுறை காட்களில் எல்லாம் அந்த வாலிபனைத் தம் வீட்டில் சாப்பிடும் படி வற்புறுத்துவார். முதலிலெல்லாம் அந்த வற்புறுத்தலைத் தட்டிக் கழித்துக் கொண்டே வந்த கதாசிரியன், கடைசியில் ஒருகாள் தன் மடமையை விளக்க விரும்புவான். அப்படி அவன் திக்ரென்று விரும்பாததற்குக் காரணம் தற்செயலாக ராட்சாசிப்பின் குமாரி — கதாசிரியன் — அவன் கண்ணில் பட்டுத் தொலைத்தது தான்! அப்புறம் அவன் ராட்சாசிப் சொல்ல வேண்டும் என்று வைத்துக் கொண்டு மாட்டான். தானாகவே ஹோட்டல் இல்லாத காட்களில் எல்லாம் அவன் வீட்டில் சாப்பிடத் தயாராகி விடுவான். அவ்வளவுதான்; ஹோட்டல் சாப்பாடும் வீட்டுச் சாப்பாடுமாகச் சேர்த்துக் கதாசிரியன் — கதாசிரியன் இருவருக்கு மிடையே காதலை வளர்க்கும். அப்புறம் கல்யாணம். முடிவில் காதலர்கள் தம் கலை ஒன்று சேர்த்து வைத்த ஹோட்டல் மனமார வாழ்த்துவார்கள்.

கிடைப்பதற்கரிய ஏதாவது ஒரு வஸ்துவைக் குறிப்பிட வேண்டுமானாலும் சரி, ஏதாவது காணாத காட்சியைக் காண கேட்க தாலும் சரி—கார்த்திகைப் பிறை, வெள்ளைக் காகம், அத்திப் பூ இவைகளை யெல்லாம் உதாரணம் கூறவது வழக்கமாக யிருந்த வருகிறது. ஆனால் காலம் மாறிக் கொண்டே வருகிறது. எதிலும் ஒரு புதுமை மோகம் பிறந்த வருகிறது. ஆகையால் மேலே சொன்ன உதாரணங்களையும் புதிய முறையில் கூறவேண்டுமல்லவா? அதற்குக் கீழே வரும் சம்பவம் பெரிதும் உதவியா யிருக்கும்.

ஒரு ஹோட்டலில் சாப்பாடு உடந்த கொண்டுருந்தது. எல்லாரும் வரிசையாக உட்கார்த்த சாப்பிட்டுக் கொண்டிருந்தனர். அப்பொழுது பந்தியில் ஒருவர், “ஹா!” என்று அதிசயத்தடன் கூலி னார். அவர் உடம்பு முழுவுதடன் துச்சரியக் குறியா யிருந்தது. அவர் கையில் ஏதோ ஒரு வஸ்து இருந்தது. அதைப் பார்த்ததம் எதிர்ப்புறத்தப் பந்தியில் சாப்பிட்டுக் கொண்டிருந்த ஒருவர் ஒரே தாடாகத் தாலி அந்த மனிதருக்கு அருகில் போய் உட்கார்த்தார். உடனே, தவரைப் பின் பற்றி எல்லாரும் ஒடி, சாப்பிட்டிக்கொண்டிருந்த அந்த மனிதரைச் சூழ்த்த கொண்

டனர். அச்சமயம் விஷயம் புரியாத பிரகிருதி யொருவர், “என்ன, என்ன? என்ன ஒரே சத்தம்?” என்று சத்தம் போட்டார்.

“ஒன்று யில்லை, ஸார்! முருங்கைக் காய் சாப்பாரில் ஒரு முருங்கைக் காய் ‘தான்’

கிடைத்தது விட்டதாம்!” என்று சொல்லி விஷயத்தை விளக்கி வைத்தார் ஒருவர்!

★

ஹோட்டலில்

பலவிதமான பஷணங்கள் இருக்கின்றன. அவைகளைல்லாம் ரஸமாய் யிருக்கின்றனவோ என்றனவோ, அங்கே உட்கும் சம்பவம்

கள் சில ரஸமாய் யிருக்கின்றன. கீழே வரும் ஒரு சிறு சம்பவத்தை மேற்படி ரஸமையை ஓரளவு எடுத்துக் காட்டுகிறது.

ஒருவர் ஹோட்டலில் சாப்பிட்டுக்கொண்டிருந்தார். ஹோட்டல் முதலாளி இசைத் தட்டுச் சங்கீதத்தை ஆனந்தமாக ரவித்துக்கொண்டிருந்தார். சாப்பிடுபவரைப் பார்த்து முதலாளி, “ஸார், பாட்டு என்றால் இதுகான் ஸார் பாட்டு! கல்லும் கரையும்படியல்லவா பாடுகிறார்!” என்றார்.

அச்சமயம் சாப்பிடுபவர் வாயில் ‘டட்’ என்ற ஒசையுடன் ஒரு ‘மலைப் பீரூசு’ அகப்பட்டது. உடனே அவர், “ஆமாம் ஸார்! ரொம்ப உருக்கமாய்ப் பாடுகிறார். சமையலறையில் இந்த இசைத் தட்டை வைத்தால் சாப்பாட்டில் அகப்படும் கல்லாவது கரையுமே!” என்றார் ஆத்திரமும் அதரபமும் தம் குரலில் தொனிக்க!

★

குறிப்பினாலும் அனுமானத்தினாலும் ஒரு விஷயத்தை காம் நினைக்கிறோம் அல்லவா? அந்தக் குறிப்புக்கும் அனுமானத்திற்கும் சரியான உதாரணம் காட்ட வேண்டுமானால் அதற்கும் ஹோட்டல் மிகவும் உதவியாய் யிருக்கிறது.

ஒரு ஹோட்டலுக்குச் சென்ற ஒருவர் அங்கு காப்பி சாப்பிட்டார். காப்பி ரொம்பவும் மோசமா யிருந்தது. முதலாளியைக் கண்டு தம் வருத்தத்தைத் தெரிவிக்க நினைத்து, ‘முதலாளி எக்கே?’ என்ற அங்கிருந்த ஸர்வரை விசாரித்தார். வேடுகுரு ஹோட்டலுக்குக் காப்பி சாப்பிடப் போயிருப்பதாகப் பதில் கிடைத்தது. தம்முடைய ஹோட்டல் சாப்பிடுவதில் பற்றி அங்குக்கே அவ்வளவு கவனம் தரப்படாமல்!

சில சமயம்

காம் அஜாக்சிசை யிருத்து அகாட்சியமான சங்கடங்களில் அகப்பட்டிருக்கிறோம். அப்பொழுதுதான் கமக்கு முன் ஜாக்கிரதையின் அவசியம் தெரிகிறது. இதோ, அதற்கு ஒரு உதாரணம்—

காதல் மனம் புரிந்து கொண்ட

தம்பதிகள் ஒரு ஹோட்டலுக்குச் சென்றனர். காதலிக்கு வெட்கம் தாங்கவில்லை. ஹோட்டலில் சிற்றுண்டி சாப்பிடும் மாபெரும் கட்டத்தாக்கு மத்தியில் தான் எப்படிச் சாப்பிடுவது என்று அவன் தயக்கினான். காதலியின் தயக்கத்தை அவன் முகபாவத்தி் யிருந்து அறிந்து கொண்ட காதலன், “கரும்பே, நீயும் காணும் ஈருடலும் ஒருயிருமாய் யிருக்கிறோம். ஆகையினால் நீ கொஞ்சங்கூட வெட்கப்படாதே!” என்றான்.

உடனே காதலி காணத்தை விட்டு மாதனை மொட்டு மலர்த்ததைப்போல் தன் திருவாய் மலர்த்து, “காதா, நீங்களும்காணும் பேச்சுவில் ஈருடலும் ஒருயிருமாய் யிருக்கலாம். ஆனால் உங்களுக்கும் எனக்கும் தனித் தனியாகத்தான் பசி யெடுக்கிறது என்பதை நீங்கள் ஞாபகத்தில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். ஆகையால் ஸர்வரிடம் எல்லாவற்றிலும் இரண்டிசைந்து கொண்டு வாச் சொல்லுங்கள்!” என்றான்.

★

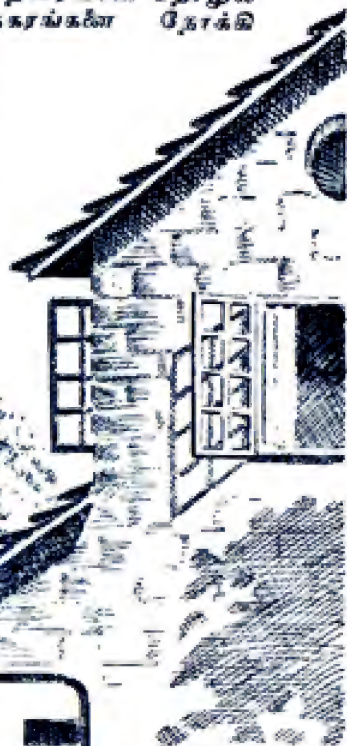
குறித்த காலத்தில் ஒரு காரியத்தைச் செய்பவென்றும் என்பதற்கு ஆக்கிலையர் கையே காம் உதாரணமாகக் கூறுகிறோம். இனிமேல் அதற்கு உதவியும் இல்லை. காம் ஹோட்டலுக்குப் போவதி் யிருந்தே அதைச் சலமாய்த் தெரிந்தகொள்ளலாம். இப்பொழுது ஓரளவு எட்டு ரணிகு மேல் ஆகிறதல்லவா? இனிமேல் ஹோட்டலில் சாப்பாடு கிடைப்பது கிரமம் தான்; குறித்த காலத்தில் போனதான் அங்கே சாப்பாடு கிடைக்கும். இருந்தாலும் பார்த்தேன், கான் வாட்டுமா?

தேசத்தின் கோடிக்கணக்கான மக்களுக்கு வீடுகள்...

யுத்தகாலத்தில் (1939-45) இந்தியாவின் நகரங்களையும் பட்டினங்
களையும் சுற்றி ஏற்பட்ட மாறுதல்களில் ஒன்று தீவிரமான தொழில்
பெருக்கம். இதனால் கிராமங்களிலிருந்து நகரங்களை நோக்கி
ஜனங்கள் வெளியேற நேரிட்டு, நகரங்களில்
ஜன நெருக்கம் அதிகரித்தது. ஆனால் அவ்
வாறு அதிகப்படியாக வந்த ஜனங்கள் வசிக்க
புதிதாக வீடுகள் அமைக்க முடியவில்லை.

ஆரோக்யமான இடங்களில் தவிர
முறையில் ஏராளமாக வீடுகளை கட்ட இப்
பொழுது சர்க்கார்களாலும் இதர தொழில்
ஸ்தாபனங்களாலும் ஏற்பாடுகள் நடைபெறு
கின்றன. இந்த திட்டங்களில் எஃகு பெரு
வாரியாக உபயோகப்படுகிறது.

ஒவ்வொரு நகரிலும் பல
மாநிரியான 100 வீடுகளை
கட்ட இவ்வகையான ஓர்
திட்டம் சென்னை சர்க்காரால்
தயாரிக்கப்பட்டு வருகிறது.
ஜனங்களுக்கு அதிக வசதி
யும் ஆரோக்யத்தையும்
அளிப்பதே மேற்படி திட்டத்தின்
நோக்கமாகும்.

ஜனங்களுக்காக கட்டப்
படும் வீடுகள், கம்பிகளாக
வும், உத்தரங்களாகவும்,
தகடுகளாகவும், மற்றும்
இதர தேவைகளாகவும்
எஃகு பலப்படுத்தும்.

குறைந்தபடியும் தேவையான பரப்பு	க
100 சது அடி	க
பம்பாய் 27 சது அடி	க
அதலாபாத் 13 சது அடி	க
கோவாபுர் 21 சது அடி	க

விளக்கப்படத்திலுள்ள ஒவ்வொரு எ
குறைந்தபடியும் பரப்பு தேவைக்கு சர்க்கா
ரால் அமைக்கப்பட்ட கோவாபுர் நகர
களில் ஒவ்வொரு குறைந்தபடியும் இடம்
பரப்பு இதை விடாமல் இருக்கிறது.
தேவைக்கு அதிகமாகவே பாடின சர்க்கா
ரால் அமைக்கப்பட்ட இவ்விதமாகத்தான்.

டாடா எஃகு

டாடா எஃகு பிளேட்டுகள் * தண்ட
வாளங்கள் * தகடுகள் * விட்டயரும்
ஆகின்றன * கைகாசிபன் எஃகு *
விசேஷ உலோக கம்பு எஃகும் *
விவசாய கருவிகள்.

தி டாடா அயர்ன் & ஸ்டீல் கோ., லிட்.

தலைமை ஸேல்ஸ் ஆபீஸ்: 102-A, நேதாஜி சுபாஷ் ரோட், கல்கத்தா

கமலாவின் கடிதம்

எஸ். ஆர். கிருஷ்ணன்

“அம்புஜம், அம்புஜம், சீக்கிரம் உடுப்பை மாற்றிக்கோடி! அவா வர இன்னும் மூப்பது காப்பது கிமிஷம்தான் இருக்கு; அப்பாவும் ஸ்டேஷனுக்குப் போய்விட்டார்” என்று சொல்லிக் கொண்டே மீனாட்சியம்மாள் தன் வீட்டை ஒழுங்கு செய்துகொண்டிருந்தாள்.

“என்னமோடி அம்மா, எம்ம பிராப்தம் கல்படியா யிருந்த, இந்த வரலுவது முடியுணும்” என்று அவள் மீண்டும் தன் மகள் அம்புஜத்தை கோக்கிச் சொன்னாள்.

பாவம், அம்புஜம் என்ன செய்வாள்! பழமொழி பொய்யாகக் கூடாதல்லவா? அவளும் அண்ணாசாமி ஐயருக்கு ஐந்தாவது மகளாகப் பிறந்தாள். ஐந்து பெண்ணைப் பெற்ற அரசனே ஆண்டியாகும் பொழுது, அற்புத ரூபாய்ச் சம்பளம் வாங்கும் அண்ணாசாமி ஐயர் அற்புத வயதில் என்ன செய்வார்? கடனோடெட்டு பூத்த பெண்கள் மூன்று பேரையும் கல்யாணம் செய்து கொடுத்தார். அவர்கள் வெகு சீக்கிரம் விதவைகளாகி மறுபடியும் பிறந்தகத்தக்கே வந்து சேர்ந்தார்கள். என்ன செய்வது, அண்ணாசாமி ஐயர் வாதவனைக்குப் பயிற்று தாராள புத்தியுள்ள சில கிழ மாப்பிள்ளைகளுக்குத் தம் பெண்ணைக் கொடுத்து அப்படி ஏமாந்தார். அவருடைய கஷ்டத்தைக் குறைக்க விரும்பிய எமதருமன் காலாவது பெண்ணை மாத்திரம் அழைத்துக் கொண்டதன் மூலம் அண்ணாசாமி ஐயருக்குப் பெரும் புண்ணியம் செய்தான். கடைசி மகன் அம்புஜத்தை யாவது சுமக்கவியாகப் பார்க்கவேண்டும் என்று ஐயரும் அவருடைய மனைவியும் ரொம்ப ஆசைப்பட்டார்கள். பாவம், பணத்திற்குக் குறைவு ஏற்பட்டாலும், யாருக்குத் தான் தங்கள் மகன் மீதுள்ள வாஞ்சை குறையும்?

ஏத்தனையோ வான்கள் வந்தன. ஒருவனுக்குப் பெண்ணைப் பிடித்திருந்தது. ஆனால் அவனுடைய ஜாதகம் சரியாயில்லை. இன்னொருவனுடைய பெற்றோர் சம்மதித்தார்கள்; ஆனால் அவனுக்குப் பெண்ணைப் பிடிக்கவில்லை. மற்ருருவனோ, ஒப்புக் கொண்டான்; ஆனால், அவனுடைய பெற்

றோர்கள் சம்பந்திக்குத் தங்களைப் போன்ற அத்தனது இல்லையென்று சாக்குப்போக்குச் சொன்னார்கள். யார் செய்த அகிரவுடமோ வரமங்கலம் ராமுவய்யர் தாலும் தம் மனைவியும் அம்புஜத்தைப் பார்க்க வருவதாக எழுதி யிருந்தார். அவரை எதிர்கொண்டழைக்கத்தான் அண்ணாசாமி ஐயர் ஸ்டேஷனுக்குப் போயிருந்தார்.

சரியாக ஐந்து மணிக்கு வாசலில் குதிரை வண்டி வந்து நின்றது. சம்பந்திகள் இறங்கி வந்த காப்பி சாப்பிட்டார்கள். சற்று கோமுவரை வேறு விஷயங்களைப் பேசிக் கொண்டிருந்த பிறகு, “அம்புஜம், ஏதாவது ஒரு பாட்டுப் பாடம்மா! உனக்கு வீணைகூடத் தெரியும் என்று உக்க அப்பா சொன்னார். எக்கே வீணையைக் கொண்டு வா” என்றான் வரமங்கலம் ராமுவய்யருடைய மனைவி பாலம்மாள்.

அம்புஜம் வீணையை எடுத்துக்கொண்டு வந்து சற்று கோம் வாசித்தாள். அதற்குள் சம்பந்தி அம்மாள், “உனக்கு டான்ஸ் ஆடத் தெரியுமா?” என்று அம்புஜத்தைக் கேட்டாள்.

அம்புஜத்துக்கோ கோபம் தாங்க வில்லை. “என்ன, இந்த அம்மாள் தன் மகனுக்குப் பெண் பார்க்க வந்திருக்கிறார்களா, அல்லது சினிமா - டிராமாவுக்கு கடினையைப் பொறுக்க வந்திருக்கிறார்களா?” என்று கேட்டுவிட்டவாறானே நினைத்தாள். பிறகு, “அப்படிச் கேட்டால் கம்மை வாயாடி என்று நினைத்துக் கொண்டு போய்விட்டால், கம்முடைய பெற்றோர்களுக்குத்தானே கஷ்டம்; பாவம் அவர்கள் எக்கிருத்த வேறு வரனைத் தேடிப் பிடிப்பார்கள்?” என்று தனக்குள் நினைத்துத் தன்னைத் தானே சமாதானம் செய்துகொண்டாள்.

சம்பந்தி அம்மாள் கூறியபடியெல்லாம் செய்த அம்புஜம் கல்லவனாகிவிட்டாள். வந்தவர்களும் மூச்சுத் திணற கண்குச்சாப்பிட்டார்கள். போதாக்குறைக்கு இரண்டு மூன்று சீப்பு மலைப் பழத்தையும் உள்ளுக்குத் தள்ளினார்கள். பிறகு தங்கள்

ஊருக்குப் போய்க் கடிதம் போடுவதாகச் சொல்லிவிட்டுப் போனார்கள்.

“கடவுளை வேண்டிக்கோடி அம்மா, இப்பவாவது உன் கழுத்தில் மண மாலை விழணும்” என்று அம்புஜத்தை கோக்கிக் கூறினான் அலறுண்டைய தாயர் மீனாட்சி.

ஐரூ வாரம் சென்றது. அன்று வெள்ளிக்கிழமை. தபாங்காரன் அண்ணாசாமி ஐயரிடம் ஒரு கடிதத்தைக் கொடுத்தான். அதில் மஞ்சள் தடவி யிருந்ததைப் பார்த்த அவருக்கும் மீனாட்சிக்கும் சந்தோஷம் தாங்கவில்லை. முகபீர்த்தத்தைக் குறித்து அனுப்பி யிருக்கிறார்களோ, அல்லது ஜாத கம்தான் வந்திருக்கிறதோ என்று அவர்கள் நினைத்தார்கள்.

கடிதத்தைப் படித்துப் பார்க்கக் கவரை உடைத்தார். இரண்டு வரிதான் படித்

திருப்பார். அப்படியே மயங்கி விழுந்தார் தனாயின். “அம்பு, அம்புஜம், ஒடியாடி சேக்கிரம்! அப்பாவைப் பாருடி” என்று வீதிட்டு அலறினான் மீனாட்சி அம்மான்.

எல்லோரும் ஒடி வந்தார்கள். ஒருத்தி ஒடிப்போய் தண்ணீர் கொண்டு வந்தான். மற்ருரு பெண் விசிறியைக் கொண்டு வந்து விசினாள். அம்புஜமும் இன்னொரு பெண்ணும் ‘ஓ’வென்று அலறத் தொடங்கினார்கள்.

ஐயருக்கும் சுய நினைவு வந்தது. எங்கே தம் மகனோ, மனைவியோ அந்தக் கடிதத்தைப் படித்துவிடுவார்களோ வென்று பயந்து அதை எடுத்து ஒளித்து வைக்க முயன்றார். அது கைகடவில்லை. எங்கெனவே அம்புஜம் அதை எடுத்துக் கொண்டு விட்டான்.

தன் தகப்பனார் மயங்கி விழும்படியாக அந்தக் கடிதத்தில் அப்படி என்ன விஷயம் இருக்கிறதென்று பார்க்க விரும்பி அக் கடிதத்தைப் பிரித்து வாசித்தான்.

வரமங்கனம்
30-1-36

கனம் அண்ணாசாமி ஐயருக்கு.

வேலம். வேலத்துக்கு எழுதவும். ஏதோ தாக்குப் போக்குச் சொல்லுவதென் என்று நினைக்க வேண்டாம். எங்களுக்கு அம்புஜத்தைப் பிடித்திருக்கிறது. ஆனால், கையாள் மெழுகக் காரைஜில் ரோ விருப்பினான். பாஸர்மாளுக்கு சொத்தப் பணத்தை வினாக்க இஷ்ட மில்லை. “அப்படிக்கு, அவன் மாயியா ராத்திரே கொடுத்தா கொடுக்கட்டும்” என்று அவன் கூறுகிறான்.

புரமங்கனம் கம்பையர் தன் மகளுக்கு சொக்கமாகப் பத்தாயிரம் ரூபாயும், அங்குசுவை தீராயும் தருவதாகச் சொல்லுகிறார். அதனும்தான் அவர் மகள் கமலாலை அடுத்த மாதம் மூன்றாம் தேதி என்னுடைய மகனுக்குக் கல்யாணம் செய்து கொள்வதாக முடிவு

செய்திருக்கிறோம். இதையே முகூர்த்தப் பத்தி
கையாக வைத்துக்கொள்ளவும். அம்புஜத்
துக்கு என் ஆசீர்வாதம். இப்படிக்கு

உங்கள் தன்மையை விரும்பும்
ராஜவய்யர்.

கடிதத்தைப் படித்ததும் அம்புஜத்துக்கு
வீடே கழலுவதுபோல இருந்தது. அவ
ளுக்குத் துக்கம் தொண்டையை அடைத்
தது. "ஓ, எங்க கண்மையைவா விரும்பு
கிறீர்! உங்க கண்மைக்கூரத்தாலே
கொடுத்த வர்க்கையும் மீறிப் பணத்துக்கு
ஆசைப்பட்டும் கமலாவை முடிக்கிறீர்கள்.
எங்க ஏழ்மை உங்களுக்குத் தாழ்மையா?
இருக்கட்டும். இதுதான் உங்க நாடகமா?"
என்று கண்ணீர் விட்டுக் கலங்கினாள்.

"சரி, அழுது என்ன பலன்? அந்தக்
கமலாவுக்கே ஒரு கடிதம் எழுதுவோம்.
ஆண் பிள்ளைகள் தான் கல் கொஞ்சம்
படைத்தவர்கள். பெண்ணுக்காவது இரக்
கம் இருக்காதா? அவன் கமக்கு உதவமாட்
டானா? பார்ப்போம்" என்று தனக்குள்
கினைத்து, ஒரு காகிதத்தை எடுத்தாள்.

அதைத் தன் கண்ணீரோ
லும், மையாலும் எழுதினாள்:
அன்புள்ள கமலா,

நீ ஒரு பாக்கியவாசி என்
பதில் உத்தேகம் இல்லை.
எனென்றும், நீ அழகோ இம்
ளையோ, அது எனக்குத் தெரி
யாது. உனக்குப் பணம் இருப்
பதாக் விதி உனக்கு ஒரு பண
மகன்த் தந்தது. அந்த விதி
-அம் மணமகனை எனக்குக்
கொடுக்கத் தவறியது. நான்
தற்புகழ்ச்சிக்காக இதை எழுத
வில்லை. என்னை என் கிதே
கிதிகள் 'ரதி' என்பார்கள்.
ஆனால் என்ன பிரயோஜனம்?
ஏழ்மையின் காரணமாக விதி
உன் மணவானனுக்கு என்னை
மண மாலை சூட்டத் தடுக்
கிறது. ஆம், அவர்தான் என்
னைக் கல்யாணம் செய்து

கொள்வதாக இருந்தது. ஆனால், பணம்
துராகம் செய்துவிட்டது. நீ எந்தக் கயிற்
ருக் மணக்கோணம் அடையப் போகிறாயோ
அதே கயிறு என்னை எந்தக் கோணமாகப்
போகிறதோ தெரியவில்லை.

இப்படிக்கு
அம்புஜம்

நாட்கள் கடந்தன. கடைசியாக

அந்த முகூர்த்த தினமும் ஒருவாறு வந்தது.
மணவறையில் மாப்பிள்ளை உட்கார்த்திருக்
தான். ஆனால் பெண் இன்னும் வரவில்லை.

கமலா, தன் தகப்பனாருடைய காலில்
வீழ்ந்து எவ்வளவோ மன்றாடினாள், எப்
படியாவது அம்புஜத்தை யே வரமக்களம்
ராஜவய்யருடைய மகனுக்குக் கொடுக்க
வேண்டுமென்று.

"அப்பா, கமக்கோ சொத்து எதேய்து
மாக இருக்கிறது. நான் எத்தனையோ
தடவை உங்களிடம் சொன்னேன்,
வேண்டினேன். தவள் ஏழை. அவளை
யார் கல்யாணம் செய்துகொள்வார்கள்?

ராகவன்

எனக்கோ வான் இலகுவில் கிடைக்கும். கான் வாழ, அவன் சாவதா? வேண்டாம், அப்பா! அவனையே மணவறையில் உட்கா வைப்புகள்” என்று கெஞ்சினான். ஆனால் அதற்கு அவர் இணங்கவில்லை.

“ஓ! உனக்குப் புத்தி யில்லை? என்னமோ விளையாட்டாகச் சொல்லுகிறாய் என்று நினைத்தேன்; கடைசியில் விளையாடவில்லையா போச்சு! சண்டித்தகம் செய்யாமல் என் மானத்தைக் காப்பாற்ற” என்றார் அவர்.

அவர் கூறியதை யெல்லாம் கவனித்த அவன் வேறு வழியின்றி மணவறைக்குப் போனான்.

கல்யாணமும் ஒருவகையாக முடிந்தது.

இரவு பன்னிரண்டு மணிக்கு மேல் இருக்கும்.

கல்யாணத்துக்கு வந்தவர்கள் எல்லோரும் அங்கங்கே படுத்து ஆழ்ந்த தூக்கத்தி லிருந்தார்கள்.

கமலா மாத்திரம் தன்னுடைய அதை வில் உட்கார்ந்து ஏதையோ யோசித்துக் கொண்டிருந்தாள். கடைசியில் அவள் ஒரு முடிவுக்கு வந்தவன்போல ஒரு கடுதாளியை எடுத்துப் பின்வருமாறு எழுதினாள்.

அன்புள்ள அம்புஜம்,

உனக்குத் துரோகம் செய்து விட்டு நான் சந்தோஷமாகக் கெத்திருக்க விரும்பவில்லை. நான் எவ்வளவோ முயற்சி செய்து பார்க்கேன், முடியவில்லை.

நான் போய் வருகிறேன். இந்தக் கடிதம் உனக்குக் கிடைக்கும்போது, நான் இந்த உலகத்திலேயே இருக்க மாட்டேன்.

எக்ஸ்ப்ரெஸ்ஸில் வைத்துக் கொள்வாய் என்று நினைக்கிறேன். இப்படிக்கு

கமலா

கடிதத்தை அப்படியே மேஜை மேல் வைத்து விட்டு, அலமாரியிலிருந்து ஒரு உறை எடுப்பதற்காக எழுந்தாள். என்ன அநிசயம்!—அவளுடைய தகப்பனார் பின்னால் கின்று கொண்டிருந்தார்!

கமலா தன் தந்தையைக் கண்டதும் திடுக்கிட்டு மலைத்துப் போய் விட்டாள். அவளுக்கு என்ன செய்வ தென்றே தெரிய வில்லை.

கப்பையர் ஒன்றும் பேசாமல் பக்கத்தில் இருந்த ஒரு காற்காலியில் உட்கார்ந்து சற்று கோம் வரை யோசனை செய்து கொண்டிருந்தார். பிறகு ஏதோ ஒரு முடிவுக்கு வந்தவர் போல “கமலா!” என்றார்.

கமலா “என்ன அப்பா?” என்று கேட்டாள்.

“ஓ உன்னுடைய பிடிவாதத்தை விட மாட்டேன் என்கிறாய்.—சரி நான் ஒரு முடிவு செய்திருக்கிறேன். உனக்கு அது பிடிக்கு மென்ற நினைக்கிறேன்.”

“என்ன முடிவு, அப்பா?”

“அம்புஜத்தை உன் அண்ணனுக்குக் கல்யாணம் செய்து வைத்து விடுகிறேன். சரிதானே?”

கமலாவின் முகம் மலர்ந்தது.

“காணாயே அவளுக்குக் கடிதம் எழுதி விடு” என்றார் கப்பையர்.

“காணா என்னத்துக்கு அப்பா? இப்போதே எழுதி விடுகிறேன்” என்ற சொல்லிக் கொண்டே கமலா கடுதாளியையும் பேனாவையும் எடுத்துக் கொண்டு கடிதம் எழுத உட்கார்ந்தாள்.

நியாகாஜ நகர் ஸ்ரீராமகிருஷ்ண உயர்தரப் பாடசாலைக்குச் சொந்த பக்கமானதுகனகத் தலைமைத் தமிழ்ச்சிறுவர் கிருத்தக் ஸ்ரீ வி. ஆர். பஞ்சாபிகேச சர்மா கானஞ்சென்றது அறிந்து பெரிதும் துயர் உறுகிறதும். ஸ்ரீ சர்மா நெத்த தேச பக்தர். 1930-ம் ஆண்டில் உப்பு சத்தியாக்ஷண இயக்கத்தின் போது சட்ட மறுப்புச் செய்து ஆறு மாதம் சிறைவாசம் செய்தவர். சிறை யிலே அவர் சத்தித்த செ தமிழகப் பக்காடின் நேர்ந்த தமிழ் பக்ததார். அறிவிருந்து அவருடைய தமிழன்பு வளர்ந்தது. சிறைக்கு வெளியில் வந்த பிறகு தமிழன்பு நீடித்து அவரைத் தமிழ் விதவாள் ஆக்கிப் பரிட்சையினும் நேரம் செய்தது. பிறகு தமிழ் ஆசிரியர் ஆகார். அவரிடம் தமிழ் கற்கும் பேறுபெற்ற மாணவர் எவ்வளவும் நெத்த தேச பக்தர்களாகவும் தமிழன்பர்களாகவும் ஆனார்கள். ஸ்ரீராமகிருஷ்ண கணைக்கூடில் படைத்திய விழாக்களும் தேசத் தலைவர்களின் படத் திறப்பு விழாக்களும் நடத்ததற்கு ஸ்ரீ சர்மா உரையாற்றியுந்தார். ஸ்ரீ பஞ்சாபிகேச சர்மாவின் உற்ரூர் உறவினருக்கும் அவருடைய அகிய கொண்ட இழந்த ஸ்ரீராமகிருஷ்ண கணைக்கூடிலும் தமது பெருந்துயரைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறோம்.

திருவாக்கு

திருவாக்கு

சொல்லும் சொல்லுக்குச் செயலிலே பொருள் காட்டினார் காந்திஜி.

தாய் பாலையான குஜராத்தி, தேச பாலையான ஹிந்துஸ்தானி, சர்வதேச பாலையான இங்கிலிஷ் — இவை மூன்றையும் தவிர தமிழ், வங்காளி போன்ற மற்றும் சில பாலையுடனும் காந்திஜி அறிந்திருந்தார். இவை எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக, சொல்லுக்கு அப்பாலான பாலையுடனும் அறிந்திருந்தார். அவை தான் மக்களின் இதய பாலை; ஏழையின் கண்ணீர் பாலை; தேசத்தின் நாடி பாலை; ஆத்மாவின் அந்தரங்க பாலை; பரமாத்மாவின் நிவ்ய பாலை!

பொய்கையில் பூக்கும் தாமரை, கடலோரத்தில் விளையும் முத்து வானத்தில் மன்னும் நட்சத்திரம் இவற்றைத்தான் காந்தி திருவாக்குக்கு உவமை கூற வேண்டும். திருக்குறளைப் பற்றிச் சொன்னது போல, ஓதாமகு எளிது; உணர்தற்கு அரிது; தீதற்றோர் உன்னுத்தோறும் உள்ளம் உருக்கும்.

சத்தியசோதனைப்போன்ற தொருதால் உலகிலே வேறு கிடையாது. 1920 ஆம் வருஷத்துக்குப் பிறகு அவர் அதைத் தொடர்ந்து எழுதவில்லை. ஆயினும் அது ஒரு பொருட்டல்ல. ஏனெனில், அதற்குப் பிறகு காந்தி சரித்திரமும் தேச சரித்திரமும் ஒன்றுயின.

காந்திஜி எழுதிய எண்ணிலாகக் கட்டுரைகளும் கடிதங்களும், உலகத்தின் இலக்கியச் செல்வங்கள். உலகமஹா கிரந்தங்களிடையே, காந்தி திருவாக்கு நிரந்தரமாய் இடம்பெறும்.

காந்தி திருவாக்கால் தியவர் நல்லவராவார்; நல்லவர் சான்றோராவார்.

★ காந்திஜி ★

கற்ற பழமொழி

நம்மை மற்றவர்கள் வகைப்படுத்தினாலும் கடவுள் ஒரேபோதும் வகைபடமாட்டார். இதை நான் உறுதியாகச் சொல்ல முடியும். பல வருஷங்களுக்கு முன்பு நான் தமிழ் கற்றுக் கொண்டிருந்த போது, அந்த பாஷையில் உள்ள ஒரு பழமொழியைப் படித்தேன். அதை நான் மறக்கவே முடியவில்லை. தீவ்ந்தனுக்குத் தெய்வமே துணை என்பதுதான் அந்தப் பழமொழி.

—காந்திமகான் திருவாக்கு 12.

காத்தியகான் திருவாக்கு என்ற தலைப்பைக் கண்டதும் மெய் சிலிர் த்தது. 'மகாத்மா' என்ற பட்டம் அவருக்கு எப்படிப் பொருந்துகிறதோ, அப்படிப் பொருந்துகிறது. அவர் வாய் மொழிக்குத் திருவாக்கு என்ற மகுடம்.

திருக்குறளையும் திருவாய்மகனையும் அறியக் கொடுத்து வைத்த கான். காந்தி மகானுடைய உரைகளைத் திருவாக்கு என்றுதான் சொல்லுவோம்.

அழகாகச் சொல்ல வேண்டும் என்பதற்காக அவர் எதையும் சொல்லவில்லை; அழகாக எழுதவேண்டும் என்பதற்காக அவர் எதையும் எழுதவில்லை. ஆயினும், அவர் சொல்வ தெல்லாம், எழுதியதெல்லாம் அழகாய்ருக்கின்றன.

உள்ளதை உள்ளபடி சொன்னார்; உள்ளத்தில் உள்ளதையும் சொன்னார். உண்மையை உண்மையாகச் சொன்ன காரணத்தால், அவர் வாக்கிலே அழகு நிறைந்தது. சத்தியமே செனந்தரியம்.

எளிமையே இனிமை என்பதற்கு, காந்தி மகான் திருவாக்கு இலக்கியமாய் விளங்குகிறது.

இலக்கிய கர்த்தரின் மொழிக்குப் பணி செய்கிறார்கள். காந்திஜிக்கோ மொழியே பணி செய்தது. அவருடைய திருமுகத்தைக் காண்பதற்காக எப்படி மக்கள் ஓடோடி வந்தார்களோ, அப்படியேதான் சொற்களும், சொல்லணிகளும், உபமானங்களும், ரஸபாவங்களும் அவரைத் தேடி ஓடிவந்தன.

சொல்லு அடக்கினால் சித்தம் தெனியும்; சித்தம் தெளிந்தால் சொல்லும் தெனியும். காந்தி முனிவர், வாரத்துக்கு ஒரு கான் மௌன விரதம் பூண்டிருந்து சித்தத்தையும் சொல்லையும் தெளிவாக்கி, இரண்டின் சகதியையும் உலகத்துக்கு அளித்தார்.

அற்புதச் சொல்லணிகளைச் சிருஷ்டிப்பவர்கள் மந்திரவாதிகள் என்று வர்வரிக் கப்படுகிறார்கள். அப்படிப் பார்த்தால் காந்திமகான் மந்திரவாதிகளுக்கெல்லாம் மந்திரவாதி. சத்யாக்ரம் என்ற பதம், அவருடைய சிருஷ்டிகளில் உன்னதமானது. ஹிஜன் என்பது இன்னொரு அற்புத சிருஷ்டி.

சந்திரஹாரம்

ஆசிரியர்
பிரேம் சந்த்

..... மொழி பெயர்ப்பு

ரா. வீதிநாதன்.....

தாற்பத்தொன்பதாம் அத்தியாயம்
வந்தனம், போய் வாருங்கள்!

ராமகாத் கெனியே போனவர் ஒரு மணி கோமாதியும் திரும்பவில்லை. கோம ஆக ஆக ஸப் இன்ஸ்பெக்டருக்கு இருப்புக் கொள்ளவில்லை; கவலை அதிகரித்தது. கடைசியில் அவர் ஒரு குதிரைமேல் ஏறிக்கொண்டு தேவீதின் கிட்டிக்குப் போய் "ராமகாத் பாபு இருக்கிறாரா?" என்று கேட்டார்.

"இல்லை, அவர் இங்கிருந்து புறப்பட்டுப் போய் அகராமணி கோத்தாக்கு மேலாகி விட்டதே!" என்றான் தேவீதின்.

இன்ஸ்பெக்டர் மீண்டும் தம்முடைய பங்களாவுக்குத் திரும்பி வந்து பார்த்தார். அப்போதும் ராமகாத் வரக் காணாமல். 'ராமகாதத்தைத் தன் கிட்டிக்குள்ளேயே ஒளித்த வைத்துக் கொண்டு, தேவீதின் ஏமாற்றி விடுப்பானே?' என்ற சந்தேகம் அவருள்ளத்தில் உதித்தது. உடனே மோட்டார் சைக்கிளை எடுத்துக் கொண்டு மறுபடியும் தேவீதின் கிட்டிக்கு ஓடினார். தேவீதின் கிட்டிக்கு அசட்டி உருட்டி பயமுறுத்திப் பார்த்தார். தேவீதின் மெதுவான குரலில், "எசுமான், உங்களுக்கு என் வார்த்தையில் உங்களை இல்லை யென்றால் என் கிட்டையே சோதனை போட்டுப் பார்த்துக் கொள்ளுங்கள். எனக்கு எவ்விதமான ஆட்சேபமும் இல்லை" என்றான்.

"அப்படியானால் அவர் ஏங்கே போனார் என்பதை நீதான் சொல்ல வேண்டும்."

"எனக்கு ஏதாவது தெரிந்தால் தானே நான் உங்களுக்குச் சொல்ல முடியும். எசுமான்! என்னவோ உத்தார், மனைவியுடன் ஏதோ சண்டை போட்டார், திரும்பப் போய் விட்டார். எனக்கு அக்ஷய தான் தெரியும்" என்றான் தேவீதின்.

"சரி, அது இருக்கட்டும், அவருடைய மனைவி எப்பெழுது ஊருக்குப் போகப் போகிறாள்?"

"ஊருக்கா? அதைப் பற்றி அவன் இதவரை என்னிடம் ஒன்றும் சொல்லவில்லையே! ஹைக்கோர்ட்டுத் தீர்ப்பு முடிவிற வரையில் அவன் இங்கேயேதான் இருப்பான் என்று நினைக்கிறேன்."

"உன் பேச்சிலே எனக்குக் கொஞ்சம் கூட சம்பிக்கை உண்டாகவில்லை" என்று சொல்லிக் கொண்டே ஸப் இன்ஸ்பெக்டர் கிட்டிக்குள்ளே துழைத்து விழுது உன் ஒரு அறைக்குள் புகுந்த அங்கே விருத்த ஒவ்வொரு சாமானையும், உன்னிப்பாகக் கவனித்தார். பிறகு மாடிக்குப் போனார். அங்கே மூன்று பெண்மணிகள் உட்கார்ந்த பேசிக் கொண்டிருப்பதைக் கண்டதும் சற்றுத் தயக்கினார். அவரைக் கண்டதும் ஜோஷிராவுக்கு ஒரு சின்ன வேடிக்கை செய்ய வேண்டும் என்று தோன்றிற்று.

அவன் அவசர அவசரமாகத் தன் முக்காட்டை இழுத்துப் போர்த்திக் கொண்டான்; கைகளையும் உட வெளியே தெரியாமல் மறைத்துக் கொண்டான். அதைப் பார்த்ததும் இன்ஸ்பெக்டர், 'ரமாகாத தான் கம்மை ஏமாற்றுவதற்காக இப்படி வேஷம் போட்டுக் கொண்டு உட்கார்ந்திருக்க வேண்டும்' என்று சந்தேகப்பட்டார். ஆகவே அவர் தேவீநினைப் பார்த்து, "அந்த மூன்றுவது பெண் யார்?" என்று கேட்டார்.

"எனக்குத் தெரியாது. ரமாகாத பாபுவின் மனைவியைப் பார்ப்பதற்காக அவன் அடிக்கடி இங்கே வருகிறான். எனக்கு அவ்வளவுதான் தெரியும்" என்றான் தேவீநினை.

"டேய்! என்னிடமே உன் வேலையைக் காட்டுகிறாயே! குற்றவாளிக்குப் புடைவையைக் கட்டிவிட்டு என்னை ஏமாற்ற நினைக்கிறாயா? இரு, சொல்லுகிறேன் உன்னை— பத்மா தேவி, நீங்கள் சற்றுக் கீழே இறங்கிப் போங்கள்" என்று அதிகார தோரணத்தில் சொன்னார் ஸப் இன்ஸ்பெக்டர்.

பத்மா கீழே இறங்கிச் சென்றதும், ஸப் இன்ஸ்பெக்டர் ஜோஷிராவின் அருகில் சென்று, "என்ன ஸார், இது? எல்ல வேஷம் போடுகிறீர்களே! போனதும் உடனே திரும்பி வந்து விடுகிறேன் என்று என்னிடம் சொல்லிவிட்டு வந்தீர்கள். ஆனால் இங்கே ஒரேயடியாக வேருன்றி விட்டீர்களே! போதும் இந்த வேஷம்! கலைத்து விட்டுப் புறப்படுங்கள். கோமாகிறது" என்றார்.

பிறகு மெதுவாக அவர் ஜோஷிராவின் முக்காட்டை அகற்றினார். ஜோஷிரா 'ஓட ஓட' வென்று சிரித்துவிட்டான்.

ஸப் இன்ஸ்பெக்டர் அப்படியே பிரயத்திப்போய், "அடே! லீமா? நீ இங்கே என் வந்தாய்?" என்று கேட்டார்.

"என் 'மதுமி'வைக் கவனிக்க வேண்டும் அவ்வளவு! அதற்காகத் தான் வந்தேன்."

"ரமாகாத பாபு எங்கே போனான் என்று உனக்கு ஏதாவது தெரியுமா, ஜோஷிரா?"

"நான் வருவதற்கு முன்பே அவர் இங்கிருந்து போய்விட்டாராமே!"

"அது இருக்கட்டும். பத்மா தேவி இங்கே யிருந்து எப்பொழுது ஊருக்குப் போகிறாள்?"

"அந்தக் கவலை இனிமேல் உங்களுக்கு வேண்டாம். அவன் இங்கே இருந்தாலும் ஒன்றுதான்; ஊருக்குப் போனாலும் ஒன்றுதான். நான் கன்குர உரை யெந்தி அவளுடைய மனதை அடியோடு மாற்றி விட்டேன். போதாக் குறைக்கு, இன்று ரமாகாத பாபு அவளை ரொம்பவும் கடித்துக் கொண்டு விட்டாராம். பாவம், ரொம்ப பயப்படுகிறான்!"

"இனிமேல் அவன் கைக்கு ஒன்றும் தொந்தரவு கொடுக்கமாட்டானே?"

"மாட்டான் என்றுதான் நினைக்கிறேன்."

"சரி, ரமாகாத பாபு எங்கே போயிருப்பார்?"

"எனக்கென்ன தெரியும்?"

"எதற்கும் இப்பொழுதே போய் டிபுருபரிண்டெண்டுக்கும் ஸர்க்கிளுக்கும் இதை 'சிப்போர்ட்டு' செய்து விடுவதுதான் சல்லது. ஆமாம், நீ வீட்டுக்குப் போக வில்லையா? நான் வேண்டுமானால் உன்னை உன் வீடுவரை கொண்டு வந்து விட்டு விட்டுப் போகிறேன். என்ன, வருகிறாயா?"

"பேஷாய் வருகிறேன். தங்கன் தயவுக்கு ரொம்ப ரொம்ப வந்தனம்" என்றான் ஜோஷிரா.

ஸப் இன்ஸ்பெக்டர் ஜோஷிராவைத் தன் மோட்டார் கைக்கினில் உட்கார வைத்துக்கொண்டார். சிறிது நேரத்துக் கெல்லாம் ஜோஷிராவை அவன் வீட்டு வாசலில் கொண்டுபோய் இறக்கினார்.

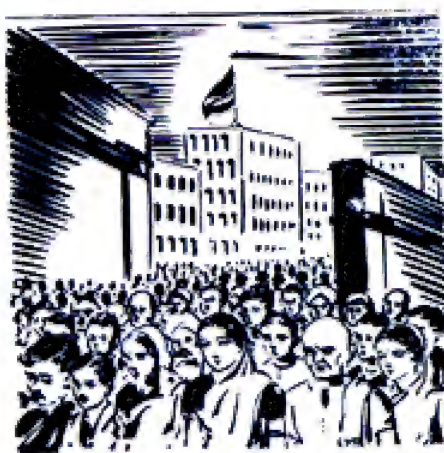
ஆனால் அதற்குள் அவருடைய மனத்தில் ஒரு அசட்டு ஆசை உதித்தது. ஜோஷிராவின் உடன்கொஞ்சிக் குவராவ விரும்பினார். "ஜோஷிரா, உன்னுடன் மனம் விட்டுப் பேசி ரொம்ப நாளாகி விட்டது. இப்பொழுது உன்னைப் பிரித்து போவதென்றால் மனம் கேட்க வில்லை. இரு, நானும் இதோ வருகிறேன்" என்றார்.

ஜோதிரா மாடிப்படி
யில் ஏறிக்கொண்டே,
“உடனே போய் ரிப்
போர்ட்டு செய்யவேண்
டும் என்ற சொன்னீர்
கனே, போங்கள். இது
வம்பு அளப்பதற்கு
கேசமா?” என்றான்.

ஸப் இன்ஸ்பெக்டர்
மோட்டார் சைக்கிளி
விரித்து இதங்கி க்
கொண்டே, “அதற்
கொன்றம் இப்பொ
ழுது அவ்வளவு அவசர
மில்லை. காலையில் போய் ரிப்போர்ட்டு
செய்தால் போகிறது — இரு, காலும்
இதோ வந்துவிட்டேன்” என்றார்.
“இல்லை, இன்றைக்கு வேண்டாம்.
டிபுடி ரூபரிண்டெண்டு இப்போது இங்கே

வரப் போவதாகச்
சொல்லி யனுப்பி
யிருக்கிறார்” என்று
ஜோதிரா.

“என்னையே ஏமாற்
தப் பார்த்திருக்கே,
ஜோதிரா! இது கண்டு
யிருக்கிறதா?” என்று
சொல்லிக் கொண்டே
இன்ஸ்பெக்டர் மாடிப்
படி ஏற ஆரம்பித்தார்.

ஆனால் அதற்குள்
ஜோதிரா ‘விடு விடு’
என்று மேலே ஏறிப்

போய் கதவைத் தாளிட்டுக் கொண்டான்.
பிறகு ஜன்னல் வழியாக எட்டிப் பார்த்து
“வந்தனம், போய் வாருங்கள் கானே
மீண்டும் சந்திப்போம்” என்று இன்ன
பெட்டருக்கு விடை கொடுத்தான்.

ஹம்பதாம் அத்தியாயம் பத்மாவின் வாக்குமூலம்

ஸப் இன்ஸ்பெக்டர் தம்முடைய வீட்
டுக்குப் போய்ப் படுத்துக்கொள்ளும்
பொழுது மணி பதினென்றுக்கு மேல்
ஆகிவிட்டது. மறு காள் அவர் தூக்கம்
கலைந்து கண் விழித்தபொழுது மணி எட்டு
அடித்தது. அவர் படுக்கையை விட்டு
எழுந்த உட்காரக்கூட இல்லை; டெலி
போன் மணி அடித்தது. எழுந்தபோய்
டெலிபோனைக் கையில் எடுத்தார்.
பேசினவர் டிபுடி ரூபரிண்டெண்டு.

“சமாதானம் பெரிய ‘கோல்மால்’
செய்துவிட்டான். அவனை வேறிடத்துக்குக்
கொண்டுபோய் வைக்கப் போகிறோம்.
அவனுடைய சாமான்களை யெல்லாம்
ரூபரிண்டெண்டிடம் அனுப்பி வைப்புகள்.
கேற்ற இரவு அவன் பங்களாவில் இருத்
தானா, இல்லையா?”

“இல்லை ஸார்! கேற்ற இரவு ஏதோ
சாக்குப் போக்குச் சொல்லிவிட்டு அவன்
தன் மனைவியைப் பார்க்கப் போய்விட்
டான்” என்றார் ஸப் இன்ஸ்பெக்டர்.

“கீர் ஏன் அதற்கு இடம் கொடுத்தீர்?
அவன் ஜட்ஜ் வீட்டுக்குப் போய் கம்
முடைய ‘ரூட்’டை எல்லாம் உடைத்து
விட்டான். ஜட்ஜ் சட்டத்தை யெல்லாம்

மீறி மறபடியும் வழக்கை விசாரிக்கப்
போகிறாராம். அவன் தன் வாக்குமூலத்தை
மாற்றிக் கொள்ளப் போகிறான். எல்லாம்
உம்மாவ் வந்தது. கம்முடைய முயற்சிகள்
எல்லாம் குட்டிச்சுவராகிவிட்டன. உம்
முடைய முட்டாள் தனத்தை என்னவென்று
சொல்லுவது? கீர் அவனைப் பலவந்தமாகத்
தடுத்திருக்க வேண்டாமா? ஜோதிராவும்
கம்மை மோசம் செய்துவிட்டான். எல்லாம்
உம்மாவ் வந்த வினை!” என்று டிபுடி
டெலிபோனில் சிறி விழுந்தார்.

அடுத்த கணமே ஸப் இன்ஸ்பெக்டர் சமா
காத்தின் சாமான்களை யெல்லாம் எடுத்துக்
கொண்டு ரூபரிண்டெண்டின் பங்களாவுக்கு
ஓடினார். அவருக்கு சமாதானமீது கோபம்
கோபமாக வந்தது. அவன் மட்டும் அந்தச்
சமயம் அவருடைய கையில் அடப்பட்டிருந்
தால், அப்படியே விழுக்கிறிருப்பார். “அந்த
மனுடையனுக்கு எத்தனை தடவை படித்துப்
படித்துச் சொன்னேன், கிளிப்பிள்ளைக்குச்
சொல்லுவது போல. இல்லாத ஆசாசு-
உபசாசம் எல்லாம் செய்தேன். கடைசியில்
அவன் இப்படி முழு மோசம் செய்து விட்
டானே! இந்தச் சிறுக்கி ஜோதிராவும்
அவ்வளவு அவனுடன் கூடி நமக்கு வஞ்சகம்

செய்துவிட்டான். 'மனைவியைப் பார்த்து விட்டு வருகிறேன்' என்று கம்மை ஏமாற்றி விட்டு இப்படி ஒடி விட்டானே! இதற்கு அந்த தேவீதின் பயறும் உட்கையா யிருப்பானோ? எல்லோரையும் ஒரு கை பார்த்துவிடுகிறேன். கம்மை என்னவென்று எண்ணிக் கொண் டிருக்கிறார்கள் இந்தப் பயல்கள்!"

ஒரு வாரம் வரை போலீஸ் இலாகா ஒரே அமளிதமணிப்பட்டது. போலீஸ் அதிகாரிக ளுக்கு இரவுபயல் எங்கேமும் ஒரே சித்திரை தான். வழக்கையிட, அவரவர் கவலைதான் அவரவருக்கு அதிகமாக யிருந்தது. மிகவும் கவலையினால் பாதிக்கப்பட்டவர் ஸப் இன்ஸ்பெக்டர்தான். அவருக்குத் தாம் தப்ப முடியும் என்ற கம்பிக்கையே இல்லை. ஸர்க்கின் இன்ஸ்பெக்டரும் டிபுடி குபரின் டென்டும் முழுப் பொறுப்பையும் இன்ஸ்பெக்டருடைய தலைபித கட்டியிட்டு, தங்க ளுக்கு ஒருதலை சம்பந்தமும் இல்லாதவர்கள் போல இருந்தார்கள்.

ககாமெக்கும் அந்த வழக்கைப் பற்றியே பேச்சாக இருந்தது. இம்மாதிரி வழக்கு எப்பொழுதுமே நடத்தவில்லை என்று ஜனங்கள் பேசிக் கொண்டார்கள். வக் கீல்கள் 'சட்டம் என்ன சொல்லுகிறது? ஜட்ஜுக்கு வழக்கை மறுபடியும் விசாரிக்க அதிகாரம் இருக்கிறதா?' என்று சட்டப் புத்தகங்களைப் புரட்டி ஆராயத் தொடங்கி னார்கள். ஆனால் ஜட்ஜ் மட்டும் மிகத் தீவிர மாக இருந்தார். போலீஸார் கஜகாணம் போட்டுப் பார்த்தார்கள். போலீஸ் கமிஷனர், 'போலீஸ் இலாகாவக்கே அழியாத அபக்கியாதி ஏற்பட்டுவிடும்' என்று சொல் லிப் பார்த்தார். ஆனால் ஜட்ஜ் சிறிதும் அகைசுத்து கொடுக்கவில்லை. பொய்ச் சாட் சியின் பலத்தைக் கொண்டு கிரபாரதிக ளான பதினாந்து ஜீவன்களின் வாழ்க்கை யைக் குலைக்க அவருடைய மனச் சாட்சி இடம் கொடுக்கவில்லை. அவர் ஹைக் கோர்ட்டுக்கும் சர்க்காருக்கும் அதைப் பற்றி அறிவித்து விட்டார்.

போலீஸார்கள் சமாதானத்தைத் தேடிக்கண்டு பிடிப்பதற்குப் படாதபாடுகள் எல் லாம் பட்டுப் பார்த்துவிட்டார்கள். அவன் அவர்களுடைய கண்களில் படாமல் எங் கேயோ கண் காணாத இடத்தில் ஒளித்து கொண்டு விட்டான்.

அந்த வழக்கைப் பற்றிப் பத்திரிகைகளில் செய்தி வராத காரணே கிடையாது. ஒரு பத்திரிகைக்காரர் பத்மாவைப் பேட்டி

கண்டு சில தகவல்கள் வெளியிட்டால் இன்னொரு பத்திரிகாசிரியர் ஜோஷிராவைச் சந்தித்துச் சில தகவல்கள் சேகரித்து வெளியிடுவார். பத்மா, ஜோஷிரா—இருவ ருடைய வாக்குமூலங்களும் போலீஸாரின் வழக்கை கிர்மூலமாக்கிவிட்டன. ஜோஷி ராவின் கடிதம் ஒன்று ஒரு பத்திரிகையில் வெளியாகி யிருந்தது. அதில் அவன், "சமாதான பாபுவை மயக்கி வழிக்குக் கொண்டு வரவேண்டும். அவருக்கு யோசிக் கவே சந்தர்ப்பம் அளிக்கக்கூடாது என்பதற் காக போலீஸார் எனக்கு காமொன்றுக்கு ழும்பது ரூபாய் கொடுத்து வந்தார்கள்" என்றும் குறிப்பிட்டிருந்தான். இவற்றைப் படிக்கப் படிக்கப் போலீஸாரின் ஆத்திரம் பன்மடங்கு அதிகமாகியது. ஜோஷிராவும் பத்மாவும் தீவிரமறவாய் இருந்ததினால் பிதைத்தார்கள்; இவ்ளாயிட்டால் போலீ ஸார் தங்களுக்கு வந்த ஆத்திரத்தில் அவர் களையும் ஒரு கை பார்த்திருப்பார்கள்.

கடைசியில் இரண்டு மாதங்களுக்குப் பிறகுதான் தீர்ப்புச் சொன்னார்கள். அதை விசாரிப்பதற்காக ஒரு 'சிலியியன்' அதி காரி சியாசிக்கப்பட்டார். அதிகக் கூட்டம் கூடி விடாமல் இருக்க வேண்டும் என்பதற் காக வழக்கு விசாரணை கசரத்துக்கு வெளியே ஒரு பங்களாவில் நடத்தது. இருந்தாலும் கூட்டத்துக்குக் குறைவில்லை. குற்றம் சாட்டப்பட்டவர்களில் யாரை யாவது ஒருவரை 'அப்ருவார்' ஆக்கிவிட

டாக்டர் :—எனக்கு அங்கு வர நேரம் இல்லை! டெலிபோன் மார்பில் வைத்துக் கால்களில்.....இங்கு இருந்தபரிசோதிக்கிறேன்.....கம். கொஞ்சம் இருமுய்கோ?

வேண்டுமென்பதற்காகப் போலீஸார் தலை
சீழாக நின்று பார்த்தார்கள்; பலிக்க
வில்லை. ஸப் இன்ஸ்பெக்டர் மட்டும் மனது
வைத்திருந்தால் யாராவது ஒருவனைப்
பிடித்து வந்திருப்பார். ஆனால் அவருக்கு
மேலதிகாரிகளுடைய சுயநலம் கொஞ்சம்
கூடப் பிடிக்கவில்லை. 'கல்ல பெயர் கிடைத்
தால் மேலதிகாரிகள் கட்டிக் கொண்டு
போகிறார்கள். கெட்ட பெயர் கிடைத்து
விட்டால் சீழதிகாரிகளுடைய தலையில்
அதைச் சுமத்திவிடுகிறார்கள். அப்படியிருக்
கும் பொழுது கமக்கு என்ன ஆவ்வளவு
கர்ம சிரத்தை? புதுச் சாட்சி சம்பாதிக்க
காம் ஏன் சிரமப்படவேண்டும்?' என்று ஸப்
இன்ஸ்பெக்டர் பேசாமல் இருந்து விட்டார்.

அந்த வழக்கில், மேலதிகாரிகள் தங்கள்
வழக்கம் போல் குற்றங்களை யெல்லாம்
ஸப் இன்ஸ்பெக்டர் மீதுதான் சுமத்தி
னார்கள். ஸப் இன்ஸ்பெக்டருடைய அவட்சி
யத்தினால்தானே சமாதானம் தப்பித்து ஒடிப்
போனான்? அவர் இன்னும் சற்றுக் கடிமை
யாகக் கண்காணித்திருந்தால், பத்மா அவ
னுக்குக் கடிதம் தான் எழுதியிருக்க முடி

யுமா, அவ்வது அவன் தான் இரவு வேளையில்
பத்மாவைப் பார்க்கப் போயிருக்க முடியுமா?

இம்மாதிரி நிலைமையில் வழக்கைத்
தள்ளி விடுவதைத் தவிர வேறு என்ன
செய்ய முடியும்? ஸப் இன்ஸ்பெக்டர்
'பிளாக் மார்க்' பெற்றது மட்டுமின்றி
ஹெட்கான்ஸ்டபிளாகவும் மாற்றப்பட்டார்.

கைதிகள் விடுதலையான அன்று சிறைவாச
லில் எகக் கூட்டம் கூடியிருந்தது. போலீ
ஸார் கைதிகளை இரவு பத்து மணிக்கு மேல்
தான் வெளியே விட்டார்கள். இருந்தாலும்
கூட்டம் குறையவில்லை. ஜனங்கள் அக்கே
பத்மாவையும் அழைத்துக் கொண்டு வந்
திருந்தார்கள். அவன் பின்னாலே தேவீ
தீனும் வந்திருந்தான். 'பத்மாவுக்கு டே!' என்ற
கோஷம் வானளாவியது; பூமாரியும்
பொழிந்தது.

ஆனால் சமாதானத்துக்கு மாத்திரம் விமோ
சனம் பிறக்கவில்லை. அவன்மீது, 'பொய்ச்
சாட்சியம் சொன்னான்' என்று குற்றம் சாட்
டப்பட்டு வழக்குத் தொடருவது என்று
நிச்சயித்து விட்டார்கள். (தொடரும்)

காலனா போதும் !

இஹிதராபாத் தைஜாம் பேரிய பணக்காரர். உலகத்தில் உள்ள
பேரிய கோமஸ்வரர்களில் அவரையும் ஒருவராகச் சொன்னாம். அவ
ரிடம் இருக்கும் தங்கத்துக்கும் வைரங்களுக்கும் அளவே இல்லையாம்.

இவ்வளவு செல்வத்தைப் பெற்றிருந்துங் கூட அவருக்கு இன்னும்
பண ஆசை போகவில்லை. மேலும் மேலும் பணத்தைச் சேர்த்துக் கொண்
டிருப்பதிலேயே அவர் கண்ணுங் கருத்துமாய் இருப்பது வழக்கமாம்.

ஒருமுறை யாரோ ஒரு பிரமுகர் தைஜாமைப் பார்க்க அவருடைய
மாளிகைக்குப் போனாராம். அப்போது தைஜாம் தூங்கிக் கொண்டிருப்ப
தாக அவருக்குத் தகவல் கிடைத்தது. 'சரி, அப்புறம் வந்து பார்த்
துக் கொள்ளலாம்' என்று கருதி அவர் வேளியே வந்தார். அப்போது
வாசலில் இருந்த காவல்காரன் அவரைப் பார்த்து, "என்ன, உங்க
ளுக்குப் பேட்டி கிடைக்கவில்லையா?" என்று கேட்டான்.

"இல்லை, அவர் தூங்கிக் கொண்டிருக்கிறாராம்!" என்று பிரமுகர்.

"பூ, அதனால் என்ன! தைஜாமுக்குப் பக்கத்திலே
போய் நின்று கொண்டு, இரண்டு காணா நானயங்களை
எடுத்து ஒன்றோடொன்று தட்டுங்கள். அவர் அளறிப்
புடைத்துக் கொண்டு எழுந்திருக்கா விட்டால் அப்புறம்
என்னைக் கேளுங்கள்!" என்று காவல்காரன்.

பருத்தி நூல்களுக்குப் பிரதான ஸ்தாபனம் மதுரை மில்ஸ் கம்பெனி லிமிடெட்

மதுரை - தூத்துக்குடி - அம்பாசமுத்திரம்

5,00,000 நூற்கும் கதிர்கள்.

நம்பர் 80 வரை நூல்கள்.

எங்களுடைய விசேஷமான நூல்கள்: ஒத்தை நூல், இரட்டை நூல், பளியன் நொவுக் கேற்ற
கோன் நூல், மீக் நொவுக் கேற்ற சேன் நூல், முறுக்கேற்ற நூல்.

நூல்கள் எங்கே போவது: கைத்தறி, இயந்திரத் தறி, பின்னல் தறிகளுக்கு வேண்டிய
காரிக்கல் நூல்கள், இயந்திர நொவுக்கேற்ற வார்ப்பு நூல்கள் கனத்த வெப்பீய்,
கானவால் முறையானவைகளுக் கேற்ற மடக்கு இரட்டை நூல்கள், மத்தும் பின்னல்
இயந்திர நொவுக்கேற்ற மிருதுவான சின்ன நூல்கள் எங்குள் எங்குள் எடுப்பிய பருத்தி நூல்கள்
இறக்குமதியாகும் நூல்களைப் போல் எல்லா வகையிலும் கீர்த்தி பெற்றவை. நூல்கள்
அத்பரதத் தவிர நெய்வழிம்கி.

தற்போது நூல் விநியோகம் கட்டுப்பாடு செய்யப்பட்டுள்ளதால், நூல் தேவையான
வர்கள் நூல்கள் மாகாணம் அல்லது சமஸ்தான டெக்ஸ்டைல் கண்ட்ரோல் அதிகாரி
களுக்கு விண்ணப்பித்துக் கொள்ள வேண்டும்.

மாணேஜர்கள்: ஏ. & எப். ஹார்னி லிமிடெட்.

சமயத்தில் வேண்டுவது
பலசாலியான மனிதரே!

ஒரின்ஸா, கைஜாம் சமஸ்தானங்கள்,
ஆந்திர ஜில்லாக்கள் தமிழ் நாடு
களுக்கு ஏஜண்டுகள் :

சீதாராமா ஜெனரல் ஸ்டோர்ஸ்
பெர்னாம்பூர், செத்திராபாத்,
பெஜாவா, மதுரை

படுக்கையில் பிரளங்கூட
அவருக்குத் துணிவு ஏற்படவில்லை

இடைக் கில் வாதத்தினால்
இரவுகளிலெல்லாம் இன்னல் பட்டார்

கூருஷந்தான் வலியீடுத்து
அவரை கிடுக்கிடு செய்தது

இடைக் கில் வாதத்தினால் அவஸ்தைப் பட்டவர்களுக்குத்தான் அதனால் ஏற்படும் வலியைக் கொடுமை தெரியவரும். அதை நிவர்த்தி செய்துகொள்ள ஒரு ஒளவுதத்தைக் கண்டுபிடித்தவுடனேயே அந்த நற்றெய்தியை மேற்படி நோயால் அவஸ்தைப்படும் மற்றவர்களுக்குத் தெரியக்கூடியதாக உண்டாக்கிறது. க்ருஷன் எம்மனம் நிவாரணம் அளிக்கிறது என்று அம் மனிதர் கூறுவதைக் கேளுங்கள் :—

"இடைக் கில் வாதத்தினால் மிகவும் தீவிரமாகப் பிடிக்கப்பட்டேன். படுக்கையில் படுத்தால் படுத்தபடியேதான் கிடக்கேன். வலியினால் பிரளங்கூட மூடிய வில்லை. என்ன செய்வது, எந்த மருந்தைச் சாப்பிடுவது என்றே புரியவில்லை. ஒரு நாள் க்ருஷன்ஸ் அருந்தும்படி எனக்குச் சிபார்சு செய்யப்பட்டது. மிகவும் நன்றியுடன் அதை சாப்பிட ஆரம்பித்தேன். சாப்பிட்ட சில தடவைகளிலேயே குணம் தெரிந்தது. ஒரு பெரிய பாட்டில் க்ருஷன் சாப்பிட்டேன். இடைக் கில் வாதம் இருந்த இடமே தெரியவில்லை. மறுபடி வரும் என்ற குரல்கூட ஏற்படவில்லை. எனக்குத் தெரிந்து இடைக் கில் வாதத்தினால் அவதூறுபவர்களுக்குக் கெல்லாம் க்ருஷன் சாஸ்டில் சாப்பிடுமாறு யோசனை சொல்வேன்."—ஜி.ஏ.வி.

குடல், மூத்திர கோசம் ஆகியவைகளுக்கு விருவீருப்பை அளிக்கவும் ககமாக, சரியாக ஜீரண சக்தி ஏற்படுவதற்கும் உதவும் இயற்கை உப்புத் தாதுக்களின் சேர்க்கையே க்ருஷன். தேகத்தின் உட்புறத்திலும், இரத்த ஓட்டத்திலும் கத்தத்தை நிலவச் செய்கிறது. சுத்தமான புதிய இரத்தத்தை உண்டாக்கி உங்கள் உடலிலுள்ள இணைப்பிலெல்லாம் பாயச் செய்கிறது. இடைக் கில் வாதம், மூட்டு வாதம், தலை வலி, அஜீரணம் ஆகிய நோய்கள் உங்களை அண்டாது.

எல்லா கெமிஸ்டிகளிடமும், வீயாபாசிகளிடமும் க்ருஷன் சாஸ்டில் பாட்டில் ஒன்று ரூ. 1-10-0 விலை கிடைக்கும்.

உங்கள் கூந்தல் இம்மாததிரி
படியாமலிருந்தால்

அதை ஸ்வஸ்திக்
வாசனையிடப்பட்ட
ஆமணக்கெண்ணையால்
படியச்செய்யுங்கள்

உங்கல் கூந்தல் கடுண்டாவும் படியாமலு மிருந்தால் கண்ட கதமங்கலாக
உங்களுக்கு ஒரு பிரயோஜனமும் உண்டாகாது எனவந்திக் வாசனை உட்பட்ட
ஆமணக்கெண்ணை, உங்கல் தலை மாரியின் சுழலை வெளிப்படுத்தி கூந்தல்
நன்றாக வளிக் கொக்கும்படி உதவுகிறது. அதி மனோஹரமான வாசனை மூண்டப
தில் அவ்வந்திக் பரிமாண ஆமணக்கெண்ணையை வெதவிதம் தெரிந்த ஆவனும்
வெண்டும் விருமயிப் போற்றுகிறார்கள்.

இது வந்தா அவ்வந்திக் தயாரிப்புடன் கந்தி கோல், கவ்வந்திக்
கூலி கோல், கவ்வை கோல்புதல்,
கோவலிக் பிரபுட் கவ்வந்தி மூதலிவன.

வாசனையிடப்பட்ட ஆமணக்கெண்ணை

கவ்வந்திக் கூலிக் மீசிக் கிரெட்டி, பரிமாண

நியோசிட் DDT மூலம் பேன்களை நிச்சயம் ஒழிக்கலாம்

தலைப் பேன்களால் பிடித்த தொத்தாடி மூலம் தோண்டி எடுத்தால்
மேலும் பேன்களும் அவை பேன்களும் ஆபத்தாயிருக்கின்றன : ஏனெனில்
தலையில் ஐரம் பாடிவந்தும் காரணமாயிருக்கின்றன. 10 சத
வீதம் DDT கைத்தாள் நியோசிட் மூலம் அவற்றை ஒழிக்கக் கொண்டு
விடலாம். தலைப் பேன்களை ஒழிக்க நியோசிட் படிவத்தைத் தலைமு
தற்கு அனுப்பித்தேய்க்கவும். தலைப் பேன்களை ஒழிக்க அவை கடிக்கும்
இடங்களிலும், ஆடைகளிலும் குறிப்பாகச் சட்டைப்பை, மற்றும் தையல்
இடுக்குகளிலும் தங்குப் படிவத்தை அணிவதற்கும், துடைத்தோ, கழு
விவோ போக்கிவிட்டால் மீண்டும் படிவத்தை அணிவதற்கும், புதிதாக உற்
பத்தியான பேன்களை ஒழிக்க அதாவது ஐடி (DDT சிங்கிள்கொண்டது).
DDT உடனடியாகக் கொண்டுதரப்படும் தேவியை விடவும். ஆனால்
அது பூச்சிகளின் பட்டுவிட்டால் அவை எவ்வளவு தீராவும். அதன் தீவிர
வெண்ணெயும் சக்தி வெறொத்த பூச்சிக் தாக்கிக்கும் கிடையாது.

நியோசிட் டை சரியானபடி உபயோகியுங்கள்! DDT (veigy) DDT

கொண்ட சாதாரணிக் குற்றவகைப்பட்டு நிலைக்கல் தவிர.
திருவாய்க்குடி, கொச்சி மற்றும் புதுச்சேரிக்கு உபயோககரமாக
உடனடி விநியோககரமாக உபயோககரமாக உபயோககரமாக உபயோககரமாக

மேலும் அடிமண் அண்டி கொண்டு, மயக்கி கொண்டு, மயக்கி கொண்டு

மயக்கி கொண்டு, மயக்கி கொண்டு, மயக்கி கொண்டு, மயக்கி கொண்டு
மயக்கி கொண்டு, மயக்கி கொண்டு, மயக்கி கொண்டு, மயக்கி கொண்டு

மயக்கி கொண்டு, மயக்கி கொண்டு, மயக்கி கொண்டு, மயக்கி கொண்டு

99-B உடனடியாகக் கொண்டு, மயக்கி கொண்டு, மயக்கி கொண்டு, மயக்கி கொண்டு

99-B 2475 74

கல்கி

KALKI மார்ச் 21, 1948 4 அணு

“எவர் எரில்வர்”

பாத்திரங்கள்

வெள்ளியின் அந்தரூம் இரும்பின்
உறுதியும் ஒருங்கே கொண்டவை

(பம்பாய் தேவீதயாஸ் கம்பெனியாரால்
தயாரிக்கப்பட்டவை)

தென்னிந்தியாவிற்குப் பூரண
விநியோகத் தரச் சுகன் :

ஸாம்ஸன் & கோ.,

எஞ்ஜின், எனக்ட்சிக் மோட்டார்,
பம்பு ஸேட் மசீன்கள்

8/22, பிராட்வே, மதராஸ்
தந்தி: "BARAPASH" [போன் : 4521

வெளிநூசில் கிடைக்குமிடம் :

தென்னாற்காடு ஜில்லாவிற்கு :

C. T. சோமையா செட்டியார்

C/o Y. PR. KR. ST. பாங்க்
பன்குட்டி (தென்னாற்காடு ஜில்லா)

சேலம் ஜில்லாவிற்கு :

எஸ். வி. ராமனாதன்

C/o சூடாமணி ஸ்டோர்ஸ்

திருச்சிநகர், தாமக்கல் (சேலம்)

தஞ்சை ஜில்லாவிற்கு :

எம். வி. எம். ஸ்டோர்ஸ்

கும்பேஸ்வரர் கன்னித் தெரு
கும்பகோணம்

திருச்சி ஜில்லாவிற்கு :

ST. PR. சிதம்பரம்

63 வடக்குச் சித்திரை வீதி, ஸ்ரீரங்கம்

சித்துர், செங்கல்பட்டு, வட ஆர்
காடு, திருநெல்வேலி ஆகிய ஜில்
லாக்களுக்கும், ஹைதராபாத்,
மொராட்ஷாநகர், இலங்கை
ஆகிய இடங்களுக்கும் 8-10-11
கனாக விநியோகம் செய்துவருகிறார்.

சரசபரில்லா

உற்பத்தியையும்
ஆயோஜனத்தையும்
கொடுக்கும்
நித்த ஒர்
குவிந்த யானம்

டி.எஸ்.ஆர்.கோ
கும்பகோணம்

மதராஸ் எஜன்டு :

முன்புள்ளவை ஸ்டோர்ஸ்

பைகிராப்ஸ் ரோடு

திருவன்கோட்டை :: மதராஸ்

கோணம், திருச்சி, ஜில்லாக்கள்
இவ்வாறு கொடுக்க ஏஜன்டு :

R. மாரபட்டார்

வெள்ளை தெரு, கோயமுத்தூர்

குழந்தைகளுக்கு உடல்
பொருளும், வலி து
கலி, அஜீரணம், பாத்
தம், பல் குணங்களுக்
போது ஏற்படும் கவித்
தும் போக்கு குழந்தை
சுகம் விவாதிக்கவும்
போக்கு தகம் ஆரோக்
கிவந்ததையும் தரும்
செய்த திரவம்.

குழந்தைக்கு முக்கியமான
பேரிக்ரைப்
குழந்தைக்கு ஆரோக்கியமளிப்பது

யிதம் நெத்த
சத்த கத்தி மருத்து
இதநிரைத்திட உருளும்
அறிவித்த அருளும் சந்
பதும் ரோகம்மல ருளும்
படுதலி. திரைத்திதரு
குரோகமியத்தம வேடுக்
கும். சத்தத்த சத்தி
மெது சத்த கருத்தியை
யும் உடல்களும்

அயோடிசால்

ஒய்ப்பு. சேத்தும்
புன் சிசுக்கு. வேனக்
கட்டி. திப்பிட்ட புன்.
கர்ப்பன் குழந்தையை
கருக்குக் கடைகட்ட
— மருத்து —

சைபால்

சென்னை கடைகளிலும் கிடைக்கும்

தயாரிப்பவர்கள்:
திரைத் இந்தியன் மானுபாகசரிங் கம்மனி
மதுரை

சென்னை:
பாஸ்டர் புரக் ஸ்டேஷன், கைனியப்ப
தாய்க்கன் தெரு. மகராஜ்-3; திரைமா
தெனாக் ஸ்டேஷன். பேரூரைட்டர்,
பேரூரைட்டர் டி கெத்தியப்பத்; கிசீஜா
மெடிகல் ஸ்டேஷன், பேங்களுர் ஸ்டே
ஷன்.
சென்னை:
M. O. A. கனிசீ கோ., 96, சதாமன்
தோடு, கோட்டை, கோயம்பு

தி இந்தியன் பாங்க் லிமிடெட்

தலைமை ஆபீஸ்:
“இந்தியன் பாங்க் லிமிடெட்”
வடக்கு பீச் ரோடு, மதராஸ்

லோகல் ஆபீஸ்:
எஸ்பிஎனேட், திருவல்லிக்கேணி,
மவுண்டு ரோடு, மயிலாப்பூர்,
தியாகராயநகர், புரசவாக்கம்,
எழும்பூர்

சென்னை மாகாணத்தில் எல்லா
முக்கியமான இடங்களிலும்
பம்பாயிலும் பிராஞ்சுகளும்
சப் ஆபீஸ்களும் உள்ளன.

வழங்கி வாக்களிக்கப்பட்ட
மூலதனம் ரூ. 72,00,000
செலுத்தப்பட்ட
மூலதனம் ரூ. 13,00,000
ரிசர்வ் லிதி ரூ. 62,00,000

சுகலவிதமான பாங்க் அலுவல்
களும் நடத்தப்படும். மற்ற விவ
ரங்களுக்குப் பாங்கியின் எந்த
ஆபீஸுக்காவது எழுதி தெரிந்து
கொள்ளலாம்.

N. கோபால அய்யர்
செக்ரடரி

ராஜா
ஸ்னோ
ஹேர் ஆயில்
கஸ்தூரிசோப்

FAS-10

MANYAM & CO., BANGALORE * MADRAS * BOMBAY *